

pduci tantū, quē Nestor carpit ppter authoritatē Claudiani dicen-
tis. Sæpe nutrit ducitq; simul refouetq; leonē. Nestor ē fessit Bebe-
lius volens legendū esse, Spe nutrit nō sæpe nutrit. vt ut est video
Philepho correptionē placuisse, vt in prima decade. Hunc foror **Bebelius**
hunc vxor nutrit, illum filia pellex, ego libentius pduxero.

V Ante u pducitur si cōsonans nulla precedat,
vt vua, secus corripit vt luuo, pluua. Vnicū tollit luuer **V añ u**
na, qd' pducit. & est regio inter Hispaniā & Britanniā. lu. **luuerna.**
sat. ij. Arma quid vltra Littora luuernę pmouimus & modo ca-
ptas Orchadas & minima contentos nocte britannos;

¶ Mediarum syllabarum quantitas.

¶ Media syllaba est quæcunq; est inter primā & vltimā. Ea nosciē
positu, vt potestis diphthongo, vt Mattheus. Vocali ante vocalē,
vt pluua. accentu longo vel breui, cumento, exemplo & regula,
de generalibus regulis satis dictū. De diphthongo ante cōsonantē
dicemus in e littera, vt in primis fecimus, sed ne in notis morer de-
sino p̄fari, rem aggredior.

A Ante B corripitur, vt cannabis.
Exceptio.

a **¶** Producentur verbalia a prima cōiugatione in bilis
& bundus, & omnia nomina in abulum, vt amabilis,
latabundus, venabulum, acetabulum &c. instabilis corripitur vt
stabilis, sic inhabilis &c. **¶** Atabulus ventus apuliæ peculiaris. vi
dea ante p. apulia. **¶** Barabbas non satis doctē quidam excipi-
unt quia positu pducitur vt Nestor docet, fit em̄ a bar. id est filius
& abba. id est pater. vocabulū est syrum teste Hierony. Sedul. li. ij.
Tunc coluere Baal nūc elegere Barabbam. Errauit igitur Riga in
Luca. Sed solui Barabam non ch̄m poscit hebræus. **¶** Amabo
nōnulli scioli voluere corripī quādo est blandiendi interiectio, sed **Amabo**
nugant quia siue v̄bum sit siue interiectio, pducitur solum. Catul.
Amabo mea dulcis Ipsithilla. Mart lib. viij. Dic verum mihi mar-
te dic amabo. Sido. ad Fœlicē. Dic dic qd' peto magne dic amabo.
¶ Dolabra puto naturaliter pduci ppter diminutiū dolabella,
qd' in viri nomen abijt, licet cū o in secūda dolobella vulgo dicat **Dolabra**
Certē secūda pducit ergo vel hic, vel in o ante b excipiendū, no- **Dolabel**
men fuit qd' ante me nemo fecit qd' sciam. lu. sat. viij. Inde dolabel **la.**
la est atq; hinc Antonius, inde Sacrileg⁹ Verres. Addit Aldus Ma-
nutius vir facile doctissimus Candelabrū & volutabrū, quia e lon-
gis sunt. Sic etiam ventulabrum & (vt opinor) velabrum.

V v

Añc.

Ante c corripit, vt scylacęũ, çacus, dyrrachiũ.
Exceptio.

Anchaces.

Bęnacus.

Bonifaci
us.

Cloaca
Cochlea.

Eumac⁹.

Laudace.
Menac⁹.

Hippaco
Mustaceus.

¶ Producuntur nomina in aculus a. um. tam adiectiua q̄
substatiua. vt vernaculus, nouacula, habitaculũ. Et in aceus a. um.
vt hærbaceus, vinacea orum. & in acius, gallinacius. Cõposita a
brachys vt tribrachus, dicta sunt in lib. i. vbi de pedibus loqueba
mur. Producuntur quoq; deducta e barbaris, vt dordracũ, camera
cum, garlacus &c. quę accętu noscuntur. ¶ Anchaces ç. cum ch as
pirato populi nomē est. Vale. flac. lib. vi. Doctus & anchaces patu
lo vaga vincla gyro Spargere & extremas laqueis adducere tur
mas. ¶ Bęnacus. vide Larius a ante r in primis. ¶ Bonifacius
viri nomen cõtra primitiui naturā. Sido. ad Fœlicem. Quorũ vn⁹
Bonifacium secutus. ¶ Cloaca. Iu. pinguis torrente cloaca.
¶ Cochlaca cum ch aspirato in secũda syllaba veluti cochlea vn
de dicit, est nãq; lapillus ex flumine rotũdus ad cochlearũ similitu
dinem, pducitur teste Nestore, fatetur tamē se nondũ exemplum
metricũ inuenisse, nec ipse inueni, nihilo minus Nestori astipulorũ
¶ Eumacus viri ppriũ in. ij. syl. Pap. Filimacius & a. vide i antel.
¶ Iracũdus. Hora. Impiger iracũdus, inexorabilis acer. siquid aliud
sit in acũdus pducatur. ¶ Lumaca. Laudaces, ppriũ mulieris in
priapęis. ¶ Meracus. Persius. Anticyras melior sorbere meracas.
hinc meracior meracissim⁹. i. merus, solus, purus, oēs pducunt. Cal
lepinus putans etiã corripit citat versiculũ. Cõstitui meracas edidi
ciq; notas. quę male credit esse Vergiliũ, vt Badius notat, & id qdē
mime iniuria, quia opuscula plærãq; Vergiliũ esse dicuntur nec sunt
Cæterę dictũ v̄sum inueni in Priapęis quę Badius nõ censet Vergi
liana, vbi priapi v̄ba sunt. Sed rudis hic dñm toties audire, legentē
Constitui, meracas edidiciq; notas. Quisq; priapęa cõposuit, licet
impudic⁹, tamē doctissim⁹ fuit om̄ino imitãdus. sed priapęa tem
porę incuria plærũq; mendosa sunt, & hic mendũ esse suspicor, li
cet nõ statim liqueat quo pacto restituendũ sit, sic in eodem opere.
Quædam senior hectoris parente, p annosior, phal. est vt postea.
Vnde tenedos equorisq; regi. & in Catalecto. Si laudē aspirem hu
milis sed adire sirenas, ergo meracus solũ pducito. Idem Callepĩ
dicit verbũ Hippaco as. mediã pducere, qd teste Festo significat ce
leriter ducere. ¶ Mustaceus vel um. libi genus ad conciliandum
stomachũ, a musto v̄ a mustace lauro (vt qdã volũt) nomē dedu
ctũ est. Iu. sa. vi. Causa nec est qre coenã & mustacea p̄das. Pap. i. syl.
masculinũ pducit. Cato de re rust. Mustaceos sic facito.

¶ Mumacius, vide u ante m. ¶ Opacus vnde verbū opacare. Mumaci
 Verg. Frigus captabis opacū. ¶ Otacilius viri nomē. Mart. li. x. us.
 Torquat^s nitidas vario de marmore thermas Extruxit, cucumā Opacus
 fecit otacilius. ¶ Pastinaca herba pix & piscis trigō ac turtur. Ma Otacilius
 cer. Et pastinacæ virt⁹ i semie tātū, nōdū iueni apd aliū. ¶ Pistaciū Pastinaca
 ex nucū genere arbor. Palladius. Quin & amygdaleos subeūt pi Pistaciū
 ftacia ramos. Pittaciū gemino tt corripit teste Nestore, at petacius Petacius
 pducit. Rufus in Arato, Gramina si carpit semela petacius anser. Portula
 ¶ Portulaca herba. Macer. Andrachnes græce, q̄ portulaca latine ca.
 dicit apud aliū non legi. ¶ Pediacia viri ppriū. Hora. sat. viij. lu Pediacias
 lius & fragilis pediacia furq; voranus. nōnulli p t scribūt pediatia.
 ¶ Phætia regio, populi phæces sunt & phæci & phæci, semp q; Phætia
 pducitur, nā apd Propert. phæacas optimi libri hnt. vbi Bebelius
 mendose offendit phæcias. ¶ Sarracū gemino rr vehiculi gen⁹ Bebelius
 sine aspiratōe, quia teste Placentino phœniciū est non græcum. lu. Sarracū
 sa. v. Frigida circūagunt pigri sarraca bootē. Sarraca duar; vrbiū
 nomē est. quar; vna est in Media altera in arabia. ¶ Sampfacum
 hærba quēdā teste Goudano cū Bebelio q̄ dicit heracius a græcis Sampsa
 corripit, ergo nos corripere possum⁹ si opus fuerit, quia nulla au cum.
 thoritas obstat quū posito nō natura pducit. ¶ Syracusē arum. Syracusē
 vrbs Sicilię cū y græco variat, sed pductio est fręntior. Sil. li. xiiij.
 Ipsa syracusæ patulos vrbs inclyta muros. Aufonius de syracusis
 & catina. Quis catinā sileataut quadruplices syracusas. Sil. lib. xiiij.
 Inde syracusias castris circūdedit arces. Verg. in Bucō. Prima syra
 culio dignata est ludere versu. hic tertia cōtra primitiui naturā cor
 ript, qa græce scribit p ou diphthōgon. Sed (vt bñ dicit Ferettus)
 quādo corripitur merito scribitur p o syracosi⁹ vt dixim⁹ de pu
 lypus & polypus, culeus & coleus, vrion & orion, id diligētissime
 cōsiderandū esse docet Ferett⁹, qa ou diphthōg⁹ semp vertitur in
 u longū & correptōis grā aliqñ in omicron. Ergo (vt cū Feretto
 sentio) p u scribim⁹ pducēdo syracusius vrion, p o tantū vbi cor
 ripimus syracosius, orion. ¶ Valaci populi apud Baptistam in Valaci
 exhortatione contra infideles.

Ante d corripit, vt Carneades philosophi no
 a men, Fœlix li. iij. Carneadesq; parē vim gerat helleboro A añ d
 Academia opinor corripit solū, vide a añ c vt troiades Carneades.
 cōtra q̄sdā q̄ putauerit variari. Ver. At pcul in sola secrete troiades
 acta. Perli⁹. Ne mihi pulydamas Aut troiades labeonē Prētulerit.
 hic putāt troiades pducit qa p treis syllabas legūt, quū p diresin sit troiades;
 tetrasyllabū, vt troia aliquādo trisyllabū veluti alibi mōstrauim⁹.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

¶ In adus ex barbaris propria producuntur.

Exceptio.

Ageladas. ¶ Ageladas ē egregij sculptoris nomē. Colu. li. xi. Nec polycletea vel phragmonis aut ageladē Arte laboreſt. Abaddir poſitu exten ditur, eſt lapis quē Saturnus glutiffe dicit. ¶ Cicada a cito cadēda dicta (vt volunt) nos hanc rem parui facim⁹. Mart. in. i. Sed quā dā volo noſte nigriorē Formica pice, gracchulo cicada, phal. ſūt. ¶ Iader vnico d. fluuius in Hadriacū mare fluens, vnde oppidum nō pcul ab eo eſt Iadra appellatū, qđ pducit tantū. Luca. li. iij. Et tepidū in molles zephyros excurrit Iader, hic Omibon⁹ ait. Tepidū Iader nō qđ iader ſit generis neutri, ſed retulit ad flumen tepidum.

A añ F. A ante f ſi inueniatur in ſimplicibus corripieſt vt mul ti dicunt. Venafrū tamen & venafranum tantū pducta legi.

A añ g
Quadra
ginta. a Ante g pducit, vt virago, quadraginta & ſiſſia vide a in vltimis, ideo nō ad normā poeticam corripuit Baptiſta qđraginta, vide in u ante c ducēti. Cuiusmōi tā tum pducas vt veteres vniuerſi bethphage teſte Bergomate repa gulū, contagio, ambages, qđ cōpoſita ſunt vt coagulū. Tibul. lib. ij. Et miſcere nouo docuiſſe coagula lacte.

Exceptio.

Agoge ¶ Cōpoſita p̄ſertim gręca libētus in medijs docem⁹ qđ in primis qđ horū cōpoſitio plerofq; lateat. Cōpoſita igit ab agoge. i. ductio corripunt cōtra Bebeliū & plures. Mataratius recte ſenſit, ſed ſine teſtimonio rem egit. Tollā igit ego prim⁹ vt multos alios & hūc ſcrupulū. Itaq; aſſeuerō hec corripieda eſſe iſagoge, paragoge, ſy nagoga, pēdagogus &c. in iſagoge puto primā pducī, qđ gręce eſt ei diphthōgus. Mar. li. xij. Crinitē line pēdagoge turbe, phal. eſt. vbi pēda eſt trochęus. qđ adhuc egem⁹ teſtibus. Idē li. viij. Sub pē dagogo cōporis licet ſerz eſt. Et li. iij. Et pēdagogo nō iubēte laſci ui. Parere gaudēt villici capillati, ſcazontes ſunt. ſic ſynagoga apđ Seduliū recte corripit, Audi qđ addo. Agoge venit ab ago vbo gręco, ab eodē ſit apage, ergo hoc qđ corripit vt chorag⁹ chora giū, qđ ab eodē deducunt, ideo Pōtanus p grāmaticos (qđ iam iure optimo taxaui) deceptus, male dixit ante qđdā opuſculū Baptiſte Mātuani, Diuorū poſita fiet maieſtate chorag⁹, ſiqui pducī p̄cepe rint taxađi ſunt non imitādi, qđ Martiali credendū eſt donec eglē Martiali doceāt pduxiffe, & ſic variabiſt. quod quū oſtendere ne queant mecū ſentiant neceſſe eſt, hoc eſt iam dicta tantū corripiat. ¶ Corripunt quoq; noia ſecūde, vt Lucag⁹, ytag⁹, pamphagus,

Apage
Chora
gus.

& quicquid est a phagin. i. comesse. Onager, meleager, lanager, que si
 quando videantur pducuntur menda est p onagrus, meleagrus &c. nam
 & sic quoque dicitur, suffragium a frago corripit, a suffragor pducit. **Suffragi**
 Oui. de Nuce. Quid nisi suffragium nimbos vitantibus essem. Petro **um.**
 nius arbiter. Ad sonitum strepitumque lucris suffragia vendunt. Sic ver- **Suffra-**
 ba suffragor, refragor, ideo non probo versiculum. Suffragor & re- **gor.**
 fragor patrocinator auxiliatorque. Ouid. in priapeis. Copia ius pgit tu
 suffragare rogatus, sic nomen suffrago inis. pducit, vt contagium.
 Verg. Nec mala vicini pecoris contagia ledent. Comagenus quoque **Comage**
 viri proprium pducit, apud Iuue. At corripuntur sine dubio naufrag- **us.**
 us, naufragium ideo suspicor mendam esse in v. Manilij dicentis. Incu-
 buit potius, timuit naufragia tellus. ¶ Corripuntur omnia ab ago **Agora;**
 ra. i. fori, vt Pythagoras,anaxagoras, hermagoras, athenagoras **Pythago**
 &c. que sunt virore propria. ab eodem est (vt opinor) Mandragora **ras &c.**
 herbe nomen. Colu. lib. xi. Quis semihomines vesano gramine foeta. **Madrag-**
 Mandragorae pariat flores moestaque Cicutam. Mart. lib. vi. Inuentus **Agria.**
 mane est mortuus andragoras &c. Corripuntur quoque ab agria.
 id est dolor & atrocitas, vt ciragra, podagra. Mart. lib. ix. Tortore
 metuis podagra chiragraque secatur. Caius & mallet ybera mille pati.
 ¶ Acragas mons & oppidum. Verg. iij. aenei. Arduus inde acragas
 ostendit maxima longe Moenia, hinc libentius sequar que Priscianum **Acragas**
 qui in plusculis puritate romanam minus custodiuit, vt quum dixit in
 perihgesi (si tamen Priscianus author est) Hic salis acragas miracu-
 la possidet vnus, gratius est acragantis. ¶ Abdenago teste Sulpitio.
 Allage. i. mutatio. hinc hypallage &c. ¶ Astyages viri nomen. Si **Astyages**
 do. in. i. paneg. Astyages cyro pellendus forte nepoti. Ouid. v. meta.
 Quiratus Astyages etiam nunc viuere longo Ense ferit, scribit cum y-
 graeco. ¶ Arpiages viri proprium in Ibin. ¶ Attagen attagena pa-
 tent in a ante t. ¶ Cartilago teste Calepino & Bebelio, & est circa **Carthila**
 aureis concauitas. ¶ Lalage es. nymphae & mulieris nomen. Mart. **go.**
 lib. ij. Desine iam lalage tristes ornare capillos. ¶ Massagetarum. **Lalage.**
 scythiae populi. Luca. lib. iij. Massagetes quo fugit equo volucresque **Massage**
 geloni. ¶ Pantagia fluuij nomen, vide patagia in a ante t. ¶ Papha- **tae.**
 gones Paphagonia vide a ante p. ¶ Thyrsagetes a. popul. scy- **Pantagia**
 thiae cum th aspirato & y graeco. Fuit autem is populus Orgijs Bacchi **Papha-**
 dedit, vñ nomen habet a thyrsis ducendis siue agendis, quod satis repro- **gones.**
 bateos, quia page pedagogus & sisia putarunt pducunt. Vale. flac. lib. vi. **Thysage**
 Non ego sanguineis gestantem tympana bellis Thyrsagetem cinctumque **tes.**
 vagis post terga silebo, Pellibus & nexas viridantem floribus hastas
 Birrhaginus viri proprium pducit a Philelpho in. xvij.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorix.

A añ l.

a Ante l corripitur, vt coralum, licet productio nis gr̃a, & noue quidē Claudianus ll geminauit. Merdale us. in priapēis. Italus, tantalus, vnde italis, tantalis &c.

Exceptio.

¶ Produca deriuatiua in alis & ale, vt añalis. Manil. li. ij. Om̃ia per uolitans corpusq; añale figuret. sic aqualis vnde aqualiculus. Per sius. Pinguis aqualiculus &c. Gr̃maticus a. um. melius dicit̃, q̃ gr̃ maticalis. Sidonius tamē inqt in laudibus Narbonis. Quicqd rhe torice institutionis. Quicqd gr̃maticalis aut palestre, phal. Vitalis pducit̃, sic vitalianus (vt opinor) licet corripiat Philel. in. ij. vij.

¶ Abefalom dictio tetra syllaba nō absalon, interroga chaldęos & gr̃ecos & hebręos cū e scilicet antel, & m, non n in fine, penulti ma pducta. dicit hoc contra Sulpitiū Nestor, qđ si verē est nō re dte dixit Philel. in. ij. ij. Pœnas Absalon horrendas dederat. Darij q; vocarūt. Idcirco satrapas. Peccat itē in Darij, vt alibi oñsum est.

Abefalō.
Aretalo-
gus.
Ascalon
Carama-
lus.
Cephale-
nia.
Ialysij.

¶ Aretalogus. vide e antet. ¶ Ascalon, teste Sulpitio sic ascalo niū, licet aliter videat̃ sentire Calepinus. ¶ Canalis vide a anre n

¶ Caramalus viri ppriū apud Sidoniū in laudibus Narbonis.

¶ Cephalenia insula Ionij maris, hinc cephalenus a. um. Sil. xv. Saxa cephalenū & scopulos neriton aruis. ¶ Focale, vide o añ c.

¶ Ialysij cū y gr̃eco in tertia syllaba populi ab Ialysio rhodi vrbe, aliqui tamē scribunt per e in secunda syllaba, vt notat Tortellius.

Oui. vij. met. Phœbęq; rhodon & Ialysios telchinas. Ntūs oppi di est Ialysus. ¶ Magalia, vide a ante g. ¶ Mapalia, vide a añ p.

Messala.
Omphale.
Pharsa-
los.

¶ Messala viri ppriū, vnde messalinus & messalina possessiua, & hoim ppria. Persius. Messalę lippa ppago. ¶ Omphale hercul amica. vide i añ g. gyges. Omphalos appellatiuū. corripit̃ ab Au sonio

¶ Pharsalos oppidi nomē. Pharsalus viri nomē q oppi do nomē dedit, hinc pharsalus a. um. & pharsalius a. um. & phar sia. i. thessalia om̃ia pducunt̃, præter pharsalia quod variat̃, sed re ctius pducit̃. Luca. lib. vi. Emathis equorei regnū pharsalos achill

Ibidē. Exire e medijs potuit pharsalia campis, sic idem semp. Oui. xv. meta. Obsessę mœnia pacem Victa petent Mutinæ, pharsalia sentiet illum. Catul. Pharsaliā coeunt & pharsala tecta frequentant

Alij habent sine cōiunctione pharsalia tecta frequentāt. Hunc imi tat⁹ Petrar. in. ij. a phricę dicit. Hęc & pharsalicas mortes ephyreiacę arma. Et Alcimus. Mātua da veni āfato sacrata penni. Sit fas phar salia post simoenta legi.

¶ Sandaliū. i. solea, & sandaliotis insula, sic ob formā dicta. Verg. (vt Domitio placet) Lactantius in obi

Sandaliū

tu Meccenatis Argentata tuos etiam sandalia talos. Vinxerunt certe, nec puto Bacche negas. ¶ Sardanapalus vltim^o assyrio^{re} rex videi ante uscaphiū. ¶ Sodalis vndecūq; fiat. ¶ Stymphal^o cum y græco, lacus Arcadiæ, in cuius ripis erat stymphalum oppidum, hinc stymphalius a. um. & stymphalis idis. Mart. lib. ix. Aeri pedem syluis ceruū, stymphalidas vndis Abstulit. Ouid. lib. ij. fast. Testis erit pholoe testes stymphalides vndæ. Vergi. de laboribus hercul. Deicit horrisono quinto stymphalidas arcu. sic cæteri, ideo apud eūdem & Ausoniū in monostichis, vbi idē est versus mēdo se, sic legit. Stymphalides pepulit volucres discrimine quinto, legē dū est pfecto. Stymphali pepulit volucres discrimine quinto, qd ante me neminē animaduertisse vehemēter miror præsertim quū plæraç; in Vergilij opusculis librario^{re} vitio sint mendosa.

Sardana
palus.
Stym
phal^o

Ante m corripit, vt salamis. Vergi. viij. æneid.

a Laomedontiadem Priamū salamina petentē, sic cæteri.

A añ m
Salanis.

Bebelius dicit in perihegesi contra oīm consuetudinem produci in hoc versu. Fertilis æginę tellus & opima salami. id non imitabimur, verūtamen diligenter quæsiui hunc versum, quē in pihegesi inuenire nequi. Notēt vbiç; e barbaris syllabæ extensiōe deducta, q̄a (vt in prefatiōe testati sum^o) fere pducit, veluti robo rā roboamus. Aminadab aminadam^o. Iob iobus. Esrom esromus. Phicol phicolus. Abefalom abefalom^o. Henric henric^o &c.

NOTA

Exceptio.

¶ Produc nomina in amen & amentum, vt examen, vnde examino firmamē, calceamen calceamentū. in quo & in pluribus hal lucinatur Arator. dicens lib ij. Tangere nō sum Calciamenta pedum dignus, neq; soluere summā. Quę ligat excelsas humilis corrigia plantas, hic teste Nestore producit male secūda in corrigia quia dicitur a corrigo is.

Calcea
men.

¶ Calamus philosophi nomen pducitur, teste Calepino. at appellatiuū calam^o nemo ignorat corripit. ¶ Contamino as, & intamino, quia cōposita sunt ab antiquo verbo tamino, & hoc a tama, vide Calepinū. Mart. li. i. epist. Sic interposito vilis cōtaminat vnco: ¶ Dictamus vel dictamū vtrūq; dicitur, teste Nestore, vide e ante t creta. est hærba, & cretę oppidū.

Calam^o.
Conta
mino.
Dicta
mū.
Philamō
thymia
na.

¶ Philamon proprium viri in. xi. meta. dicitur quoq; per e philemon, sed alterius nomen.

¶ Thymia ma teste Sulpitio scribitur cum y græco, vt thymū, vnde fit. odor est suauissimus thymi naturam referens, hinc thymateria sunt acerræ, quia thymia ma incendebat in sacrificijs.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verſificatorij

A añ n
Balanus.

a Ante n corripit, vt galbanũ, lachanum, & contra Alexandrũ Balanus. Hora. lib. iij. car. ode. xxix. Preſſatis Balanus capillis. verſus eſt alcmanius dactylicus tetrameter, gen⁹ eſt nucis, vel glandis, & ab Horatio p vngueto myrobalano capit. Acron dicit eſſe hærbam vnguentariã, Balanus quoq; a glandis ſimilitudine dicit id gen⁹ alui ſubducẽdæ, qd' clyſteris loco ſubditur. Balanus item vrbs eſt Epiri. ¶ Myrobalanum dicit quaſi vnguẽtaria nux vel glans, nam balanus glans eſt myron vnguentũ. Arbor eſt fructũ glandi ſimilẽ ferens, corripit omnes ſyllabas, ideo carmibus Homeri, Vergilij; mĩme cõuenit, qd' pulchre ſignificauit. Mart. in apophoretis dicens. Qd' nec Vergilius nec carmine dixit Homerus. Hoc ex vngueto conſtat & ex balano. i. myrobalanũ. Inepta ſane videt mihi Calderini declaratio dicentis id Vergiliũ non dixiſſe, quia balanus græcũ eſt. Vergilius autẽ latine ſcripſit, nec Homerus, quia vnguentũ non dixit, nam græce ſcripſit. Inſulſa eſt hæc enarratio ſiquidẽ, vt ego qui hæc primus animaduerti (quantũ ſciam) ſic declaro hoc nomẽ myrobalanum, qd' ppter tot breues, nec Vergilius, nec Homer⁹ dixit. Cõſtat ex vngueto. i. cõponitur ex dictione quẽ vnguentũ ſignificat, vt ex hac dictione græca myron, & ex balano dicitur; myrobalanum, Neq; em̄ ſignificat Martialis nomẽ aliquod ex græco latinoq; conſectum. Miror id Merulam nõ animaduertiſſe, qui tam auide Domitium ſugillare ſolet.

Myroba
lanũ.

Exceptio.

Deriuati
tiua.

Extrane
um.

Propria.

¶ Produc deriuatiua in anus, in anius, aneus & anis, vt phasianus, extraneus, immanis, inanis, & habẽtia vocalẽ ante a, vt mathiana, vitelliani. Mart. lib. iij. Et impio; phasiani colcho; Scazon eſt. lu priapeis autẽ ſynereſis eſt vbi dicit. Nec tamẽ extraneũ facias pecus omne priape. Horti ſit facias ianua clauſa tui. ¶ Produc etiã quarũcunq; rer; ppria. vt bolanus, nicanor, vomanus, numanũ, lalanania, meuania, garganus mons & Scipionis equus. Lecania mulieris nomen, vt theano. Cætera mulier; ppria corripũtur, niſi e masculiuis pductis ſiant. Corripit itaq; ſagana, ſic abrotanũ & ſi q ſint alia hærbæ; nõia, niſi forte ex deriuatiõẽ pductionẽ habeant Cyane & cyane; liquẽt ex vocali ante vocalẽ. Tollunt ab hac exceptione quẽ corripunt, hæc & forſan plura, ſed difficulter tot nobis addideris, qd' nos Sulpitio Neſtoriq;. ¶ Ariſtophanes, epi phanes, metrophanes, diophanes, & ſimilia cõtra Calepinũ, niſi liber mædoſus ſit, vide a ante n in primis. ¶ Aſtyanax & ſigd ei uſdem ſit originis. ¶ Arane, Ananias apud Aratorẽ, Aſcanius,

Apidanus. Abana Damasci fluius, teste Calepino. Bethania apud Sedulium. Capaneus. Catane. Conchani. Cæranus viri proprium, vide pritanis i ante t. Caranus viri proprium in Aufonio. Drepanum Drepanum promontorium siue oppidum Siciliae a curuo situ instar falcis. drepanos enim falx dicitur. Oui. in fast. Quicquid locus curuæ nomina falcis habet. ¶ Dardanus dardania. Dissimanus apud Oui. in l. in. vi. riproprium. ¶ Ecbatana siue egbatana pluralis numeri vrbs Medie, & regio corripit, teste Calepino. ¶ Eridanus. Hippanis fluius, vide a ante l. halys, similiter est viri nomē. vide e ante p ephitus. ¶ Illibanus apud Aufonium. Libanus vide i ante b. simile est, vbi viri proprium est. ¶ Marco manes populus apud Claudianum in laudibus sulconis. ¶ Manganus viri nomē in viij. vi. Philel. Oceanus. ¶ Pelicanus auis, teste Sulpitio. Multi tamē censent producendum. peccat qui gemino ille pellicanus scribunt. Pausanias apud Philel. in. vi. v. ¶ Peutanei populi apud Priscianum in perihete. Pytane. Pytanus proprium viri in Aufonio pritanis. vide i ante t. Rhodanus. Stephanus. Mar. lib. xi. Scis quæ sint stephani balnea iuncta mihi. Sequana, vide e ante q. Sardanapalus. vide a ante l.

¶ Sufana oppidi nomen. Sil. lib. iij. At non sarmaticos attollens sufana muros. Sicania at sicanus variat, vide hæc in i ante c. ¶ Taprobane vel a. Tessimanus. Vranus, sic vranie, vt vranos, i. cœlum.

¶ Aranea vel araneus. Oui. Antiquas exercet aranea telas. ¶ Sathanas quia fit a sathan (vt alibi diximus) pducitur.

Ante p corripit, vt catapulta. Sido. in burgo. Non quæ stridentes torquet catapulta molares. Exceptio.

¶ Anapus vel is. fluius Siciliae, vide i antea Cyane. ¶ Cynapes cum y, fluius nomē. vide halys a ante l. Caiaphas scdm quosdam. nam ipse nusquam notauit. ¶ Lapis. idis, medici nomē (vt Seruius ait) ab iape. i. curare. Verg. xij. ænei. iamque aderat Phœbo ante alios dilectus lapis. scribit, cum i latino vtrobique. Fuit item vir ætolus, vnde lapidia apud Venetiam ea pars vbi Timaeus fluius est, nunc Forum iulium dicitur. Verg. Geor. iij. Castella in tumulis & lapidis arua Timaei. ¶ Iapetides lyricē. v. meta. Tu quoque Iapetide non hos adhibendus ad vsus. At Iapetus corripit, vt alibi patet. Iapex cum y græco in tertia syllaba filius Dædali, vnde Iapygia Calabria dicta est. Oui. xv. meta. Præterit & Sybarim salentinumque nichum, Thurinosque finus temesenque & Iapygis arua. Ibidem. Iapygia &c. Est quoque aliorum virorum nomen. vide helops e ante l. ¶ Iapix. quia in tertia syllaba vetus ex Apulia proficiscens, qui Circius dicitur. Luca.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

lib. vi. Excipit auersos zephiros & Iapiga Pindus. ¶ Isapis fluuij nomē, teste Calepino, cui astipulat Bebelius. ¶ Mesapus vir, vñ Apulia dicta est mesapia. Verg. ænei. viij. At Mesapus equū domitor neptunia ples. ¶ Neapolis, oppidi nomē quasi noua vrbs, nam neos nouus est, polis vrbs. Verg. in ætina. Nunc extincta superfectisq; neapolin inter. Mart. li. v. Et quas docta neapolis creauit. phal. est. Stat. iij. syl. Nec solū festas secreta Neapolis aras Ambiat. sic cæteri. Ergo nō recte dixit Petrarca in. ij. epist. ad Luchinū Neapolis suræ mediū, femur occupat altū Ianua, vbi etiā ianua dicit, video doctissimis placere genua. prima breui, & Genuēsis dicit non ianua nec ianuēsis. ¶ Priapus oīm deorū quos miseranda gentilitas coluit foedissimus, vide sinū i añ n. ¶ Serapis is. velidis fuit Osiris cognomē, qui primū apis, postea serapis quasi sorospis dictus est. i. apidis sepulchrū, nam soros dicit cumulo, arca, vel aceruus in quo mortuus ponit, iam sarcophagū oēs vocant, q; ibi Osirim colere cœperūt anteq; templū eius extructū esset. Mart. lib. ix. Heu q; lingua silet non illā mille catastrophe Vincebant, nec quę turba serapin amat. sic cæteri pter Martiā Capellam. Fœlicē qui legendus quidē totus est, imitandus nō tot, quia male dixit achilles & similia vltimā corripe. & quædā contra veterū authoritatē, aut pduxit, aut corripuit, vliquet hoc opus nostrū plegenti. Martianus itaq; solus ausus est serapis corripe dicens in. ij. lib. Te serapin Nilus, Mēphis venerat Osirim. Caue imiteris. Magnū pfecto negotiū exhibuit mihi Nestor Nouariēsis, qui vbi ad pductionē citauerat Martialem, subiicit hæc verba. Idem. Isæum serapin. Nin⁹ venerat Osirim, & hoc quidē in a ante p. Eundē versum adducit in dictiōe isæus siue isæum, qd est fluuij nomē. Postea legi artē Bebelij qui recte dixit Capellā pter aliorū morē corripuisse, ppter hæc dubius relegi totū Martialem, quē tum bis plegerā, verū hūc versum nusq; inueni, nempe quē Martialis nūq; effutiuerat, nec tamē pdidi operā, quia ex Martiale, ex Domitio, ex Georgio multa scitu digna obiter notauit, neq; vnq; sine fructu quēlibet librū, quotienscūq; lectū relegi. Capellam ante aliquot annos legerā, sed ex eoparū notauerā, vt q; tum carminū genera, nō adeo callebā. Itaq; Capellā Dorpij nrī p eloq; ntissimū pceptorē meū Ioannē Neuiū huc datū diligēter plegi, & iterū iterūq; relegi. nō sine maxia utilitate & artis nrę ornamēto, verū nusq; ē apd Capellā Isēū serapin &c. sed Te serapin Nil⁹ &c. Ergo nō iniuria Nestori obiecit Sulpiti⁹ authorū inuersionē siue corruptionē. Sirapion sifr pducit, vt serapis, quod quidā etiā aspiratum seraphis dicūt. ¶ Sinapi vel sinapis vel sinapeis, Colu. lib. xi. Secq; laceffenti fletū factura sinapis.

Isapis.
Mesapus

Neapof.

Priapus.
Serapis.

Ars Bebelij.

Sinapi.

Ante q corripitur, vt Tanaquil, ilis. mulieris
a nomen. lu. Ante tamē de te Tanaquil tua quando sorore **V añ q**
 Ablatiui, & hinc aduerbia pducuntur, vt vtraq; &c.

Anter corripit, vt Catharina, apd Baptistam
a freqns. cui magis accedo q̄ Philelpho, q̄ in. iij. ix. pduxit **A añ r.**
 Syphariū, lazarus, demochares, timochares, tenarus &c.

Nota longis cōposita, vt Apparent rari nantes in gurgite vasto
 ideo male aut mēdose in sexto aphricæ dicit. Nullis oculis sol cla
 rior vnq; Apparuit pro illuxit, vel aliquo simili.

Exceptio.

¶ Produc deriuatiua in aris & are, vt molaris, cochleare, altaria,
 pugillaria &c. Atq; in arius a. um. vt aquarius, stalaria, panariū.
 binarius, denarius, phalarica, helciarius, causarius, & siſia deriuati
 ua, sic ducari⁹ viri p̄priū a dux, vt opinor, Marti. Hāc volo quā **Denari⁹**
 redimit totā denarius alter. Idem tamē corripuit, malim syncopā
 siue ſingreſim eſſe q̄lis eſt in veſtigijs apd Seduliū. Dicit itaq; Mar.
 li. ix. denarijs tñ hanc nō emo baſſe trib⁹. ſagittarij & aq̄rij ne cor
 ripi dicant p apocopen in Manilio & Auieno pferes, vt ærarij in
 priapeis. Nefarius vndecimq; fiat priā breui, ſecundā pducit, q̄ ſi a **Nefarius**
 nefas ſit id manifeſtū eſt. ſi (vt Aſconius vult) a farre etiā poſitu p
 duceſ nefari⁹. Catul. ad ſtūdū. Nec de p̄coriā ſi nefaria ſcripta. ſca
 zon eſt. Prop. aut lib. iij. penit⁹ cōtrario mō dixit, niſi forſitā liber
 mēdoſus ſit, tamē oēs libri ita hñt & ſic legit & interptat Beroald⁹.
 Dixit, & incerto p̄miſit brachia ſōpno. Nefcia nefarijs accubiſſe
 nouis. Nō auſim emēdare aut reſtituendū eē dicere nefcia ſe varijs
 accubiſſe nouis. Beroald⁹ at legit nefarijs p flagitijs. Nefariū em
 eſt (inqt) qd ſacra polluit farre pio ſolita celebrare, ergo nefarij ſa
 crilegi dicunt nōmē a farre deductū. q̄ ſclerati vti nō debeāt, & iñ
 q̄ indigni ſūt q̄ viuāt, nefarij dicūt, vt docet Varro, ſi hec Beroal
 di declaratio ꝑa ſit, nefari⁹ correptiōis grā vnū r amiſit, vt de far
 reus & fareus alibi dixim⁹. Solēt pleriq; ea in qb⁹ heſitant p̄terire,
 ne q̄c̄q; ignorare videant, ſed re ſacili ſupſediſſe. Ego ꝑo malo vi
 deri indoct⁹ q̄ ſtudioſos fallere. ¶ **A**marac⁹, vn̄ amaracin⁹ a. um
 herba q̄ vulgo maiorana dī, & puer cynarq; in eā ꝑſus. Col. li. xi.
 Sic vbi odoratas p̄texit amarac⁹ vmbraſ. ¶ **A**mar⁹, amareo, ama **Amarus**
 reſco, amaricare, amaror, ris. Ver. ij. ḡor. Triftia tentatū ſēlu torq̄ **Auarus**.
 bit amaror. ¶ **Auar⁹** auaricia. Hora. Semp auar⁹ eget. ¶ **Aurari⁹** Aurari
 p̄priū viri, vbi u cōſonans eſt niſi putes dicendū araricus aut aua
 ricus. Sil. li. v. Terga dabat leuib⁹ diffuſus auaricus armis **Angario**
 chriſtianoꝝ quidā p̄traxere. **X ij**

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorię.

- Baleares** ¶ Baleares insulæ Hispaniæ a Baleo herculis comite, aut vt quidã
 volunta ballo. i. iacio, extrito altero l correptiõis gratia, nam fun-
 dæ peritissimi sunt hæc incolæ, hinc adiectiuũ balearis, baleare &
 balearicus a. um. Luca. lib. iij. Lygdamus excussę balearis tortor ha-
 benæ. ¶ Caphareus p̄ eu diphthogon Eubœe mons altissimus
Caphare versus hellepontũ, apud quẽ plurima græcorũ classis afflicta est,
us. ppter Palamedis necẽ, vnde & capharẽũ mare dictũ. Stat. ix. theb.
 Qui sæpe caphareos arcem. gũs est. ¶ Cochleare cum ch in se
Cochlea cunda syllaba aspirato. nã fit a cochlea Mart. Nunquid scis potius
re. cur cochleare vocer. ¶ Hilarius viri ppriũ, licet videat esse ab hila-
 ris pducit a Sidonio Apollinari in eucharistico. Eucherij veniẽtis
Hilarius. iter, redeũtis hilari. idẽ corripuit viri ppriũ. hilariõ atq; macharius.
Longare ¶ Lõgaren? Hora. sa. ij. Lõgaren? foret int? viri ppriũ e. ¶ Larua
nus. dissyllabũ est vt sylua. hic larua? trissyllabũ, qd' priapcorũ author
Larualis. tetrassyllabũ fecit p̄ mutationẽ u cõsonantis in vocalẽ, qd' interdũ
 fieri ostendimus in sylua, voluo, soluo, primã tamẽ pduxit cũ na-
 turaliter videat esse brenis, quia fit a lar laris. Ait aut. Ad me nocte
 solet venire & affert Pallorẽ maciẽq; larualẽ. hendecasyllabi sunt.
 ¶ Margarita rectius corripiendũ putant. Prudentius in psycoma-
Margari chia. Quod mille talentis Margaritæ ingens opibusq; & vinb?
ta. arcę. Arator tamẽ ait in. ij. li. In margaritas vertant cõtagia porci.
 Neuter aut recte. habet em breuẽ inter longas, sic recte dixit Heracl-
 mus. Placet pudore margarita lacteo. versus est iambic? trimeter.
 ¶ Magarus fluuij nomẽ vide o añ l colis. ¶ Nouara apd Man-
Magar? tuanum. ¶ Pinarius, viri ppriũ. viij. ænei. ¶ Tiara vel tiaras æ-
Pinarius hoc masculinũ illud foemineũ. lu. sat. vi. phrygia vestit bucca tiara
Tiara. Vergi. vij. ænei. sceptrũq; sacerq; tiaras. Erat autẽ pileus phrygius.
 ¶ Zodoara iungitur a Sulpitio.

zodoara
 A añ s.

a Ante s corripitur, vt Iasius, Damasus, Sulpiti-
 us & Bebelius pluresq; dicunt hic propria cõmunia esse,
 qd' mihi nõ placet, qa correpta a poetis volo tantũ corri-
 pi, vt Iasion. Producta tantũ pducit, vt Iason &c. Nam falsa est re-
 gula propria ponũtur ad placitũ, vt plene docui in prefatiõẽ toti?
 operis. Gymnasiũ. Mar. li. iij. Gymasium, therme, stadiũ est hac par-
Gymna te recede. Errat in hoc Riga in genesi dicẽs. Mitilogi cedant. & apd
sium gymnasia varũ. Hæc habeant primũ precipuũq; locum. Nunc vt
 plane dicã quantũ errauerit Riga hæc mea est sentẽtia. Malo sequi
 regulas q̄ Rige cõtra regulas autoritatẽ, dum idem apud veteres
 non inueniat, siquidem toties errat Riga, vt multo p̄stet hoc semel
 dixisse, q̄ toties illius ineptijs opus nostrum imbuisse, q̄ q; pro-

pter Nestorem necesse est illius interim meminisse. Gymnasiæ insu-
læ sunt, nomen est (vt opinor) eius dē originis cum gymnasiū, et
puto corripit, licet in perihe. pducatur. Gelasinus corripit. Mar. lib.
vij. Nec grata est facies cui Gelasinus abest. i. risus, & cōtracta ex ri-
su non iniucūda rugula. hinc dentes anteriores, quos ridēdo ostē-
dimus, gelasini appellant a gelao. i. rideo, & gelos otis i. risus, Sunt
quoq; gelasini qui gesticulatiōe facetosa, corporisq; roratu ridiculo
seu venustulis, & subinde oscenis & bis plectant, hinc gelasinus ille
Plautinus risionibus & falsis dictionibus & morologibus populū oble-
ctat, & dum facit vt nemo a risu tēperet, irridet, fitq; eius risus deri-
sus, vnde est Plautinū illud. Caue ex gelasino fiat catagelasinus. id est
deridiculus, Gelasini a Sidonio dicuntur Gelasiani ptracta secūda syl-
laba nō recte, vt opinor, quia in græcis sæpe errauit, nam eadē est
vtriq; origo. Dicit autē Sidonius in laudibus narbonis. Mimos schœ-
nobatas gelasianos, phal. est.

Exceptio.

¶ Agaso. Persius. nō tressis agaso. ¶ Amasis ægyptiorū rex. Luca. li.
ix. Non mihi pyramidū tumulis euulsus amasis. ¶ Albumasar vt
qdā notauerūt pducit. ¶ Colocasia æ. apud Plyniū. Vergilius & o-
& plures p multitudinis nūerū. Colocasia dixere, vt in Buc. Mixtaq;
rideti colocasia fūdet acātho. ¶ Caprasius viri nomē. Apol. i. eucha.
Miserit in cœlum mōtes quę sancta caprasii, Vita senis, p caprasij.
¶ Iason fsonis filius. Ouid. vij. met. Pelle morā, tibi se semp̄ debebit
iason. ¶ Naason viri nomē. Baptista. Esromusq; arā genuit, Sal-
mona Naason. ¶ Omasum. Horat. in epist. xvi. Patinas cœna-
bat omasi. ¶ Orbadius viri nomē apud Macrum. ¶ Parnasus
testibus Sulpitio & Nebrissensi. Sed Mataracius dicit gemino s̄ par-
nassus scribi, hinc musę parnassides dicuntur. Ouid. i. meta. Nomine
parnassus &c. ¶ Pascasius apud Baptistā in agone Lucie. ¶ Virida-
sius Sidiciorū dux. vide i. ante d. sidicini. Eleazar posito pducitur.

Ante t corripit, vt barathrū, cyathus, calathus

a pragmaticus, affatim, teste Gellio. Nabathæus. Ouid. i. met.
Eurus ad aurorā nabathæaq; regna recessit. Apollinaris
cōtra veterū authoritatē, hoc vt plæraq; alia pduxit, in qua re hūc
nō imitabimur, vt notat doctissim⁹ vir Ioānes Baptista pius Bo-
noniensis. Ait autē Apollinaris in. ij. paneg. Texta nabathæū p re-
mo sulcat hydaspem, Notent e longis deriuata, vt aratrū, optima-
tes, larinates. de aratrū satis ante dixim⁹, & opinamur rectius pdu-
ci. Quidā tamē corripuerūt, quos nō sequemur, nec hos imitatum

Gymna-
siæ.
Gelasin⁹.

gelasian⁹

Amasis.

Coloca-
sia
Caprasius

Iason.
Naason,
Omasū
Orbasi⁹.
Parnas⁹.
Pascasius
Viridasi⁹

A ant
Nabathæ-
us.

Aratrū

Ioannis despauterij Ninivitaë Versificatoriae.

Bartholomeū Coloniensem in fabula de coruo & vulpe dicentem.
Terram p̄scindunt vomere adunco aratri. Notentur geminata
haliattes, viriattus &c.

Exceptio.

¶ Producant̄ deriuatiua in atus a.um. in atius a.um. in atic⁹ a.um.
in ator &c. deriuatiua aduerbia in atim vt tunicatus, palatiū sic pa
latinus, viaticū, aleator, paludatus, senat⁹, senator, viciatim, bouati,
sic oppidi nomē Collatia a collata pecunia, vt volunt. sic collatin⁹

¶ Producent̄ quoq; in ates noīa vt Teutates ꝑ. i. mercurius, Nipha
tes, achates &c. hinc tollunt̄ socrates, xenocrates, hippocrates, & cę
tera ex cratos. i. robur, & siqd tale sit. a stratos. i. exercitus, aut a ba
tes. i. ambulans, vt schœnobates, ichnobates, eurybates &c. Iu. Au
gur schœnobates &c. Oui. iij. met. Ichnobatesq; sagax &c. Idem in
epist. Eurybati data sum thaltibioq; comes, cū y græco. Mart. Os
homis mulsum me rogat Hippocrates. Auso. in monosyllabis;
Cincta mari quēnā tellus creat Hippocratē. Co. Hora. Rem tibi so
craticę poterunt ostendere chartę. In Gaguino male dicit̄ socrates
p̄duci. Macer ineptissime dixit hipocras, vt vbi de alijs loquit̄. Ip̄e
refert hipocras educi posse secūdas. Et de elleboro albo. Inq; suis
hipocras aphorismis istius hærbe Solius meminit. Ex his solis iur
dicare possumus hunc Macrū indoctissimū poeticę artis fuisse diu
post Macrū Ouidianū, qđ patet ex ipsius verbis, nam Plynij testi
monio p̄sæpe vtiť, vt de Absynthio. Plynius attollit magnis hęc
laudib⁹ hærba, sic alibi sępe. ¶ Sane sunt Macri errata vt nihil ex
eo solo ausim affirmare. Subijciā aliquot Macri & sus in qbus ma
nifesto deprehenditur errasse, & sunt hi.

Hærbarum matrem dedit arthemisia nomen.

Arthemis græce quæ dicitur indeq; nomen

Et sic sub dio prius infrigidata bibatur

Non metuat pulices &c. sed quidā libri habent culices.

Curat epar sibi iungatur si gallica nardus

Incaustum vino quo sit macerata resolue

Pleureticos pectus pulmones adiuuat eius.

Reprimit. dicit galienus, doctiores galenus dicunt.

Hydropicis vt olus decocta comestaq; prodest

Parotidas vulnusq; recens hoc adiuuat vnguem.

Parotis est hulus secundū aurē, a para, ergo priā corripit & ω T. 15

p̄ ω mega. i. auris ergo scđa p̄ducit̄. Macer hoc semp male ponit.

**Hoc vnguentū clysterio si fundit̄ intus, Hoc Mithridates rex p̄ōti
sæpe pbauit, Rūpit vel spargit sic apostemata dura. Appositus di**

Hippo
crates &
alios a
crates.
Bates.

Errata
macri

gitis aut intus clyestre fusus. Sumpta hac cum tepida purgat vomit
ca dira. Dicit Hipocras medicine maxim⁹ author. Asclepius in se
cūda variat q̄a p̄suasit sibi p̄pria poni ad carminator⁹ nutum. Ac
oleo cocta fouea si febricitantē. Hęc decocta virēs oleo camomil
la repellit. Spleneticis multū sup̄addita cū sale p̄dest Dicim⁹ acidu
lam quā græcus dicit ozion. Hęc oculis strab⁹ potuq; & odore no
ciūā Afferit. Lingua bouis græco sermone buglossa vocat. Idē cor
ripit iugulās in q̄bus vel Macer vel Nestor hallucinat vt patet ex
ijs q̄ in u añ g dixi. Et stomachi morbosq; creat tussimq; phthisim
q;. Qd̄ p̄sepe solet tussimq; phthisimq; creare. mali sūt v̄sus si Pri
sciano credimus, quoniā nec p̄ nec t liquefcit, vide in positionis re
gulam. Idem a mando fecit p̄teritū gemino di, mandidi vt
Qui pastinacam fert aut qui mandidit illam.

Origani vires calidæ siccæq; legunt. vide i ante g

Origeron græci nos senecion vocitamus

Infans melancholicis valet atq; caducis.

Philo composito fertur scripsisse libello.

Iusquamū græci quā nostri caniculatā Dicunt

Hac sumpta magnus socrates fuit exanimatus.

Aestiuas mire iuuat epiphoras oculorum.

Antefebri typum reddas a frigore tutum

Si fricentur eo cum vino melleq; trito:

Sunt in eodē plerq; contra regulas nostras, q̄ reprehendere non
ausim nec pbare, quia apud veteres nō inuenio, sed dubito dum
taxat, & optimū fuerit in ijs græcos cōsulere, vt in his v̄sibus.

Diximus vriticam quā græcus acalife dicit

Iuuabit hic dysentericos melius cibus & ciliacos

Sedat quos intus dat dysenteria morsus

Maiori queat vt veluti cauteria corpus

Arteticos ciasinq; iuuat febricq; medetur

Medici dicunt diapiganon illud.

Piganon in græca lingua quia ruta vocatur

Vstum curat eas & condilomata soluit

Empicos tussimq; iuuat suspiria sedat

Omnibus antidotis memacus eam sociari p̄cepit

Brateos græce sauina vocata latine

In medicamentis iubet vris basius author

Etleucathemenū folijs deprenditur albis

Hulcera p̄ducit vocat exanimata græcus

Morbum (quem græci scirofin dixere) repellit

Istud a lopitij iuuat vnguem sæpe fricando

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

Anifixuras quas appellant ragadias
 Aristologiæ species tres dicimus esse
 Tertia clematis græco sermone vocatur
 Enula quam græcus eluam vocat eleniumq;
 Mire nephreticis renes inuoluere prodest
 Et scotosim sic illa iuuat stomachiq; dolorem
 Hærbâ quâ græci dixerūt melisophilos Barrocū nr̄i dicunt vulga
 rit̄ illâ. In priore certe vitū nō abest vt neq; in dētōne aristologia.
 Origeron græci nos fenecion vocitamus
 Emundat lepram tetauū fugat atq; podagram
 Et medicamento soluetur tetauus isto
 Verbenam gerobotanū peristerionq;. Appellāt græci Gamedre
 os græce quæ germandrea latine dicitur.
 Hi superappositis sacer ignis & herpeta mordax
 Cum semine mixtus Miconis pariter cum mulla sumitur illis.
 Tradit anafilla si succo sæpius eius
 Quodq; mouere solet frigus piodica febris.
 Flegmonē stomachi sumptum galanga resoluit.
 Gariophilum dicunt calidum sicūq; secundo. ¶ Vncia beton
 cæ cum vino sumpta tepenti. Hæc de Macro quē vt indignū præ
 terissem nisi illi nimium tribuisset Nestor, id quoq; de Riga dicen
 dum est, sed p̄gamus. Corripiunt quoq; alia quedā ppria. Mart.
 Sum fateor, sempq; fui Callistratē paup. sic cherestratus apud Per
 sium, & sostratus apd̄ Ouidiū, ideo p̄istratus impite p̄ducit a Pe
 trarcha lib. ij. epist. ad Benedictū. Lithostratū non dicit sed p̄ me
 ga lithostrotū, vide o añ t. ¶ Antiphates ppriū viri, vide lamus
 a añ m. ¶ Pelates viri ppriū. Oui. v. met. Cynipheus pelates &c.
 ¶ Zalates viri ppriū, vide e ante p. epheb⁹. Pherecrates viri ppriū
 opinamur corripi, vt hippocrates, quia similiter est a cratos, ideo
 nec in hoc Apollinarē imitabor dicentē. Nec nō alcaico vel phere
 cratio. asclep. est. ¶ Lapathes variat, vide a ante p. Sarmates cor
 ripitur vt sarmata.

Antipha
 tes
 Pelates.
 Zalates
 Pherecra
 tes.
 Lapathes

Exceptio.

Aratus græci poetę nomē. Germanicus in Arato. Ab Ioue prin
 cipiū magno deduxit aratus. ¶ Bullatius viri ppriū apd̄ Hora.
 in epist. xi. & deductū est a pullatus vt. ¶ Curatius a curatus viri
 propriū. Mart. lib. iij. Quū tyburtinas damnet Curatius auras.
 ¶ Cerathus vide e ante r. ¶ Cicatrix vt aliq; quidā excipio donec
 correptionē inuenero, hinc cicatrigo & bum penultima p̄ducta.
 Egnatius ¶ Egates, vide e ante g. ¶ Egnatius viri nomen. Catul. Egnatius

qd candidos habet dentes. ¶ Erymathus fluuij nomen. Oui. ij. Erymathus.
 met. Et celer ismenos cū phocaico Erymatho. ¶ Fabrateria oppidum italię. lu. sat. iij. Optima sorę Aut fabrateriæ domus aut fructuosa. Fabratēria.
 sione parat, nisi dicas scđam p̄duci, oportebit cū tertia quartā p̄duci qd nō satis placet, verę ante me nulli nec de hoc nec de illo meminēūt. ¶ Grabatus lectica siue lectulus cū fulcro. Verg. in Moreto. Mēbra leuat sensim vili demissa grabato. Mar. li. ij. Ibat tripes grabatus & bipes mēsa, scazon est. Idē li. i. Sed si nec foc⁹ nodi nec spōda grabati, sic ceteri, nec vsq; p̄ gremio legi, Quare rideam⁹ catū Gręcismū cum ineptijs eius dicentē. Pro gremio grabatū, p̄ lecto dico grabatū. ¶ Hypates fluuius. vide i ante p. sic hypates, vel hypata ē. oppidū & scribunt hęc p̄ y gręcū. ¶ Horatius Oui. in. iij. de trist. Detinuit n̄ras merosus Horatius aures, male Alexāder dicens. Tu tñ Oratius &c. ¶ Leucate es. mōtis nomē. Claud. de victoria stiliconis cōtra Alaricū. Littora leucates, hic gtūs est, dicitur quoq; leucates ē. Ver. Mox & leucate nimbosa cacumina mōtis. ¶ Lupatū frēnū acerrimū. Ver. Pressisq; negabūt Verbera dura pati, & duris parere lupatis, sed hoc deriuatiuū est a lupus &c. ¶ Palatus vel palatū. vide a ante r. naris. ¶ Pilatus, vide i ante l. ¶ Palatiū palatinus, vide a añ l. ¶ Pediatia alij p̄ c, alij p̄ t scribūt vide a ante c pediacia. ¶ Reate is. Vmbrię oppidū ex q̄ Vespasianus originē duxit. Sil. li. viij. Magnęq; reate dicatū Cælicolū matris. ¶ Phabaton viri nomē est apud Sidoniū. ¶ Trebatius, vide e ante b. ¶ Tiphata vide i ante p. sic teathus, tegeaticus. Theatrum, amphitetrū puto p̄duci tantū, vt Ferettus veratrum.

Grabat⁹

Hypates, Horatius

Leucate

Pediacia

Reate

Trebat⁹ Tiphata

Ante u producit, vt Octavius. Vergi. in culis
 a ce. Lusimus Octavi gracili modulante thalia. Male autē Petrarcha. in. viij. aphricæ. Duxerat Octavius &c.

A añ u

Exceptio.

¶ Bathauia regio, vnde bathauus. a. um. variat & p̄ th aspiratum scribitur. Luca. lib. i. Vangiones bathauiq; truces quos ere recuruo stridentes acueretubę. luue. sat. viij. Hic petit euphratē iuuenis domitiq; bathau. Mart. Et mutat Latias spuma bathaua comas. volunt a bathy. i. altum dici. ¶ Patauium vrbs Italię Titi Liuij patria, eam Antenor cōdidit, nunc Padua dicitur, hinc patauinus a. um. Verg. æneid. i. Hic tamē ille vrberem pataui sedesq; locauit. pro patauij, licet Petrar. patauiū trissyllabum nominatiuū extulit. Carauagini corripit primā secundamq; & tertiam quartamq; producit. Philel. in sexta decimæ. Tetauus primam secūdāq; apud Macrum variat.

Bathauia

Patauiū

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorię.

E añ B **A**nte b corripitur, vt muliebris, dercebij, cerebrum, fœnebris, phunebris &c. nota e lōgis vt ephēbus vide e ante p.

Exceptio.

Alebes. ¶ Alebes viri ppriū. Oui. in Ibin. Quosq; putas fidos vt larissus Alebes. Vulnere nō fidos experiare tuos. inepte credit ab alo legē dum esse alebas. Ibidem est Alebus alteri viri ppriū. Delebilis pducitur p regulā generalem quā ponam in i ante b.

Ae añ b. **Ae diphthongus ante b.** Perrhēbe es, vrbs Thessaliae hinc perrhæbus a. um. mecū est Nebrissenis. Oui. xij. met. Corpo Perrhēbe re nō læso perrhæbū cænea vidi. Propert. lib. iij. Aut cur Perrhæbi tremuere cacumina Pindi?

Oe añ b. **Oe diphthongus ante b.** Amœbæus in secūda syllaba cum œ diphthōgo & cū æ in tertia, interpretat mutu⁹ & vicissitudinarius, ab amœbome. i. ad inuicē respondeo & retribuo gen⁹ est carminis, in quo qui canūt vtunt æquali numero versuū, & ita se habet ipsa respōsio, vt aut maius aut contrariū aliquid dicat. vt est apud Verg. Vis ergo inter nos &c. vide ibi Seruiū & post hunc Calep. ¶ Corœbus viri nomē de quo Verg. in. ij. ænei. Et lateri glomerant nō iuuenisq; Corœbus. Nestor vult scribi p c. exile & cum œ diphthōgo in secūda syllaba rephendens Tortelliū q; dixerit per ch aspiratū scribi sine aliqua diphthongo cho rebus.

Corœb⁹ ¶ Corœbus viri nomē de quo Verg. in. ij. ænei. Et lateri glomerant nō iuuenisq; Corœbus. Nestor vult scribi p c. exile & cum œ diphthōgo in secūda syllaba rephendens Tortelliū q; dixerit per ch aspiratū scribi sine aliqua diphthongo cho rebus.

E añ c. **e** ante c pducitur, vt imbecillus, vide in primis verecūdus & verbū verecundari. Mar. lib. viij. Disce verecundo sanctius ore loqui. sic ceteri pter neotericoz nōnullos carpēdos nō imitādos quia decepti sunt. Inter quos est Angelus Politianus dicens ad Innocentiū pontificem maximū. Spōre sublatis venerāda fasces. versus est sapphicus. Sicq; dixit (licet in Syntaxi nō aniaduerti) Tristor cū lætor queror irascor verecundor. Notentur e breuibus deriuata vt altrinsecus, extrinsec⁹ quindecim, hendecasyllabum.

Exceptio.

Acersecomes. ¶ Acersecomes interpretat capillat⁹. ab a. i. sine & certo. i. tondeo, come. i. coma. q̄si sine tōsura comaz, vt inqt Mācinell⁹ in. viij. sat. Iu. Si nemo tribunal Vendit acersecomes si nullū in cōiuge crimē.

Berecynthus. ¶ Berecynthos vel berecynth⁹ cū y græco & ph aspirato, mōs. vñ Cybele berecynthia dī, vide Atys a añ t. Ezechias etiā corripit, vide i añ a, sic Pheredes, & in. viij. met. Oeclides viri ppriū. ¶ Romechiū cū ch aspirato. Oui. xv. met. Romechiūq; legit caulonaq; narritiamq;. ¶ Seneca. Iu. sat. viij. q̄s tam Perditus vt dubitet Senecā

ſerre Neroni. ¶ Senecio teſte Nebriffenſi. Suffecius viri nomē. Catul. Tito & ſuffecio ſeni recocto, phal. eſt ¶ Telecoō vide e añ l. ¶ Aechius viri ppriū apd Sidoniū ſine diphthōgo tetraſyllabū, niſi dicas triſyllabū eſſe penultima pducta æthius vel echius.

Suffecius

Æ ante c Chamæcyſſos genus hederæ, a chamæ cū ch aſpirato & diphthōgo o. i. hum⁹ vſ infim⁹, & cyſſus cū y græco & gemio ſſ. i. hederæ, ſic Tortellius. ¶ Gynęcia bona dea, a nr̄is diſta gynęces mulieres. Gynęciū mulierū diuerſoriū hec p y græcū

ae añ c
Chamæ
cyſſos

Oe añ c Diœceſis penultima lōga (ſcribunt, ¶ Pyreſchines.

Gynęcia
Gynęciū
œ añ c.

id eſt gubernatio, adminiſtratio, diſpoſitio ſiue iuriſdictio. a diceco. i. guberno, tutor. Sūt aut̄ diœceſes Pōtifiū in q̄s adminiſtradi officiū ſui liberā hñt poteſtatē, pp̄t qd̄ diœceſani ep̄i vocāt. hec cū Neſto re Calepin⁹. Errāt Vgutio & Catholicō, ceteriq; barbariei milites.

Diœceſis

dicētes diœceſis a de & cęſio vt ſit decifio. ¶ Monœc⁹ port⁹ & ſtatio qd̄ Ligurię, a monos & œcos, q̄ ſi ſola dom⁹, & d̄ port⁹ Hercuſ ga teſte Seruio i. vi enei. Illic Hercules ſol⁹ hitabat aut ſol⁹ colebat

monœc⁹

¶ Menœci vide o añ n. ¶ Menęce⁹ fili⁹ Creōtis teſte Georgio valla

Menęce⁹
Parœcia

¶ Parœcia. i. incolat⁹, & vulgo dicunt̄ oēs dom⁹ vni aiarū paſtori ſubiectę parœcia, a para. i. iuxta & œcos dom⁹, nec recte d̄r paroch ſa cū ch aſpirato ſine aliq̄ diphthōgo, licet vtrūq; ponat Calepin⁹ neutrū reprobet. ¶ Parœc⁹ cōturberna⁹, q̄ nō lōge a me habitat,

Parœcius

ſi quid ſit aliud ab œcos. i. dom⁹ iungat̄, vt ſcd̄m aliquos gynœci um. nos opinione Tortellij & Guarini ſecuti per æ ſcribimus.

¶ Solœciſm⁹. ſolœcus, ſolœciſſare. ¶ Stœchō cū ch aſpirato l̄ram dicim⁹. Antithœchon p l̄ra, vt ſella p ſedda. dicit hoc Tortel.

Solœciſ

An̄te d pducitur, vt Diomedes, Lycomedes,

e Aedon, Sarpedon ſiue onis. ſiue ontis. gt̄is obtineat, q̄ quid gr̄amatici dicant, quibus credā vbi ex latino vel ex gręco poeta fide digno, dicti ſui teſtimoniū attulerint.

Exceptio.

¶ Alcimedō viri ppriū, & q̄ in medō deſinūt (q̄ntū notare potui) cetera. vt in āphimedō, automedō, daomedō, Eurymedō, cū y gręco viri & fluuij nomē. Euthymedō cū th aſpirato & y gręco vt Ca

alcimedō
& alia in
medon.

lepi. notat, viri nomē. idē diē Tortel. Hippomedō viri nomē in. i. theb. Laomedō apd Oui. & Ver. Oromedō vide o añ r. theromedon. Sūt nōnulla origis eiſdē termiatōis diuerſę, ſiſr correpta, ve luti Alcimedes viri nomē, alcimede es. laſonis mater. Vale. ſlac. li. i.

alcimede

Vox tñ alcimedes pl̄ctus ſup̄eminet oēs. Ver. in buc. Et nobis idē Alcimedō & c. Oui. v met. Et libys amphymedō & c. Idē. iij. meta.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

- Andromeda.** Protinus andromedem &c. Idem in. i. de arte. Tiphys & Automè dem dicar amoris ego. Priscianus in perihe. Eurymedō amnis rardit vicina pfundo. at viri nomen in. vij. theb. Oui. in. i. de ponto. Non tibi theromedon crudusq; rogabit Atreus. ¶ Cathedra & quicqd est ab hedra. i. sedes, vt exhedra, synhedra. Mar. Illic gerasonant at circū pulpita nostra Et steriles cathedras basia sola crepant ¶ **Ephedra** ¶ **Celedon** ¶ **Celedō** viri nomē. v. met. sed aliq dicūt p a celadō vt apd Papi in. i. syl. alij veleda, alij velada legūt. ¶ **Democedes** medici nomē corripit teste Calepino. ¶ **Empedocles**. Hora. Dū cupit empedocles &c. ¶ **Essedum**, vide bison i ante s. ¶ **Ficedula** varia. Lu. Mergere ficedulas didicit nebulone parente. Mart. in xenijs. Cereaque patulo lucet ficedula lumbo. Quū tibi forte datur (sisapis) adde piper. auis quedā est. ¶ **Lacedæmon** vrbs dicta a Lacedæmone Iouis filio, incolæ Lacedæmonij & lacedæmones dicunt, vt docet Baptista pius in illud Sidonij in. ij. paneg. Fert induc bur, chaldæ amomū, Assyri gēmas, Ser vellera, thura sabæus, Attis mel, Phœnix palmas, Lacedæmon oliuū. hic notet vltima syllaba in lacedæmon. i. lacedæmonius licet excusari posset vt qd sequit. Argoseq; epiurus equa. Item sardinia argentū &c. Veget. li. iij. Athenienses & Lacedæmones ac macedonas rex potitos prisci testant annales. bene igit in obitu regis Caroli dixit festiuissim⁹ Faustus. Quū dux occubuit Lacedæmone fossus ab hoste. ¶ **Lebedus** oppidi nomen. Hora. epist. xi. Scis lebedus q; sit gabijs desertior atq; Fidenis vicis. ¶ **Macedō** ¶ **Laomedon** dictū est. ¶ **Macedō** a Macedone filio Iouis. vel (vt alij volūt) Macedonia regina, populi nomē qui etiā maceta dicit, & ipsa regio Macedonia. Luca. li. vi. Quū tibi sacratomacedo seruet in antro, dicit nāq; macedo vel macedon, hinc macedonius & macedonic⁹ a. um. cuius scd am ppter tot breues Ouidius ausus est pducere, dignus certe quē sequamur in. xij. met. Qui clypeo gladioq; macedoniaq; sarissa. Non sequar autē Aratorē, cui nec eadē authoritas, nec necessitas opitulat in. ij. lib. Vir quippe macedo. In sompnis hęc visus ait miserere pcamur. Et in eodē, fructuq; loqle Vescit esuriēs macedonia perq; soporis Dona &c. ¶ **Melchisedech** ¶ **Melchisedech**, vide eremēta. ¶ **Oromedon** dictū est. ¶ **Peucedanum** ¶ **Peucedanum** herbe nomen. Luca. lib. ix. Peucedanūq; sonans flāmis &c. ¶ **Remediū**. Lucre. li. vi. Nec ratio remedi cōis certa dabat, p remediū p apocopen. ¶ **Tenedos** ¶ **Tenedos** insula. Ver. in. ij. xeni. Est in cōspectu Siciliae flumē apud Sil. li. xiiij. Punicoq;. Vnedo arboris nomē corripit teste Nebrissensi, quia (vt ait) ex vnus & verbo edo es est cōponit. ¶ **Zebedeus** vide e ante u vocalem.

Ac ante d Cauædiū quia fit ab ædes. Cingēdus puer pa
 thicus a κινω .i. moueo & αιναια ædia. i. verenda, non aut κινω q
 est canis, vt Vgutio sompniauit, quia tunc cū y græco scribi oport
 teret, ita docet cū Tortellio Nestor. Iu. sat. ij. Inter socraticos notissi
 ma fossa cinædos ¶ Verdæus verædarius.

Ac añ d.
 Cingēdus.

Oe ante d Comœdia, tragœdia, psalmœdia, profœ
 diateste Georgio Valla. ¶ Hodœdocus latro & viarū obfessor.
 ¶ Obædio. i. obtempero sic Nestor ex Apuleio.

Oe añ d.
 E añ F.

Ante f corripitur, vt dicūt, sed difficulter inue
 nies exemplū quia elephas per f scribitur.

Exceptio.

¶ Variant infinita cū facio & fio cōposita, veluti liquefacio, liq̄fio,
 patefacio, sic rarefacio, exp̄gefacio, tepefacio. Oui. vij. meta. Thura
 liq̄faciūt indutaq; cornib; aur;. Catul. Omentū in flāma pingue li
 q̄faciēs. Hora. ser. xij. In m̄ris iugulo ferre tepefecit acutū. Catul. Al
 ta tepefaciet p̄mixta flumīa cede. Prop. Nec flēti dñę patefiāt nocte
 fenestrę. Lucr. li. vi. Causa patefiet &c. Idē li. iij. Atq; patefecit q̄s añ
 obsederat ater, Idē in eodē li. Exp̄gefactiq; sequūt inania sæpe. Idē
 lib. vi. Et rarefecit calido miscente vapore. Idem li. ij. Iure igit̄ pere
 unt quū rarefacta fluendo sunt. Calphurnius ecloga. i. Lata patefa
 ctis incidere carmina fagis. ¶ Veneficus venefica veneficiū pdu
 cimus, quia venenū sc̄dam extēdit. Oui. in. i. de remedio. Deme ve
 neficijs carminibusq; fidem. Idem in epist. Barbara narrat̄ venisse
 venefica tecum, sic cæteri.

Liq̄fatio.

E añ G

Ante g corripitur, vt elegia semp̄ correptū, vt
 in i ante a, plurimis pbau. Notent̄ deriuata e lōgis vt col
 lega, collegiū, tristega vel tristegū qd̄ Pompilius voluit
 a tegēdo dici & corrip̄. Calepi. vero a stega et dicit variari. Ego hic
 poetarū testimonio carens h̄sito dictiūculę huius m̄sum, vide in
 terpretes plautinos in illd̄ bacchidū. Forte vt assedi in stega magis
 credo pduci. Allego, relego, primę inflexionis verba.

Tristega.

Exceptio.

¶ Cethegus, vide e ante t. Calepinus dicit etiam pduci naupegus.
 ¶ Symplegasadis, insulæ & scopuli nomē, sunt autē symplegades
 plures sic dictę, q̄ inter se aliquādo cōcurrissē fabulis dicunt̄, a syn
 id est con & plito. i. collido, appellantur quoq; cyaneę. Luca. lib. ij.
 Vana percussit pontum symplegas inanem. Mart. lib. xi. Si con
 stringant̄ gemina symplegade culi. Et minyas intrēt cyaneasq; na
 Y ij

Cetheg;
 Symple
 gas.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

tes. Symplega opus in q̄ lu ctātes ac om̄ino cōcērtatores spectant.

Ac añ G. & solennitas hinc panægyrici versus quibus aliquid laudamus, & **Cingir⁹** dicitur panægyris cum y græco in tertia syllaba, quasi vndiq; congregatio, quia pan omne significat, a gyro me congrego. est quoq; puellæ nomen in Plautina sticho.

E añ L Ante l pducit, vt Philomela non philomena (vt imperiti dicūt) philo melus Eumelus licet a melos deduci videant. Tortellius interpretatur philomela. i. amica

Gandela- brum. pomor; quia mela sunt mala, perimele, cādela, candelabrū. Mart. in apo. De candelabro magna lucerna tibi. Mala corripit in hymno de diuo Martino. Cunctis candelabrum luminis extitit. Fameh cus in priapæis &c.

Exceptio.

Aristote les. ¶ Corripit̄ur composita a telos. vt pyrgoteles, praxiteles, aristoteles, cōtra durę ceruicis nebulones, q̄ nulla authoritate a stultitia sua

Praxite les. possunt depelli. Iu. sat. ij. Si q̄s Aristotelē similē vel Pittacō emit. Ca pella li. iij. Pallens afflictim versat Aristoteles. Author priapæor;

Mono sceli. Nō me praxiteles scopasue fecit, phal. est. Auso. in epig. Praxiteles manibus viuo iter; Niobe. Corripe etiā a scelos. i. crus deducta, vt

Periscelis ageladas monoscelsi hoies indici singulis cruribus. ¶ Periscelis idis. cruris vel brachij ornamētū. Hora. in. vi. epist. Nota refert meretricis acumi na sæpe catellā. Nā sæpe periscelidē raptam sibi flentis vti mox.

¶ **Ageladas** & nō agelas dicit, licet id Calepin⁹ ponat. vide a añd. ¶ **Achelous** viri & fluij nomē. Oui. viij. met. vincas alios acheloe

Achelo⁹ drācones. ¶ **Albimelech:** ¶ **Alleluia** apud Sidoniū in. ij. li. epist. sed rectius oratio est q̄ dictio. ¶ **Arelas** apud Ausoniū in fine ope

Arelas. ris. ¶ **Arelas** viri nomē. ¶ **Angelus** euangeliū apud Iuencū & alios. ¶ **Ampelus** viri nomē, significat quoq; vitē siue vineā

Ampel⁹ Oui. iij. fast. Ampelon intonsum satyro nymphaq; creatū Fert in

Ardelio. Is marijs Bacchus amasse iugis. ¶ **Ameletis.** ¶ **Ardelio** qui stu

Ampeli⁹ dio quodā oēm in rem ardet, nihil pficit. Mar. li. ij. Vis dicam quid sis magnus es ardelio. ¶ **Ampelius** viri nomē. Sido. ad Fœlicem

Auelis Paulinū ampeliūq; symmachūq; phal. est. sed pducit Ampelus p montoriū, vt Calepinus notauit. ¶ **Auelis** gentis nomē. Auso. ad Pontii. Illibanum munidāq; auelim partumq; vononem.

¶ **Cybele** es. vel cybeles is. si Nestori credimus deor; mater. Clau dianus in. iij. de raptu pserpine. Procul irrita vti Dicta ferāt subij

Cybelle cit Cybele nō tanta tonāti Segnities, sic cæteri sæpissime, neq; tamē raro geminato ll Cybelle dicunt. Idem in eodem lib. penetralibus

amens Prosilit & tali cōpellat voce Cybellem. Sil. xvij. Iamq; peti-
 ta aderat Latia portante Cybellem, sic ceteri, modo pducūt modo
 corripunt. ¶ Cybelus sacerdotis nomen, vnde cybelem dictā
 volunt, similiter corripias. ¶ Cypselus cū y græco vt cybele & cy-
 belus Ixionis & Iadę filius, vnde corinthij cypselidę dicti sunt. dictū
 autē cypselus a cypselā frumētaria mensura, in qua absconditus fuit
 a matre querētib; eum corinthijs vt interficerēt. Vide Domitiū in
 Cirin Vergilianā, vbi dicit Cypselidę magni florētia regna corin-
 thi Præterit. ¶ Eleleus bacchus. Oui. iij. met. Nyctiliusq; Eleleusq;
 pater. ¶ Eutrāpelus viri nomē, interpretat vrbānus, eutrāpeha
 vrbānitas est. Sunt quoq; eutrāpeli qui supra annoꝝ rationē grā-
 di corpore crescunt citoq; moriunt, in quo voce latina carem; &
 græca vtimur. Apud Martialē lib. vj. tonsoris nomē est. Eutrāpe-
 lus tōsor dū circuit ora lupci. Expūgitq; genas altera barba subit.
 ¶ Encheladus gigātis nomē apud Luca. li. vi. Encheladum & c. sic
 apd Papi. Vergiliū & c. est quoq; grāmāticī nomē. Iu. sat. vj. Quis
 gremio encheladi doctiq; palæmonis affert. ¶ Enchelię oppidi
 nomē. Luca. li. iij. Enchelię versi testantes funera Cadmi. ¶ Ficelię
 locus quidā romę teste Calderino, cui refragat Merula, vide in pri-
 mis. ¶ Hedymeles cantoris nomē, vide e ante d. siqd aliud ma-
 nifestū fiat a melos corripiat, nam philomelus, philomela Tortel-
 lius deducit a philos. amic; & mela. i. mala siue poma vt dictū est,
 licet aliqui a melos deriuent. ¶ Icelos sompnij filius. Oui. xi. meta.
 Hic Icelon supi mortale phobetora vulg; nominat. ¶ Mene-
 laus. Oui. i. de reme. Redde Parin nobis Helenā Menelaus habebit.
 ¶ Meneleus canis nomē, interi etiā viri. Oui. iij. met. harpalos & Me-
 nelus hirsutaq; corpe Lachnē. ¶ Marcellianū vnguentū dictum
 a marcello vnico I correptiōis grā extrito, ita em legit Domiti; il-
 lud Mar. li. iij. Cuius olet toto piguis coma marceliano. ¶ Nephe-
 lees. Helles mater, vnde ipsa nephelias dicit. Luca. li. ix. Qua pela-
 go nomē nephelias abstulit helle. ¶ Nyctelius. i. Bacchus. sed qdā
 p i nyctilius dicit, habet in priā y grēcū, vide eleleus. ¶ Obelus. i.
 veru gręce scribit p ε tenue ergo corripit, hic obeliscus, vide in pri-
 mis o ante b. ¶ Penelope. Ouid. Penelope cōiunx semp Vlyssis
 ero. in priapēis penelopea dicit. ¶ Pterelas e. viri nomē & canis, vi-
 de x ante l. lēlaps. ¶ Semele Bacchi mater, & lucus q; stimele quoq;
 dicit. Oui. iij. met. limē adit Semeles. Idem. vi. fast. Lucus erat dubiū
 semele stimele ne vocet. ¶ Sepelio. Meccenas. Nec tumultū curo
 sepelit natura relictos. ¶ Stenelus viri nomē. Ver. x. ænei. hinc ste-
 nelū petit & Rhœti de gēte vetusta Anchemolum.

Cybelus.
Cypsel;

Eleleus,
Eutrāpe-
lus.

Enchela-
dus.
Enchelię
Ficelię.
Hedry-
meles

Icelos.
Menela;
Menele;
Marcelli-
anum

Nephele.

Obelus

Pterelas
Semele
Stimele
Stenelus.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

- Thymele.** ¶ Stipelus vel stiphelus centauri nomen, vide bromus o ante m.
 ¶ Sicelis, vide i ante c. ¶ Thymele es, mulieris nomē. lu. Diues et a trepido thymele supposita latino, interpretat̃ pulpitum. Auso. in epist. ad lectoꝛē. Seria contractis expende poemata rugis. Nos thymelen sequimur, hoc est pulpitū & histrionicā artem, vnde thymelici sunt histriones vt. ff. de his q̄ notant̃ infamia, vbi sic dicit̃. Neq; thymelici neq; xystici ignominiosi habeant̃, vbi ineptissime legit̃ theomilici & xesustici. sunt autē xystici athelēte qui p̄ hyberna tēpora in porticibus exercent̃, nam xystos per x sequente y græco portus est. thymele autē per th aspiratū & y græcū scribit̃. Multa de his Beroaldus in annotatiōibus. ¶ Vindelici populi. Mart. lib. ix. Me tibi Vindelicis raptū narrabat in oris. ¶ Xerampelinę, vide e añ r.
- Xystos.**
- vindelici**
- Æ añ L.** Æ ante l. Chamælea hærba. ¶ Chamælæon añal, chamæ memæla hærba, om̄ia scribunt̃ p̄ ch aspiratū, vt contra Tortelliū dicit Nestor. ¶ Mantēle is. & mantelū & per i longū mantile est id quo man⁹ abstergunt̃, a manus & tēla vt vult Nestor. Lucillius Mappas mātēla merūq;. Oui. in fast. Dixerat ad dextrā villis mātēle solutis. Plautus. Nechis sycophant̄s, nec phucis vllum mantelū obuiū est. Mart. mantile e mēsa surripit Hermogenes.
- Æ añ m**
- diastema**
- E añ m**
- e**
- Ante m pducitur, vt diastema, i. spaciū græce scribitur p̄ h, ergo pducitur teste Ioanne Pio & Calepino ideo (vt vterq; testatur) errauit Sidonius in epithalamio Polemij dicens. Sic placidā paphien seruare diastema quintum.
- Euphe-**
- mia.**
- ¶ Euphemia mulieris nomen interpretat̃ bona fama, nam eu bonum indicat, pHEME fama est. vnde per ph aspiratū multi nō irrationabiliter phama scribunt, apud græcos aut̃ in prima syllaba p̄ Η ΦΗΗ pheme scribitur. hinc polyphemus. quare errauit Sidonius in. i. panę. dicens. Gaudeat euphemiā sidus diuale parentis. errat similiter poeta doct̄issim⁹ baptista Mantuanus in Catharitaria dicens
- Eleemo-**
- sina.**
- Funus Anastasię vidi euphemięq; dolores. ¶ Eleemosyna hexa syllaba dictio est, cuius tertia syllaba pducit̃. quicquid Verulanus Henricus & alij quidam dicant. scribitur nanq; tertia syllaba per h quam in e Bebelius. longum vertimus, in pænultima habet y græcū, mecum sentit doct̄issimus vir Henricus Bebelius, interpretat̃ aut̃ misericordia, nam eleos miseratio est, & dicitur munus qđ amore dei pauperi datur.
- Vinde-**
- mia.**
- ¶ Erotema. i. interrogatio. Vindemia. Ver. ij. geor. Floret ager spumat plenis vindemia labris, sic cæteri. hinc vindemiator qđ p̄ syn copam Horatius vindemator dixit sat. vñ. li. i. Vindemator & inuictus quū sæpe viator. Oui. detraxit a lřam dicens in fastis. At nō
- Vinde-**
- mator.**

effugit vindemitor hoc quoq; causam. Sic Seneca in Claudiu. Carpebat raras serus vindemitor vuas, vbicūq; correptionis aut productionis gratia aliqua fit additio vel remotio vel mutatio, tantū inuentis vtemur, inuenienda nisi p̄cissime in maximo ope iam extra inuidiæ aleam positi nunq; admittent talia sunt ficedula, marcellianū, cybelle, cuticula &c. ¶ Abstemi- (vt in. i. Fabius meminit) grāmatici deducūt ab abstinentia temeti, ideo quidā putant variari vt temetū, nos p̄duci tantū, quia correptionē nusq; inuenim⁹ adde q; nō absurde a phthemi⁹ scribit vt e græco deriuēt teste Calepino, qd̄ si vex est, certum erit p̄duci tantū. Sidonius in eucharistia co. Vix coctos capture cibus abstemius æuū ducis, sic cæteri. academia dicas p̄duci tantū, vide a ante c. ¶ Eremus sine aspiratione p̄ducitur tantū contra Alexandrū, Sulpitium & alios plurimos. scribit nāq; græce p̄ h̄ in secūda syllaba ερημος h̄ in elongū vertim⁹ & os in us dicim⁹q; eremus, vnde eremita. hæc est verissima Nestoris doctrina quā p̄bat p̄ Dionysiu in perihe. Bebelius quoq; diligentissimus grāmaticus y sum græcū ex. iij. Lactantiū hunc citat. Andron chiliadas en eremo pente coresi, pulchre id obseruauit diuinus poeta Baptista Mantuanus dicens ecloga x. Sola qd̄ in vastam nondū discessit eremū. Errauit itaq; hic vt in alijs cōplusculis Prudentius in psycomachia dicens. Excidit ergo animis eremi sitis & Maffeus in antoniade. Expediam primāq; eremū primosq; recessus. & hymnographus, Præpotens martyr eremiq; cultor. Errāt p̄terea quotq; hos imitant. Mamotrectus & Vgutio pluresq; barbari milites ineptissime dicunt ab hæreo deriuari vel a remoueo, est enim græcum fœmininum &c.

Exceptio.

¶ Anathema teste Valla in Mattheū licet Prudentius vt plures alij dixerit. Dū vetitis anathema legēs anathema fauillis. hinc tamē astipulatur Calepinus in q̄ multa aut mēdosa aut falsa deprehendi. ¶ Alemania regio vnde aleman⁹. Claud. in. iij. cōsulatu Honorij. Imploratq; tuū supplex alemania nomē. ¶ Anchemolus cū ch aspirato viri nomē. vide e añ I, sthenelus. ¶ Archemor⁹ viri nomē xvij. Sillij & sæpe ap̄ Papi. cū ch aspirato scribat. ¶ Anemos v̄tus teste Calepino, at anæmos cū æ diphthōgo dicit̄ exanguis teste eodē, ab a priuatiā p̄ticipā & hēma. i. sanguis. n̄ euphonię causa interpositū est extrita aspiratiōe. ¶ Authemi⁹ siue anchemius viri nomē ap̄ Sidoniū & Claudianū. ¶ Artemis idis. i. Diana, hinc artemisia hærbā, in qbus errauit Macer vt etiā ex cōposito artemidor⁹ p̄spi

Abstemi
us.

Acade
mia.
Eremus.

Bebelius
diligētiss.
grāmaticus.

Anathēa

Alemāia

Anche
molus.

Arche
morus.

Artemis

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorix:

cere possumus. Mar. li. viij. Quū vinceret artemidorus. ¶ Themis idis. cū th aspirato dea quedā, & interpretat̄ fas, hinc chrysothemis & plura forlitā q̄ corripit̄ur. Anaximenes & Autolem⁹ viri nomē. Marullus. Dixerat tauolemo flāmas cōsultus aruspex.

¶ Elementū. Oui, Densior his tellus elementa q̄ grādia traxit.

¶ Gethsemani chriani in penultima & ante penultima corripunt. Neoptolemus viri nomē, interpretat̄ nouus miles. Sic em̄ dictus est Pyrrhus Achillis filius apd̄ Verg. in. ij. ænei. ¶ Polemos & interposita l̄ra ptolemus interpretat̄ miles, q̄cqd̄ hinc est corripit̄ vt neoptolemus, triptolemus, ptolemus, polemō, philopolemus in ca

ptiuis Plauti. ¶ Polemon igit̄ viri nomē. vide o añ c. focale. Luca. ix. Te ptolemę ferā & c. regis egyptij nomē, aliter vsi carpani. Polemius viri nomē. Sido. in polemi epithalamio. Hoc in gymnasio

Polemi⁹ polemi sapiētia vitā excolit. p polemi p apocopen. ¶ Ploxemū trāspadani vocāt capsam. Catul. de emilio. Gingiuas v̄o ploxi mi

Ploxe⁹ mū. habet veteris. ¶ Solemus viri nomē. Oui. iij. fast. Huius erat Solemus phrygia comes. vnus ab Ida. ¶ Telemachus viri nomē, vide e antel. ¶ Telemus, vide e antel. ¶ Tlepolemus, vide e ante p.

Telemach⁹ s. ¶ Triptolemus viri nomē. Oui. iij. fast. Triptolemū gremio sustulit ille suo. ¶ Vehemēs qd̄ frēq̄nter p̄ syneresin est dissyllabū. Lucre. li. ij. Nā tibi vehemētes noua res molit̄ ad aures, sic ibidē ptulit earz

Triptole⁹ mus. Vt noscas referre earz p̄ mordia rez. Cice. in Arato. Gessit iam v̄o clinata est vngula vehemēs, vbi nota simplex clinata q̄ Cice. in eo ope identidē vti, hos imitatus est Horatius in vltima ep̄a dicens. Vehemēs & liquidus puro q̄ simillimus amni Fundit opes, p̄pter dictū Ciceronis versum malo syneresin esse q̄ primo loco anapestum, vt Fluiorū rex & c. & puto cuiq̄ licere vehemēs sic vsurpare parcatamē ne affectare videatur.

¶ Ae añ m Achæmenes primus Persarū rex, vñ Persæ Achæmenidę & achæmenij dicunt̄. Prop. li. ij. Non tot achæmenijs arman̄t̄ fusa sagittis Spicula. ¶ Achæmenides comes Vlis̄is teste Tortellio p̄ æ diphthogon scribit̄ in scd̄a syllaba non cū i achæmenides, ergo in i ante m ab aliquibus male excipit̄. Ouid. xiiij. met No scit achæmenidē & c. ¶ Adræmon Thoātis p̄ teste Tortel. ¶ Chamæ mellū herba q̄ male camomilla d̄r, vt ait Calepinus, scribit̄ aut̄ cū ch aspirato. ¶ Calodæmō cacodæmon vt dēmon. ¶ Diadæma nius. ¶ Euæmō & eudæmonidas viroꝝ ppria. ¶ Lacedæmō lacedæmonius. ¶ Palæmō viri nomē. ¶ Pylæmenes cū y græco viri nomē mellum. ¶ Talæmeneus viri nomē q̄ troianis auxiliū dedit, vt dicit Tortel.

Oe añ m Oe añ m. Parœmia, pœmiū, Philopœmō viri nomē.

Ante n pducit, vt Galenus trissyllabũ, licet cũ E añ n.
 e indoctis aliter dixerit Macer, euen⁹, agenor, antenor, aga
 theni, & ap^d Bapt. in exhortatiõe cõtra infideles legendũ
 puto Semen agarenũ trinacria, nõ agarenicũ nisi dicatur hic vt in
 plusculis a veterib; obseruatiõe defecisse, dindymene. i. Cybele.

Exceptio.

¶ Corripe cõposita a genos. i. genus veluti ptogenes & c. Aaso. in
 epig. Diogenes obiit nõ obiit sed abijt, eadẽ rõne corripit origenes. Genos
 ideo plurimor; deceptor Riga male dixit in Luca. Scripsit origenes Dioge
 ¶ nõ tenebrosa fuerũt. Idem. Ecce nouũ mirũ Diogenes cornua nes.
 perdit. Mart. Mantile e mēsa surripit Hermogenes. Verg. in Buco. origenes
 Non tulit Antigenes. Iu. Aduocat archigenẽ. Idem Protogenes ali Sthenos.
 quis. Corripiunt quoq; cõposita a sthenos cũ sñ aspirato. i. robur
 vt demosthenes, borysthenes cum y græco fluuius, insula & oppi
 dum. vñ borysthenidæ scythæ, & borysthenius a. um. & boryste
 nis idis. Priscianus in perihe. Hic vbi descēdit porrecta borysthenis
 vnda. Porpert. lib. ñ. Gloria ad hibernos lata borysthenidas, sic an
 tisthenes, callisthenes, Plisthenes viro; noia, hinc antisthenius, cali
 sthenius. Oui. ñ. de reme. Illã plisthenio gaudia ferre viro. Corripe
 cõposita a xenos. i. hospes vel pegrinus, vt philoxenus. i. hospita.
 philoxena talis scēmina. philoxenia hospitalitas, aristoxenus opti
 mus hospes. Nã aristos optimus est. Axenus inhospitabilis, po
 lyxena cũ y græco Priami filia interp̄ta^t multor; pegrina. a poly
 cum y græco & xenos. ita dicit Cale. Tortellius autẽ a poly & zene
 admirãda hic Calepino libẽtius accedo. Oui. iñ. met. Placet achillæ
 õs maçtata Polyxena manes. Proxenetã vt in xeniũ e ante n dictũ
 est. Quare indoctẽ qdã dixit. Tã demens vt sis aristoxenus inepte.
 Qui viuente aiãam disputat esse nihil. ¶ Armenia regio. Papi. i. syl. armenia:
 Armenia & paties Latij iã põtis Araxes. sic ceteri p̄ter Rigã & nõ nul
 los riga indoctiores, q̄s male imitat⁹ Petrar. dixit in. ñ. aphricẽ Vin
 ceĩ iudẽa tenax Armenia duplex. Placẽtin⁹ aspirat harmẽia. Iu. Ar
 menius zalates & c. asenech hebreũ nomẽ. ¶ Achæmenes, vide æ
 diphthõgõ añ m. ¶ Achemenides vide ibidẽ. ¶ Amben⁹ p̄priũ vi
 ri ap^d Val. flac. li. vi. ¶ Alcamenes teste Calepio sculptoris nomẽ. Alcame
 ¶ Ariasmen⁹ viri nomẽ in. vi. Val. flac. ¶ Amphigenia, vide i añ a
 ¶ Alimen⁹ viri nomẽ in. x. theb. Abdenago teste Sulpitio. ¶ Bere
 nice es. nõ p̄o beronice q̄cqd dicat Nestor authore Antonio par
 thenio interprete Catulli. Iu. Dein adamas notissimus & berenices Alimen⁹
 in digito factus p̄ciosior. fuit ægypti regina & alia Herodis filia, & Berenice.
 quarumcunq; no men fuerit corripietur, aliqui excipiunt berenix,

Borysthe
 nes.
 Plithe
 nes.

armenia:
 Asenech

amben⁹.
 Alcame
 nes

Ariasme
 nus.

Alimen⁹
 Berenice.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

quod nusq̄ inueni. & puto eos decipi. ¶ Berenicis, vide i ante. e
Carme- ¶ Carmenion viri nomē. Mar. li. x. Nete carmenion vocē sororē
nion. phal. est. ¶ Ceteneus viri nomē. ¶ Clymene Phetōtis mater, vide o
clymene añ d. rhodos. ¶ Clymenus viri nomē apd' Oui. in. v. met. Vtrūq̄
Clazo- p y gręcū scribit. ¶ Clazomenę ar. oppidi nomē. Hora. sa. vñ. Per
mene. sius hic p magna negocia diues habebat Clazomenis etiā lites cū re
Diadu- ge molestas. in Calepino male dicit pēnultia p̄duci. ¶ Diadumen⁹
menus, viri nomē. Mar. li. iñ. Hoc tua sæue puer diadumene basia flagrant
eumenis. ¶ Echeneis vide echin⁹ e añ c. Eumenis furia. Sil. li. ij. Eumenis i me
eumeni⁹ dios irrūpit turbida coet⁹. ¶ Eumenius viri ppriū in. xi. ænei. eume
Hebenus nes tñ p̄duci vt quidā volūt, poeticū testimoniū desydero, q̄a vi
Helena. det esse eiusdē deriuatiōis. ¶ Eurimene arū. cū y gręcō. Val. flac. li. ij.
Hypo- Inde salutant Eurymenas. ¶ Eugeni⁹ eugenia vt amphigenia.
menes. ¶ Hebenus & hebenū arbor. Ver. i. geor. Fert hebenū solis est thu
Idasme- rea y ga sabęis. ¶ Helena vel helene etiā diuæ augustæ nomē, licet
rus. indocti tū velint p̄duci, vide menelaus. ¶ Helen⁹ viri nomē. Ver.
Idome- iij. geor. hos helenus monit⁹. ¶ Herenius teste Bebelio. ¶ Hippo
neus. menes viri nomē apd' Oui. in. x. met. ¶ Idasmen⁹ viri nomē, vide
Melpo- i ante d. ¶ Idomeneus viri nomē iñ. ænei. ¶ Iphigenia, vide i ante a,
me- sic ageni⁹ & eiusdē origis cętera. ¶ Iluuenis. Hora. Imberbis iuuenis.
nos ¶ Ingeniū & ingen⁹ vt ingenit⁹, & cōposita aduena alienigena &c.
Mirite- ¶ Melpomene musar. vna apd' Ver. & alios. ¶ Missumenos odio
nes. dign⁹ & displicēs, sed disexapothos dicit iucūdissim⁹ & maxie op
Nycti- tatus. Mar. in apo. Nō erit in turba q̄sq̄ missumenos ista. Sed pote
mene. rit quis esse disexapothos. ¶ Miritenes lapis p̄ciosus. Pril. in perihe.
Olenos Miritenęq̄ bonū nardi quū reddat odorē. ¶ Nyctimene es. puella
Olenus in noctuā y sa. cū y gręcō in priā syllaba. Oui. ij. met. Crimine Ny
Orcho- ctimene nro successit honori. Potes p noctua cape. ¶ Olenos & ole
menus nus, vide o añ l. ¶ Orchomen⁹ Thessalię mōs, vñ orchomenū op
Ormen⁹ pidū, & orchomenō fluui⁹, vñ adiectiuū orchomeni⁹ a. um. Oui.
Parme- v. met. Vsq̄ sub orchomenō. ¶ Ormen⁹ viri nomē apd' Papi. in
no, x. theb. Ormenis nymp̄ha in epist. Deianirę. ¶ Parmeno vt testat
Parthe- doctissim⁹ amic⁹ nr Badius, cui suffragat Bebelius. Herasmus ad
nos. Gaguinū. Nec nō Parmeno vti Terētianus, phal. est. ¶ Pœmenis
Pericly- vide œ diphthogō añ m. ¶ Parthenos th aspirato. i. y go, vñ par
menus. thenice, p̄theni⁹ viri mōtis et fluuij nomē. Appellatiuū y o p̄pe cū
Porfena. significat q̄ ex ea q̄ y go nupsit nat⁹ est, vt dic̄ Mācinell⁹ in illd. lu.
 sat. xij. Mittere lances parthenio factas. ¶ Periclymenus cū y gręcō
 in. iij. syllaba viri nomē est apd' Oui. in. xij. met. ¶ Porfena Roma
 norū rex. Mart. lib. i. Vrere quā potuit contēpto Mutius igne, Hęc

ſpectare manū Porſenna non potuit. ſic cæteri ferme. Verg. tamen metri gratia p̄ geminū nn Porſenna dixit in. viij. ænei. Necnō Tarquiniū eiectum Porſenna iubebat Accipe. Adde dictis Ariſtomenes viri nomen apud Marullum. Stelenus & telomeneus atq; qd̄ Auſonius dixit. Nobiscū inuenies catenantia ſi libet vti non pena ſed græca fide.

Æ ante n. Balæna, marina bælua. ¶ Celæno harpyia æ añ n̄
rum vna, & etiā Pleiadum. Celænarum. oppidum Phrygię. dicit̄ quoq; ſingulariter celæna teſte Neſtore Cæſena vrbs teſte Tortellio. ¶ Dracæna draconis fœmina. ¶ Encænia & quicq; eſt a cænos. i. nouus. ¶ Hyæna cū y græco. ¶ Lacæna læna. ¶ Murena. ¶ Nazarenus. ¶ Parenſis admonitio, ſic apæneos. Proſegnium quia eſt a ſcæna :

Oe ante n. Amœnus amœnitas &c. ¶ Apœninus vt vult Seruius quia a pœnis nomē habere putat Neſtor, & alij p̄ geminū nn ſine diphthōgo apenninus ſcribūt. ¶ Buthœnus cū th aspirato. i. Hercules teſte Georgio valla, camœna. ¶ Calœnū vinum optimū. ¶ Lagoæna & quicq; eſt ab œnos, vt philœnus, & a cœnos. i. cōis, vt epicœnum, & a ſchœnos. i. funis, vt oxyſchœnoſiuncus marinus, quaſi acutus funis, oxyſ acutus eſt, cū y græco holofchœnos etiā marinus iuncus, quaſi totus funis, nam holof totus eſt. ¶ Prothœnor.

Ante p corripitur, vt Telephus, elephas :

e Exceptio.

¶ Aſepus fluuij nomen, hinc æſepius a. um. Vale. flac. li. iij. Ampycides petit aduerſis æſepia ſyluis, Flumina & æquoreas pariter decurrit ad vndas. Ego video in prima habere æ diphthōgon. Neſtor ꝑo legit aſepus, quia putauit corripī apud Priſcianū in perihe. Atq; malos lemures qd̄ pellit mun⁹ aſepi. notū eſt apd̄ Flaccū p̄duci, & opinor Neſtorē decipi, quia apd̄ Priſcianū in oibus libris q̄s vidi, etiā diuerſarū imp̄ſionū, habet̄ iaspi nō aſepi ſic. Atq; malos lemures qd̄ pellit munus iaspi. Itaq; q̄ntū ad diphthongon attinet, Tortellio ſuffragor. ¶ Aſclepius viri nomen græce habet in ſecūda ſyllaba ꝑ quā in elongā ꝑtimus, author eſt Neſtor. Macer vt eſt quantitatū indiligētīſſim⁹ id nomē variauit. Corripit quidē vbi de Camomilla ſua loquit̄, recte vero p̄duxit vbi de cepis loq̄t̄ dicens. Non modicū ſanas aſclepius aſſerit illas ¶ Ioſephus ſimiliter græce ſcribit̄ ꝑ ꝑ quā in elongū ꝑtimus, teſtibus Neſtore & Antonio nebriffenſi, in q̄ nō optime ſenſit Sulpici⁹

Eañ p?

Aſepus?

Ioſephus

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorix;

vt in epodo, anate, eremo. muliere, scrypilo in quibus tamē dicit se tritum vsum sequi, quod verū non est si de doctissimorū vsu loquatur. Inepte itaq; dixit Riga in lib. regum. Inde refert Iosephus qd̄ mira gerens Eleazar, vide finē primī libri nostri.

Æ ante p. Hypæpæ, arum. cum y græco Lydię vrbs monti adiacens, ab hypo. i. sub & hēpos cacumē, & vertex hoc est sub cacumie. Ovi. vi. met. Orta domo parua paruis habitabat hypæpis. ¶ Præsepe p̄sæpio is. & qcquid hinc sit aliud apud antiq̄s diphthongon habere cōsuevit teste Nestore.

Oe ante p. Hodæporus viator. ¶ Hodæporicū. i. itinerarium hoc est liber aliquid iter describens nomē itinerariū. Bebelius credit esse barbaræ, licet itineror & b̄ū nō satis elegans in Apuleio legat̄, & Calepinus ponat itinerariū, sit̄n̄ in Hieronymo vsq; inueniat̄, nō multū dā nauero, sed hodæporicū libentius dixerō. ¶ Synalœpha, epifynalœpha, & si qd̄ sit ab alœphe aliud, p̄ œ diphthogon ante p̄ scribat̄, testibus Tortellio & Nestore cū Geor. Val.

E añq. e Ante q̄ corripit̄, vt die quīti, die quarti, vel die quīte, die quarte, aduerbia tēporis cōtra primitiui naturam corripunt̄, teste Gel. lib. ix. no. et. atticar̄.

E añr. e Ante r corripitur, vt magisteriū. Tibul. Quī mea ridebunt vana magisteria. Ministerium, bucerus, quercerus, inferus, superus, posterus.

Exceptio.

¶ Propria fere pducunt̄ vt Homerus, saleranus, cythera or̄. cythere es. i. venus. Auso. in epig. Nec bis cincta Diana placet nec nuda cythere. at p̄ Venere cytherea contra primitiui naturā corripit̄. Cytherea Verg. in. i. ænei. Parce metu cytherea. manēt immota tuor̄. Fata tibi. sic cythereius corripit̄. Cythera or̄. cum y græco vrbs in q̄ Ven^o plurimū colebat̄. Abdera, acheras viri nomē. Sil. li. iij. habytes nup̄ cæsę germanus achæras. Iberus iberia &c. ¶ Plurima tamē corripunt̄, e q̄bus multa hic subieci.

Acherō. ¶ Acheron. Luca. li. iij. Pręparat innumeras puppes acherōtis adusti Portitor. male habet̄ in Calepino id nomē æ diphthongo debere annotari, & esse fœmini generis quū sit masculini. fluuius est infernalis. ¶ Asterie, asteris asterion & qcquid est ab astris. i. stella, vt asteriscus. ¶ Bructerus, bellerophon. ¶ Cerberus, craterus, Cicero, cremera, camere, camerius, casperula, casperia. ¶ Eucherius, eleutherius. ¶ Glycere glyceriū. ¶ Hiero, Hieronymus. hierosolyma & quicquid est ab hieros. i. sacer, nisi p̄ synæresin proferat̄, Manilius, Hiera Syracusas,

Hierat̄

salamis nāq; vrget athenas, insulæ nomē est, apud Vergiliū est
 trissyllabū secunda pducta, nymphæ nomē. ix. ænei. Quos Iouis
 eduxit luco syluestris hiera. Sil. lib. xiiij. Hic mtis Hieronis opes hic
 sancta vetustas, synæresis est. Baptista in hiericus synæresin fecit, &
 nihilo minus corripuit dicēs in ecloga. x. Vnda coit rursū tandē
 hiericūte relicta. Iuuēcus. Hieremiā dixere alij pars esse pphetam.
 ¶ Hymera. ¶ Laberius. Mart. li. vi. Affirmas laberi qd ergo non
 vis. p laberij, phal. est. ¶ Mermeros viri nomē in. xij. met. Nuce-
 ria. ¶ Pierus. ¶ Proteros loci nomē in. iij. Martia. ¶ Silerius flu-
 uius qui & siler. Sil. li. viij. Nunc silerus q nutrit aquis. ¶ Sigerius.
 Staberius apd Hora. in. iij. sat. li. ij. ¶ Tyberis, tyberinus, tyberius
 Hora. sat. iij. li. ij. Te tyberi numerare cauis abscondere tristē Extimui
 vtūs est a Tyberi^o, ideo indocte dixit Sido. in. iij. paneg. Capreasq;
 tyberi. ¶ Tripherus viri nomē apd luue. sat. xi. ¶ Valerius viri no-
 men. x. æneid. Quem tamē haud expers Valerius virtutis auite.
 ¶ Valerius viri nomē. Hora. sat. vi. Cōtra leuini Valeri genus vn-
 de supbus Tarquinius regno pulsus fuit vnus assis. apocope est
 p Valerij. Ergo nō recte dixit Petrarca in. iij. li. epist. Insigne exem-
 plum Marcusq; Valerius offert. Adde dictis nicerotes pigmētarij
 nomē, vnde nicerotianū vnguentū appellat. Mart. lib. x. Nimbis
 ebria nicerotianis, phal. est. & ab heros. i. amor composita, vt phile-
 ros otis. & ab ceros cornu vt rhynoceros, Aegoceros & q nō oc-
 currunt plura, notent cōposita quia pducunt e lōgis vt enim uero
 Seuerus sequēs verē sed etymologia potius q; cōpositio videtur, **Seuerus.**
 hinc asseuero as. pseuero as. Papi. iij. syl. Nam si ludere Grippe pse-
 ueras, phal. est. quā obrem errauit Ausonius nisi mēdum sit vbi de
 Castore & Polluce loquit. Patribus ambiguis & matribus asseue-
 ratos. ¶ Arteria orū. pluraliter. Lucre. li. iij. Præterea radit vox fau-
 ces sæpe facitq; Aspiora foris gradiens arteria clamor. dicit quoc; **Arteria**
 arteria ē. singulariter. Cicero ledunt arteriæ. Gel. Arteria est cōcepta
 culū spiritus naturalis. Baptista in libello quodā nō recte corripuit
 vt notat etiā Calepinus sed ex Lucretio testimoniū nrm est nō Ca-
 lepini. ¶ Austerus apud Hora. sat. ij. ¶ Cyperus, vide e ante p.
 ¶ Cratera. ¶ Cauteria Macer pducit, idē tamē male corripuit cly-
 sterium. ¶ Dicterium breuiter acute falseq; dictū, græce scōma &
 apophthegma dicit. Mart. li. vi. Omib; arrides dicteria dicis in oēs **Dicterium.**
 Sic te conuiuā posse placere putas. ¶ Galerius capitis tegmen. Iu. **Galerus.**
 sat. vi. Et nigrū flauo crinem abscondente galero, diminutiū est ga-
 lericulus. hinc galerita alauda, a galeri similitudine propter plumā
 elatam in capite, vide colon o ante l.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij

Myſterijũ ¶ Myſterium. Aufonius ad theonẽ. Accipe congeſtas myſteria fri
Nicerijũ uola nugas. ſic Oui. cætericq;. ¶ Niceterijũ, vide i antec. ¶ Po
Poderiũ deris veſtis quædã. male dicit in Calepino corripit, q̃a teſte Neſtor
Pſalterijũ re, cui ſuffragant doctiſſimi viri Badius & Anto. Nebriffeñ. græce
 ſcribit p̃ h quã in e longũ vertimus. male corripit a Riga. Panthera
 facile reperies teſtimoniũ. ¶ Pſalterijũ organum muſicũ, hebrai
 ce nablon dicit. Verg. in ciri. Nõ arguta ſonãt tenui pſalteria chor
 da. Errauit in hoc, vt in pluſculis Arator ad Vigiliũ papã, ita ſcri
 bens. Metrica vis ſacris nõ eſt incognita libris. Pſalterijũ lyrici com
 poſuere pedes. ¶ Soteria, vide o ante t. Seuerus iam dictum eſt:
Statera ¶ Statera. Mar. lib. x. Non ergo eſt manus iſta, ſed ſtatera. Papi. lib.
 iij. ſyl. Repit languida quadrupes ſtatera, phal. ſunt. apud Papiñ.
 teſte Domitio. ſignificat lignũ, vnde vincto fune & alligata mula
 trahebat curruſ, a ſimilitudinẽ ſtateræ quæ eſt instrumentũ quo res
 ſine bilancibus põderant. ¶ Trieteris trium annoꝝ ſpaciũ, hinc
Trieteris trieterica ſacra q̃ tertio q̃q; anno fiunt, ſic dieteris bienniũ eſt. et oſ
 annus eſt. Sta. iij. theb. Ludis & atra ſacrũ recolet trieteris Opheltẽ
 Verg. Vbi audito ſtimulãt trieterica baccho. Sil. lib. iij. Edonis vt
 pangẽa ſup trieteride motu. ¶ Trieris teſte Neſtore p̃ h ſcribit,
 & p̃ducitur, nauis eſt triremis cuius prefectus Trierarchus dicitur,
 ſecunda itidem producta.

Ae añ r Ae ante r, Arcæra curruſ vndiq; clauſus. Arcæris ſes
 curis ærea, qua in ſacrificijs vtebant ſacerdotes. ¶ Aphæreſis.
 ephæreſis. epaphereſis, diereſis, ſyncereſis, & quicq; eſt ab hereſis.
Megera ¶ Cimera. ¶ Citheron cũ latino viri & mōtis nomen. ¶ Me
 gera furia, at p̃ Herculis vxore, nec p̃ æ diphthõgon Megera, nec
 p̃ ſecundã vocalẽ megera, ſed p̃ a primã vocalẽ megara dicendũ
 eſt, teſte Domitio in illud. Mar. lib. xi. Tu megarã credis nõ habu
 iſſe nates. fuit Creontis filia. ¶ Machera cũ ch aspirato. i. gladius;
Oe añ r ¶ Neçra. Procæruſ, ſyncerũ, & quicquid eiũdẽ eſt originis.
 Oe ante r, pomœrium, quaſi poſt mœnium, locus eſt
 intra extraq; muros, vbi ædificare nõ licet, inepte capit p̃ poma
 rio. Luca. Longa p̃ extremos pomœria iungere fines.

E añ s. Ante s corripit, vt ephelus. Notentur compos
 ſita obelus, ad eſ. Arator li. ij. iam ſermone potẽs Ephel
 ſi conuerterat vrbem, ſic cæteri docti contra indoctos.

Exceptio.

¶ Produciunt numeralia quæcũq; habent e ante ſimus a. um, vt vi
 ceſim⁹ &c. Sido. in p̃fatiõẽ de laudib⁹ Narbonis. Nã qd' carmie p̃
 tuo repẽdo. Hoc cẽteſima laudiũ tuarũ, phal. eſt, vide gm̃ laudiũ.

¶ Arcesius Vlyssis auus, vide a ante e. Laertes. ¶ Carchesium cū Arcesius
 ch aspirato poculū. Vale. flac. lib. i. Ipse ter æquoreo libans carche Carche
 sia patri. Sic ait Esonides. Est quoq; naualis veli pars summa eadē sium.
 seruata quantitate. ¶ Catachresis abusus scribit. teste Nestore grę Catha
 ce per h ita, vt anachoresis, teste Goudano. ¶ Diocesis, quia teste cresis
 Nestore (cui suffragātur Calepinus & Antonius Nebrissensis cū Diocesis
 cæteris doctis) scribit græce cum œ diphthōgon in secūda syllaba,
 & h quā in e longū & timus in tertia syllaba, ineptissime itaq; dicit
 diocesis penultima breui. ¶ Diaporesis dubitatio teste Calepino. Ecclesia.
 ¶ Ecclesia græce p h scribit, ideo optime dixit Baptista. Flumina &
 ablutos genitrix ecclesia lacte. Ecclesiastici scriptores plurimi hoc no
 men corripuere, quos nec in hoc nec in pluribus imitādos credo,
 nec ipsum Lactantiū alioqui doctissimū dicentē. Ecclesię pastos, hu
 bere, lacte, sinu. Ethesiæ, vide e ante s ¶ Galesus fluuij & viri no Ethesiæ
 men. Papi iij. syl. Et Lacedæmonij pecuaría culta galesi. p viro p Galesus
 ducitur in. vñ. ænei. ¶ Genesa oppidum est teste Goudano.
 ¶ Halesus fluuius & mons nō longe ab æthna. Colum. lib. xi. Et q̄ Halesus
 sicanij flores legistis halefi, pducit pro viro quodā in. vñ. æneid. & Herbo
 in. xij. met. ¶ Herbosos oppidum ppe hyblam. Sil. lib. xiiij. Nō sos.
 herbosos iners. ¶ Halesinus fons. Priscia. in perihe. Hic & halefi Halesin
 nus fons est mitissimus vndis. ¶ Iesus græce scribit ΙΗΣΟΥΣ p h ita Iesus
 quā lram in e longū vertimus, nec vllam obtinet aspirationē, vi
 definem primi libri. Prudētius licenter isus p iesus dixit, id ego nol
 lem imitari, vt Bile sub obliqua p̄tiosam pderit isu, nō sinit positio
 vocali in i consonantē versa iesu dicere. ¶ Lycabesos cum y grę Lycabe
 co mons atticus, vide helageos e ante g. ¶ Larnæsus, teste Gou
 dano, est quoddā oppidum. ¶ Lyrnesus oppidū Phrygiæ. Ver. Lyrnesus
 xij. ænei. Lyrnesi domus alta solo laurente sepulchrū, cum y gręco
 vt quod gemino s scribit Lyrnessus thessaliæ oppidū. ¶ Marpe
 sus mōs Pari, vt Seruius inquit. hinc marpesius a. um. Ver. vi. enei. Marpes
 Q̄ si dura silex aut stet marpesia cautes. ¶ Magnesia & regio & Magne
 vrbis & pmontoriū, teste Nestore, hinc magnesi aut magnetes po
 puli. ¶ Mathesis, quia vt Nebrissensis ait græce p ita h scribitur. Mathesis
 μαθησις idem dicunt Badius, Calepin⁹, Bebelius, & sensit Baptista
 Mantuanus dicens, Sunt sophiæ partes, est ingeniosa mathesis. Ma
 taratius & Goudanus dixerunt corripī, moti forsitan autoritate
 Apollinaris in. ij. paneg. dicētis. Percurrit mathesim, numeris inter
 rogat vmbra, sed is plærūq; errauit, ppter ignorantia græce lin
 gue, vt p Hermolaū pbauimus, ideo melius puto pducēdum esse
 hoc nomen cū Baptista &c. ¶ Megalesia festa & ludi magnæ deæ. Megale
 Z

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

- Oui. iij. fast. Institerā quare primi megalesia ludi Vrbe forent nra.
 ¶ Malefus testibus Badio & Bebelio. ¶ Milesius miletus possessi-
 uum. Verg. Geor. iij. Miliesia vellera nymphæ Carpebāt. ¶ Mica-
 lesos p montoriū onchesti ciuitatis, vt ait Lactātius i vii. theb. Pa.
 vbi pducit. ¶ Monefus viri ppriū. Sil. lib. vij. Emimus hos gla-
 dio, sapharæ gladioq; monefum. Et morinū. ¶ Monefes æ. viri
 nomē in. vi. Valerij flacci. ¶ Myndesos cū y græco. vrbs syriæ,
 vnde myndesius a. um. Oui. v. met. Occidit & celadon, Myndesius
 occidit astreus. ¶ Menesis, vt vulgo apd' Horatiū legit p e in pri-
 ma & in secūda syllaba, aut p u in prima syllaba munesis, vt est in
 Apiano, teste Antonio Mancinello, fuit viri potētis & clari nomē
 Hora. ode. vi. lib. iij. car. Iam bis Menesis & pacori manus. ¶ susest
 alcaicus dactylicus. ¶ Opesos, vide e ante s. melembricū, oppi-
 di nomē est. ¶ Onesim is viri nomē, interpretat' utilis, onesis est iu-
 uamen, vtilitas, sed inuenio vulgo per e in prima, & æ diphthogō
 in secūda syllaba enesim⁹. Oui. viij. met. At nō lethiferos effugit en-
 simus ictus. ¶ Poesis. Hora. in arte. Vt pictura poesis erit.
 ¶ Pleuresis q̄a græce p̄ h scribit', sed illi pleuritis idis. sæpius dicunt,
 nos pleuritis a pleuras. i. latus. est em̄ lateræ dolor. hinc pleureticus,
 cuius secūda male corripit' a Macro qui recte dixit. Costarū quam
 pleuresim vocat attica lingua. ¶ Phrenesis. lu. sat. xiiij. Quū furor
 haud dubius quū sit manifesta phrenesis. i. furor & amentia. quidā
 phrenetis legūt. teste Mācinel. Mart. lib. iij. Declamas in febre ma-
 thon hāc esse phrenesin, Si nescis nō es san⁹ amice mathon. Seren⁹
 licēter corripuit dicēs. Ex vitio cerebri phrenesis furiosa mouet, me-
 cum est doctissimus Nebrissenis, & ante oñdi Serenū quantitātū
 interim fuisse indiligentē, ergo eū iam nō sequemur. ¶ Synteresis,
 teste Nestore & p t in secūda syllaba nō cum d scribit', dici potest at-
 tentio seu cōseruatio. Nā a syntereo. i. cōseruo deriuat'. Est animę ps
 q̄ vitijs aduersat', & sese semp' immaculatā cupit a peccato seruare.
 ¶ Synœcesis p̄ æ diphthogon in secūda syllaba. i. cohabitatio p̄du-
 citur, teste Nestore cū y græco in prima syllaba. sit em̄ a syn. i. con et
 œcos domus. ¶ Sperchesiades patronymicū a sperchesius viri
 pprio pducit' in lib. v. met. Ouidij. ¶ Theumesus, oppidū, regio
 mons & fluius cū th Sta i. syl. Nil ibi plæbeū nusq; theumesa nota
 bis Aera sed argēto foelix ppellit' vnda, Sic in Prisciano de situ or-
 bis. ¶ Theoresis cū th aspirato. i. contēplatio pducit', teste Nestore
 theomę contēplari. ¶ Telmesis oppidum, vide i ante d. Cnidos.
 ¶ Titaresus flui⁹ quē orchon etiā dicunt. Luca. li. vi. Defendit tita-
 resus aq̄s. male legebat' cytharœdus, vt notauit Anto. Sabellicus;

Micale-
sos.

Monefus

Monefes

Mynde-

fos.

Menesis.

Munesis.

Opesus.

onesim⁹

Poesis

phrenesis

Syntere-
sis.

Synœce-
sis.

Sperche-
siades.

Theume-
sus.

Theore-
sus.

Titares⁹.

¶ Vogefus viri nomen in. x. Silli, sed vogefus corripit, vide o añ Vogefus g. montis nomen.

Ae ante s. anapæstus. Ancæsa vasa cælata, qđ circūci Ae añ s
dendo fiant, ipsumq; cælare hinc dictū est, d in l yso. ¶ Clytemne
stra mulieris ppriū. Diocæsaria a Cæsare, vt neocæsarea. ¶ Ephe
stion viri nomen. ¶ Palæstra palæstrita palæstina. Et apđ Priscia
num in perihe. Masæsylii populi nomen.

Oe ante s. Argiræssa. teste Tortellio, vrbs çolię.

Oe añ s

Ante t pducitur, vt ortygetra. i. coturnix,

E añ T.

vel mater ortygu. i. coturnicū, vt tettigetra cicadę ge
nus, interptat cicadę mater. tettix cicada est. meter mater

qđ p h scribit, teste etiā Nestore. Paraclet⁹ teste cū ceteris doctis Phi
lelpho, a paradeo. i. hortor, rogo, cōsolor, vñ pacletus cōsolator Paracle
dicat. Baptista Mātuan⁹ in agone Margarethę sumit p angelo quo
dam dicēs. Cui nomē pacletus erat, descēdere mādat. Multi inepte
corripuerūt pacletus, qđ scribit gręce p ei diphthōgon Παρακλει
τος. nos aut ytim⁹ ei diphthōgon in e longū, vt κυθερα cythe
rea, sic pacletus pacleius, nōnunq; tamē ppter euphoniā ytim⁹ ei
in i longū, vt thaleia thalia author Seruius in illđ Vergilij. Nostra
nec erubuit syluas habitare thalia Musa, & gręce ait thalia, nā latine
thalea debuit dicere, sicut κυθερα cytherea, sed ppter euphoniā cō
tēpsit ius regulę, & ideo in gręcite p māsit. hęc Seruius. quā obrem
Tortellius ait p e pacletus quidē dicendū fuisse, maluerūt tamē nri
pacletus, vt idē sit son⁹ apđ nos qui fuit apđ gręcos, Et forte ppter
euphoniā, sic agapitus dixere nō agapetus. Propterea vir doctissi
mus Curius Lancilotus ait Paracletus nō pacletus mera est ostēta
tio, vt brabiū non brauiū. Gaspar. Hamilciar. &c. vt ut est penulti
ma pduceť tantū, licet Prudentius & alij multi corripuerūt, nec dici
tur cū y gręco a clytos. i. insignis paraclytus. Nam vt ait Philel. in
xij. lib. epist. Si hoc nomē vsq; inuenireť, significaret infamē, aut p
ter famā, nam para aliqñ significat preter & diminutionē rēp sentat
Clytos famā & insignē, vnde inclytus. Hoc aut dictū absurdum &
impiū est de spiritus ancto, igit &c. ¶ Curetes nunq; puto corrip
quicquid dicat Bebelius. ¶ Pleureticus, spleneticus, & similia, licet
Macer corripiat hæreticus, vt opinor. licet A rator dixerit in lib. ij:
Quum tamen hæretica nigredine plenus auerni. Notentur e cor
reptis composita, vt pedetentim in. v. Lucretij. Impeto impetus &
similia quę corripuntur.

Paracle
tus.

Paraclet⁹

Exceptio.

Z ij

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

- ¶ Corripe denotatiua in etas, vt pietas, satietas, varietas, & composita a metron, monometrū, dimetrū &c. & a theton cum th aspirato in prima dūtaxat syllaba. i. positū, vt syntheton asynthetō, Antitheton, epitheton. Figurarū noīa agonothea. i. certamis dispositior, latine munerarius dicit, alleotheta aliter posita. Persius. Crimina rasis Librat in antithetis, doctas posuisse figuras Laudatur.
- Theton.** ¶ Arete. i. virtus penultimā corripit, vt imur in quibusdā compositis, vt panarctus viri nomē. ¶ Anaxarete mulieris nomen. hoc interpretat̄ tutrix virtutis, illud vero oēm virtutē continēs, q̄ noīe dictus est liber Iesu filij syrac. Hiero. in plogo sup parabolis Solomonis. Fertur & panaretus Iesu filij syrac liber. Mart. li. vi. Quū peteret serā media iam nocte matellā, Arguto madidus pollice panaretus. Spoletina data est sed quā siccauerat ipse. Oui. xiiij. met. Vide rat a veteris generosam sanguine teucris Iphis anaxaretē humili de stirpe creatus. ¶ Aretalogus. teste Mācinello in illud. Iu. saty. xv. Risum fortasse quibusdā Mouerat, vt mēdax aretalogus, in mare nemo Hūc abijcit sœua dignū veraq; charybdi. dicit̄ ab arete. i. ars virtus, sermo, oratio, ratio, verbū, studium. Est itaq; iactans virtutem, tum suam, tum alienā, ac fabulosus & garrulus. Nestor cōtra Domitiū negat ab arete dici, quę est virtus, sed deducit ab aretos. i. placitus Tortellius legit aretalogus, vt sit oratio veluti mēdax esset sermo, qui Arete vxori Alcinoi dirigebat, sed nugat̄ Tortel, ga vt Nestor docet ex Apollonio & Homero græcis poetis Areta q; vt aretes. p Alcinoi vxore primā syllabam & tertiā pducit.
- Arete**
Panaret⁹
Anaxarete
- Aretalogus**
- ¶ Arethusa cū th aspirato nymp̄ha in fontē sui noīs versa, vel in fluuiū potius. Oui. v. met. Cur sis arethusa sacer fons. ¶ Acenet⁹ pædagogi nomē interpretatur. teste Mācinello sine cōmunitate, ab a id est sine, & cenetes. i. cōmunitas. p̄p̄riū em̄ spectabat vtilitatē. Iuue. sat. viij. Discipuli custos p̄mordet acenetus ipse. ¶ Aschetos cum ch aspirato equi nomē in. vi. theb. Papi. ¶ Archetypus a. um. cū ch aspirato & y græco. i. exēplaris, vt sit archetypū vetus exēplar, veluti qd̄ ipse author fecit ad similitudinē conamur similia efficere, sic dicim⁹ archetypus liber. archetypa epistola, archetypa vasa &c. ab archeos. i. antiquus, vet⁹, teste Mācinello, & typos forma, archeos tñ penultimā pducit, aliū deducit ab archos. i. princeps, vt sit principalis forma. Iu. sat. ij. Et iubet archetypos pluteū seruare cleāthas. ¶ Amethystus lapis cōtra ebrietatē valens. Calepinus vul hoc nomen scribi cū th aspirato in. iij. syllaba & y græco, atq; cū th in vltima syllaba ab a. i. sine, & methystis. i. c̄bri⁹, vel methe. i. ebrietas. Ne
- arethusa.**
Acenet⁹
aschetos.
archetypus.

stor dicit ultimā syllabā esse sus. sine th ab a. i. sine, & methyfos .i. ebrius. hanc amethystinus vel amethystinus. Nestor carpit Torrellium qui dixerat hoc nomē in. iij. syllaba habere i latinū. Marti. Quū potes amethystinos triētes, phal. est. Prudētius in psyco. Sardonychē pingunt, amethystina pīgitiā spīs. ¶ Archetius viri nomē. Verg. ænei. xij. Ferit ense grauē tymbreus Osirim. Archetium Archeti⁹
Mnestheus, epulonē obrūcat Achates. ¶ Arteticus apud Macrū cui plurima ppter errata nullā fidem habeo. ¶ Calpetus viri nomē. Oui. iij. fast. Et tuus est idē Calpete factus auus. ¶ Capetus viri nomē. Oui. xiiij. met. Clarus subit ecce latino Epytus ex illo, post Chaletus
hunc Capetusq; capysq;. ¶ Chaletus cū ch aspirato, viri nomē Chrysendetum.
apud Papi. lib. ix. theb. ¶ Chrysendetū cum ch aspirato & y græco, vt chrysos. i. aurū dicit vas aureū v̄ pin auro ligatū. chryfodetū vero est auro ligatū. Mart. in fine. vi. libri. Ponūtur semp chrysendeta calpetiano Siue foris seu quū cœnat in vrbe domi. ¶ Calpetianus viri nomē, vide chrysendetū. ¶ Chremetaon viri ppriū
apud Papi. vij. theb. Phylea falcato chromin & chremetaona curru. ¶ Cynetes cū y græco tertie declinatiōis musca minutissima longis crurib⁹ in capite hñs rostrū, q̄ pforat pellē hoīs. nascit ex hūore, & iuxta aq̄s abūdat. Corripit teste Calepino. mallē aliud testimoniū. Cynetes.
¶ Darcetis fœmina in piscē versa. Oui. iij. met. Cogitat & dubia est de te babylonia narre. Darceti, quā v̄ sa squamis velātibus artus Stagna palestini credunt coluisse figura, vt̄s est & corripit, si p̄r in vij. theb. ¶ Eteretes. i. cretēses. Sil. xiiij. Moenibus eteretū nō fausta ad proelia minos. ¶ Ection vide e ante e. ¶ Feretrius Iuppiter a fero, aut ferio, vt docet Propert. li. iij. vbi post multa dicit. Hinc feretri dicta est ara sup̄ba Iouis. apocope est p̄ feretrū. Feretrū a ferēdo, capulus quo mortui efferūtur, vel etiā in capitoliū captiui, pin de ac mortui. Seruius & Varro dicūt pheretrū esse græcū, & pinde p̄ ph aspiratū scribi, nam græci pheretra vocāt aurū, argentū, gemmas principū imagines, hostiū spolia, & cætera quæ in pōpa ferebātur. Sil. li. v. Dona Ioui portet pheretro suspēsa cruēto. Idē. Ante syphax pheretro residens captiua p̄mebat Lumina. Verg. ænei. xi. Sed venit in mediū, pheretro pallāte reposto. Procubuit sup̄. neutram opinionē improbādā cēseo. ¶ Hicetaon viri nomē vide in primis a añ s Iasius, ergo in. iij. Iliados Homeri recte dixit Nicolaus. Bello præstans hicetaon. ¶ Herpeta morbus apud Macrum. Hipetaon viri ppriū. Vale. flac. li. vi. Et nunc magnanimos Hipetaona Gessominūq; Nunc Arimen Nollūq; notat. Herpeta.
Hipetaō.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatoriae

- Heluetij** ¶ Heluetij populi. Mantuanus in exhortatione cōtra infideles. Heluetij tibi dura acuiunt venabula & enses. ¶ Iapetus viri pprium. Oui. in. i. met. Quā satus Iapeto mixtā fluuiabilibus vndis & c. Iapetides, vide a ante p.
- Lāpetiæ** ¶ Lampetie es. Solis filia. Prop. lib. iij. Pauerat hos Phœbo filia Lampetie. ¶ Lucetia Venetię oppidū, teste Sulpitio in illd' Lucani li. ij. Tu quoq; cōmissę nudatū deseris arcem Scipio Lucetię. ¶ Lucetius lingua thusca Iouē significat, q; lucē dat, qd' nomē apud Verg. solū legit, teste Seruio in illud ænei. ix. Lucetiū portę subeuntē ignesq; ferentē, sed hic viri nomē est. ¶ Macetes & vel maceta & i. macedo. Sta. in achil. Quo macete sua tela cient, quo turbine cæstū. ¶ Magetæ scythiæ populi apud eundē in. ij. Achil.
- Macetes.** ¶ Massageta æ. vel massagetes æ. scythicus populus. Sil. li. iij. Nec q; massagetē monstrās feritate parentē. ¶ Meretrix notū est, vt meretricor. ¶ Nemeta fontis nomē. Mart. li. i. Et nemeta quę vincit nives. lamb. dimeter. hic primus pes dactylic. est. ¶ Obstetrix ab obstando. vide pactumeius in u ante m. ¶ Oretę populi apud Priscianū in perihe. Post hos Cercetij iuxta, quos Axenus altis Fluctuat æquoribꝰ, nec nō Oretęq; feroces. ¶ Phæton, vide a añ e. Tortel. male credidit p & diphthogon phæton scribi. ¶ Phaetusa phærontis soror. Oui. ij. met. Plangorē dederant equis phætusa sororę. Maxima. hoc quoq; Tortel. male p & scribit phætusa. ¶ Penetro cum suis notū est. ¶ Pharetra. Oui. ij. met. Exiit hic humero pharetrā lentosq; tetendit Arcus. ¶ Pheretrū dictum est inferetrum.
- Pyretrū.** ¶ Pyretrū cum y græco, hærba apud Macrū. ¶ Palpetus viri nomen, teste Goudano. ¶ Phlegeton fluuius infernalis semp ardēs. Claud. in. i. de raptu pserpinę. Aequora gurgitibus phlegeton plustrat anhelis. ¶ Peucetiꝰ. Oui. xiiij. met. Peucetiosq; sinꝰ Mesapięq; arua relinqt, sed Regius puteolos legit. ¶ Pometij orū, vel singulariter pometia æ. Italię oppidū, vide i ante n. Inuus. ¶ Suffetiꝰ alii qui p t scribunt. multi p c. vide suffecius e ante c. ¶ Taygetus & taygete, vide a ante i. ¶ Temetū, opinor rectius p duci quia apud Luuenalē quidā duxerat, nō deduxerat legunt. ¶ Theletusa mulieris ppriū. Mart. lib. viij. Si Theletusa venit pmissaq; gaudia portat.
- Theletusa.** ¶ Trieteris, dieteris, trietericus, dietericus, vide e ante r. ¶ Triquetra sicilia, a figura. nam triquetus triangularis est. Sil. lib. v. Huc ætnęa cohors triquetris quā miserat oris. ¶ Thyrsagetes, vide a ante g.
- Triqtra.** ¶ Vegetus & vegeto as. testimonia facile occurrent. ¶ Venetus venetiæ, venetia, sic viri nomē henetus vnde hæc deriuata dicunt, vt ab hesperus vespereus. vide e añ s. rhelina, nec ausim p ducere venetia cū Petrar. in. iij. li. epist. dicente, Alterq; venetia mūdus, Nestor

tamē ppter tot breues Petrarchæ suffragat, nec multū refragandū cenſeo. ¶ Vietus variatur & eſt naturalibus deſtitutus viribus. a Vieo es. Lucret. lib. ij. Nec ſupra caput eiꝯdē cecidiſſe vietum. Veſtem ſentimus. Hora. in epodo. Ode. xij. Quis ſudor vietis & q̄ malus vndiq̄ mēbris Creſcit odor.

Vietus

Ae ante t, agretius teſte Agretio, Cynetha cum y greſco, & th aspirato, caprę nomē. ¶ Diæthus hiſtoricus cū th aspirato, teſte eodē. Diæta cœnandi locus eſt, & vietus a diapoame, .i. viuo & cōuerſor. diæta quoq̄ eſt iudiciꝯ locus. Nam diæteo, .i. iudico, vt arbiter, Diætarꝯ qui diæte ſeruant, Diætiq̄, .i. arbitri. Indocte diæta putat eſſe vnꝯ diei iter. ¶ Melanchætes canis nomē. interpretat̄ nigram iubam habens. Chæten cū ch aspirato iubā dicimus, melā nigram. Oui. ij. met. Prima melanchætes in tergo vulnera fecit.

Ac añ T.

¶ Mendætus aquilæ ſpecies. ¶ Niæthus cū i latino, fluuꝯ nomen. ¶ Panætiꝯ philoſophus. Philetas poeta. Panætolium Aetolię maximus mons, tanq̄ totam cōtines ætoliam.

Oe ante t Damœtas viri nomē, Menœtiꝯ, vnde menœtiades. ¶ Orætes æ. ſardiꝯ præfectus. Propetides Deucalion. Polypetes Pirithoi filius. Timœtes Priami filius. Timœtas viri nomē, teſte Tortellio, ad quē & Georgiꝯ vallam cū Guarino & Neſtore recurreſ, vbi Deſpauteriana diligētia quicq̄ dubitabis.

Oe añ T.

An̄te v producitur, vt paraſcœue præparatio, a paraſcœuaſo. .i. p̄paro. nō vt indocti dicunt a para, & ſcœua, primā corripit tantū, ideo (vt notaui Neſtor) male dixit Riga in Luca. Poſt paraſcœuē lux quæ ſeq̄tur phariſeos, vbi ſeconda in phariſeus male corripitur, quia rectiſſime ſcribitur gemino ſſ phariſſeus. Beneuentum oppidi nomen cōpoſitione noſcitur & per cōpoſitionē longæuus diphthongon obtinet

E añ v.

In̄te b corripitur, vt delibutus contra multos vide e ante l. ſenſibilis corripitur a Lucretio. alia in bilis a verbis quartæ, vt ipſum ſenſibile volunt variari. Sed melius dicit Aldus, Nomina in bilis & bundus a ſupinis formata pæultimam ſupini imitari, vt deletum debilis. ſciturum ſcibilis. cupitum cupibilis. petitum petibilis. notum nobilis, volutum volubilis, ſolutum ſolubilis. ſititum ſitibundus, quæ producuntur. Contra corripit̄ur territum terribilis. moritum moribundus. ſtatum ſtabilis, quod Prifcianus cōtra primitiui naturā dicit corrip̄i, quia ſtatum a ſto putat produci.

I añ B.

Exceptio.

Oribasus. ¶ Oribasus nomē canis, vide La laps æañ l. interpretat mōtes ascēdens. Nam oros mons est, bēno. i. ascēdo, & ita videtur p̄duci cōtra regulā de l in compositione.

I añ C. i Ante c corripit, vt Epicurus, quod Petrarcha in. ij. li. epist. ad Guilielmū Veronēsem male p̄duxit. Ori-chalcum in arte Horatij, licet græce p̄ ei diphthōgon scribatur teste Politiano li. i. epist. Aedacula. lu. sat. viij. Siquis in ædicula deus vnicus. Notentur e longis deducta fœlicito, cornicula, cornicor, radicitus.

Exceptio.

In icus ¶ Produc ex barbaris deducta nomia in icus, qualia sunt plurima Gotthor, Vandalorū, germanor, & aliorum barbaror nomia, apud veteres latinos vix repta. vt Henricus, Vlricus, Alaricus, Federicus, Lodouicus, Athanaricus, Rodoricus, Gensericus, & cetera quæ nō minus p̄ducēda sunt, q̄ iacobus Iosephus Adamus & c. licet nōnulli male ausi sunt corripere. Claudianus in. vi. cōsolatu Honorij. En Alaricus ait nō qualem nup ouātem Vidimus. Mantua in exhortatiōe cōtra infideles. Henrice silebo finis vsus est. Philep. ix. ij. Qui finē in vita nullū nec rebus agēdis Cōstituit Frederice sibi rōne carere Arbitror. Nestor scribit Fœdericus p̄ æ diphthōgon in prima syllaba a fœdus, & ideo dicit penultimā corripere. Belius credit a fœdus & ico dici. Ego facile crediderim Frederic⁹ dici ex barbaro frideric. Nebrissensis vult similiter Theodoricus penultima lōga dici a theodoric. Ego puto etsi Gotthor regis nomē fuerit, a latino, vel si mauis græco theodorus vel theodoros deduci, vt a gallus gallicus & c. & p̄inde penultimā corripit, Licet li. viij. dicat Sidonius Theodorice tuæ manus rogan̄t, phal. est. vt in laudibus Narbonis Theodoricus amat sibiq̄ fidum Aduersos p̄bat ante p̄ tumultus, in quibus synæresi vsus est. Quæ aut̄ e latinis aut græcis deducūtur, ppria in icus corripitūtur, ideo male de om̄ibus intelligit illud Alexandri. In pprijs icus p̄ducit, vt fredericus. Corripitūtur itaq̄ hæc & lōge plura. Mylicus, melicus, rusticus, monycus, ibycus, eutyclus, autolicus, stoicus, vrbicus, gallicus, germanicus, dñicus, garricus, atticus, persicus, getulic⁹, pōtic⁹ & c. Testimonia facillima inuētū sunt, lege si dubites Nestorē. Mart. lib. viij. Qui p̄pter cœnā Rustice cēdo cocū. hic rusticus viri ppriū est, ideo p̄ diui Dionysij socio turpissime p̄ducitur. At pulchre sunt differētiæ (inquiet aliqs) Rusticus arua colit, Rusticus ad æthera scādit. Est He

Frederic⁹

Theodericus

tena meretrix, crucis inuentrix sit Helena. Aequora sunt maria, est virgo materq; maria Cur nō itidem recipitis hos versiculos? Donatus est doctor, sed donatus datus extat. Urbanus est sanctus, urbanus habet honestus. Mobile foelicis, fixū sibi foelicis optat Si has & similes mille nugas effutiisset Græcismus aliquis vel Alexander iam essent barbaris tanq; delphica oracula, ideo tenaciter in herent semel male recepta. Profecto hæ nugæ, etiā viros alioqui doctissimos in errorem duxere, veluti Gaguinū cum quodam non indotiore dicentē. Sic me (crede) tui versus dñice leuarūt. Ut solet egrotos dum venit alma salus, potuisset recte dicere Mancine, ad mācinum em scripsit. Quæ tamē longis sunt, pducunt, vt a nice. i. victoria philonicus, stratonicus, olympionices, polynices, hipponicus &c. quæ sunt fere viroꝝ ppria, vt Berenice & Veronica mulierum, & thessalonica oppidi cum th aspirato, vt thessalus, Clau. lib. ij. in Rufinū Tangebatur macedū fines murosq; subibat Thessalonica tuos, Papi. lib. x theb. Cōmendat honorē Frontis & oblatā Polynicis munere grato Loricā, fit a poly ideo in secūda y græcū seruat. Iu. sat. vi. Grandia tollunt crySTALLINA, maxia rursus Myrrhina deinde adamas notissimus & berenices In digito factus preciosior ¶ Berenice isidis, oppidū. Sil. lib. ij. Affuit vndosa cretus berenicide miles, sic eunicæ &c. ¶ Amicus inimicus & q̄ hinc fiunt. Persius. Es modicus voti, presso lare, dulcis amicis. Amicio hīc nō est ideo corripit, vnde amictus &c. Amycus viri ppriū cum y græco naturaliter corripit. Verg. Nūc Amyci casum gemit, frequēs est in Valerio flacco, nec corripit ad differētiā appellatiui amic⁹, est em hoc latinū, illud græcū a græcis nostri amicus nullā rationē habentib⁹ pcul dubio semp correptū, vt ab Homero &c. Nā eiusmodi differētiā ponere, sapit nescio quid triuiale, quale inter rustic⁹ cōmune & rusticus ppriū, barbariei primipili excogitarūt, quæ res doctissimos quoq; decepit vt frequēter notauī. Ergo si quispiā ab amicitia nomen aut cognomē nancisceret, is amic⁹ penultima lōga diceret veluti in multis factū tam longis q̄ breuib⁹, veluti Rusticus, Seuerus, Maximus, Barbara, Regina &c. ¶ Anticus pducit vt posticus. ¶ Apricus apricari, sole gaudens & sole gaudere. Persius sat. v. Cicer ingerelarge Rixanti populo nra vt floralia possint Aprici meminisse senes. ¶ Apicius viri ppriū. Mart. lib. ij. De nullo quere ris, nulli maledicis Apici. ¶ Aricia hinc aricinus a. um. vrbs italię Ver. vij. enei, Virbi⁹ insignē quē mater aricia misit. Hora. vlt. epist. Emptor aricini quondā Veientis & arui. ¶ Aequicolus, vide ædiphthōgon ante q̄ & sine diphthōgo equicolus, vide ibidem.

Thessalonica.

Polynices.

Berenice:
Berenice
Amicus.
Amycus

Apricus.

Apicius:
Aricia.

Ioannis despauterij Niniuit æ Versificatorij.

- Caicus.** ¶ Caicus fluuius. Ouid. in. iij. de arte. Quæq; bibunt vndas Myse
Caice tuas. pro monte similiter pductū legi & p viro apud Verg.
ænei. i. Caici quoq; populi sunt germaniæ. Luca. in. i. Et vos crini-
geros bellis arcere Caicos. ¶ Craticula a cratis diminutiũ. Mar.
in apo. Parua tibi incurua craticula sudet offella. Petrarca nō ma-
le corripuit teste Nestore dicēs. Craticulā & gemino fœcundū mar-
tyre bustum. ¶ Canicula. Persius. Sed quid agis siccas insana ca-
nicula messes iam dudū coquit, sic cæteri. ¶ Clauicula nescio an
vsq; corripiaſ. Producit certe a Germanico in Arato. Qualis ferra-
tos subicit clauicula dētes. ¶ Cuticula. lu. sat. xi. Nostra bibit ver-
num cōtracta cuticula solē. Persius. Semp & assiduo curata cuticula
sole. ¶ Caprificus quia a ficus est, hinc caprificari, caprificatio &c.
Persius rupto iecore exierit caprificus. Caprifici sunt etiā canicula-
res dies. ¶ Cuniculus vide u ante n. ¶ Corycus certe corripit,
vt patet in o ante r. Priscianus tamē in perihēgesi ausus est pducere
¶ Cuticus. Conuiciũ a vicis dictum in qbus plurimũ sit, vel a
vociũ multitudine (vt Festo placet) quasi conuociũ. Mart. lib. iij.
Lis erit ingenti faciet cōuicia voce, hinc cōuiciari verbũ. ¶ Cervical
extrico, fœliculus, meretricula ex primitiuis noscunt. ¶ Embric⁹
teste Sulpitio. ¶ Equicolus vide equicolus. ¶ Febricito nescio
an veterē quisq; corripuerit, notauit nup pductionē apud Mart. li.
xi. Febricitantē basiliabit & flentē Scazō est, quare cū Macro nō cor-
ripiam, donec correptio ex veterē aliquo nota fuerit. ¶ Febricu-
losus q; pducit, ergo & febricula vt opinor. vide e ante febris.
Iunices. ¶ Formica, vide a ante d Cicada. ¶ Iunices pducit p cumentũ,
quia puto singulare esse iunix, & sunt iunices iuuençē adhuc tenere
statis q vitulę esse desierūt. Persius. Tot tibi quũ in flāmas iunicum
omenta liqueſcāt. ¶ Labicũ & labicus, labica, vide a añ b. Loricula
Oui. iij. met. Loricęq; mōsquamis defensus & atrę Duricia pellis.
Lectica ¶ Lectica lecticula. Mar. li. ix. Dat tibi securos vilis lecticula sōpnos
Peruigil in pluma Caius ecce iacet, sic est in libris q; vidi. Nestor tñ
Lūbric⁹. legit tegeticula. ¶ Lumbric⁹ y mis terrenus a lubricitate dictus. Se-
renus. Lumbrici quoq; terrestres nascent̄ oliuo. Macer. Lūbricos
Marica. ventris hāc sæpe bibendo necabis. ¶ Lāserpiciũ, vide a antef.
¶ Marica mater Latini. Verg. vñ. ænei. Hunc Fauno & nymphæ ge-
nitum laurente Marica Accipimus. Et etiā oppidi nomen vt dicunt
Lucani interpretes in illud lib. ij. Per regna marice, est finis y sus.
Mauric⁹ ¶ Matricida necessitate quadā apud Ausoniũ vt dictum est.
Myrica ¶ Mauricus viti ppriũ iustissimi. Mart. lib. v. Probitate Marcos, eq-
tate Mauricos. scazon est. ¶ Myrica cum y græco in prima humi-

le virgultū nascitur in italia alio nomine dicitur tamarica. Vergil.
 Non omēs arbuſta iuuant humilesq; myricę. ¶ Mendicus & ver
 bum mēdico as. vide tetricus e ante t. ¶ Multicium veſtis. Iu. ſat.
 n. Quæro an deceant multicia te ſtem. nōnulli p t multitiū ſcribunt
 & dicit a multus &c. ¶ Naſica viri nomen. Hora. ſat. xv. Filia Na
 ſicæ metuētis reddere ſoldū. Naſica etiā vrbs Indię eſt, at p au diph
 thongō Nauſicæa fuit Alcinoi filia, vide a ante a. ¶ Nouici⁹ ſed
 muli p t nouitius ſcribūt. Iu. ſat. iij. Tetrūq; nouici⁹ horret Porth
 mea. ¶ Numicius viri & fluuij nomē rectius pducit, tetraſyllabū
 eſt non (vt quidā putant) triſyllabū Numicus. Oui. iij. met. In fre
 ta flumineis vicina Numicius vndis, ſic recte tredecimi ꝑneidos au
 thor ex Ouidio dixit. Vicina Numicius vndis. Verg. ænei. viij. tyr
 themū ad tybrim & fōtis vada ſacra Numici. p numicij apocope,
 vt apd Horatiū in xix. epiſt. Brundusiū Numici melior via ducat
 an appi, at in alia epiſt. apd eundē vtū eſt. Nil admirari prope res
 eſt vna Numici. Nutrico as, pducit ab Heraſmo dicēte. Atq; eadē
 tellus ſucco nutricei eodē. ¶ Pædico nomē & verbū a pæs pæ
 dos. i. puer, in priapeis dicit habere primā ſyllabam quę eſt in pene
 lope, ergo pēnelope in prima videt habere æ diphthogon. Mart.
 Pædicat oros, fellat linus, olle quid ad te. Idem. Concisus natib⁹ nō
 eſt pædico maritus. ¶ Palicus, ethnicus deus, fuerunt autē palici
 duo quorū mater Thalia ex loue grauida, metu Iunonis optauit
 ſibi terrā dehiscere, qd factū eſt, ſed tpe partus ruruſus exhibitū ſunt
 filij quos ob id palicos dixere, de qb⁹ pulchre Macrobi. in. v. li. ſat.
 Dicunt autē palici a palin. i. ruruſus, & ikin venire author Seruius in
 ix. ænei. Oui. v. met. Stagna palicorū rupta feruētia terra. Sil. Et qui
 præſentes domitant p iura Palici. ¶ Poſtic⁹. Perſius. Poſticę occur
 re ſannę ¶ Pudicus. Oui. Lis eſt cū forma magna pudicitie. ¶ Phe
 ricus & pdicus vt quidā volunt. ¶ Phœnicopterus, vide æ añ n.
 ¶ Periculū. Ouid. iij. met. Quantaq; vitarit narrare pericula geſtit,
 pro experimēto putant corripit, testimoniū deſydero, & dum id de
 tur pducere audebo. In priapeis legit inepte pudicitior p pudicior
 in hoc ſcazonte. Licebit ipſa ſis pudicior Veſta.

Nasica

Nouici⁹
numici⁹

Pædico

Palicus

Pedicul⁹

¶ Pediculus a multitudine pedum vermiculus capitis, nec a pæs. i.
 puer dicitur contra multos, quia prima corripit, hinc pediculofus,
 p quo apd Martialē ineptiſſime legit periculofus, vt cū Nebriffen
 ſi ſentio, q in nomiato libro attulit hunc & ſum. Et menti dñs pedi
 culofus, quē magno labore queſiui, quia q̄uis legerā Martialē, tamē
 hūc & ſum non animaduerti, tandē repperi in li. xij. Hinc mēti do
 minus periculofus, vbi legi debet hinc mēti dñs pediculofus, phal. eſt.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

Subijciam totum pœne Epigrāma ne quis dubitet pediculosi venuste, periculosi vero insulsissime legi.

¶ De importunis Basiatoribus.

Tantū dattibi roma basiōr: Post annos mō qndecim reuerso;
 Quantū Lesbiana dedit Catullo. Te vicinia tota, te pilosus Hircoso premit osculo colon⁹. Hic instat tibi textor, inde fullo Hic futor. mō pelle basiata, Hinc menti dñs pediculosi, Hinc defio- culus & inde lippus, Iam tanti tibi nō fuit redire. Pœnultimū ŷsum pueris indignū reliqui. ¶ Petricosus. i. molestus a petris dictum nomen, nō ausculto Domitio qui a tricis dici putat. Mar. lib. iij. Res petricosa est Cotile bellus homo. ¶ Rubrica, vide vā r. mafurius. ¶ Redimiculū & siquid aliud in iculum est a ŷbis q̄r te. lu. Paulatim qui lōga domi redimicula sumunt. ¶ Saticulus cā pania populus, vide aruncia ante r. ¶ Sophopichion. Catul. dij magni sophopichion disertū Othonis caput oppido pusillū. Phaleuci sunt. alij legūt holopichiū qđ interpretat̄ totus cubitalis, nam Pichys cubitus est, alij salapentiū, atq; alij aliter. ¶ Saticula siticulosus. Hora. in epodo ode. iij. Saticulosq; apulij. Iambicus dimeter. primus pes iambus est quia pyrrhiciū non admittit ratio carmis in prima regiōe, sed nec vsq; quia Vltima cuiusq; est cōmunis syllaba versus. Manifestū est qđ dico ex Priapeis. Non sturnus mihi gracchulusue raptor, Aut cornix anus aut aquosus anser, Aut coruus nocuit siticulosus. Phaleucij sunt. ¶ Sompniculosus. Mar. li. iij. Sompniculosos ille porrigit glires. Scazon est. ¶ Tegeticula, vide i ante lectica. ¶ Triuicus pagus italiae, vide a ante p. apulia Tibicen patet. ¶ Vaicus viri nomē. Sil. lib. i. Stantem p muro & mutantē mēbra Vaicum. ¶ Vaticanus variat̄. Mar. lib. i. In vaticanis cōdita musta cadis. lu. sat. vi. Ex vaticano fragiles de mōre patellas. Hora. i. car. ode. xx. Redderet laudes tibi vaticani Mōtis imago. sap. cum adonico. Petrarca inepte etiā primā corripuit dicens ad Benedictū. Diceris & claustro vaticani corpus humandum. In multis iam dictis q̄ vident̄ p naturā corripī, vt canicula, cuniculus craticula, clauicula, siticulosus, pediculosus &c. mallē veterū auctoritatem sequi q̄ grāmaticorū p̄cepta, siquis tamē hęc corripuerit tolerabit, si in cæteris vetustatē inuiolatā custodiuerit. ¶ Veronica dictum est. ¶ Umbilicus. In Priapeis. Ne quicq; sibi pulset Umbilicum, phal. ē. Horat. in epo. ode. xiiij. Ad umbilicū ducere. ŷsus est iambicus dimeter. ¶ Vepicus quia a picus est. Sil. viij. Vepic⁹ quondā venerabile nomen ab alto Saturno. ¶ Viticula a vitis, sed forte vitecula legendum est a vites vt Badius ait, Verg. In diris,

Redimi-
culum.
Saticulus
Sopho-
pichion
Saticula
Siticulo-
sus.

Sompni-
culosus
Triuicus
Vaicus.
vatican⁹

Vepicus.
Viticula.

Dulci nāq; tumet nōdum viticula Bacchi. ¶ Vrtica, vide o añs. rosa. ¶ Vesica vel venfica a vento vt Capro placet, vide pepedi in preterito & geminatiōe. ¶ Vstica mōs in sabinis, & insula iuxta siciliā atq; in ea vrbs. Hora. lib. i. car. ode. xvij. Valles & vsticę cubantis leuia Personuere saxa duo sunt & sus prior. lam. di. hyp. catalecticus, secūdus alemanius dactylicus tetrameter.

Vstica.

I añ D.

Ante d corripitur, vt praesidium, & composita bifidus, trifidus, recidiuus, pfidus a fides, sed a fido infid^o pducitur. Notetur e lōgis composita, occido, trucido a cēdo, cōsydero, desydero, desyderiū & pprium Desyderius. Hora. Tu quid ego & popul^o meccū desyderat audi. reliquoꝝ testimonia facile occurrent. Catul. Cum desyderio meo nitenti. phal.

Exceptio.

Ido.

¶ Produc in ido denoiatiua, quia sunt formido, libido, cupido tā p cupiditate q̄ p deo amoris, Myrmidon corripit etiā si myrmi do dicat, quia de latinis intelligimus quoꝝ gtūs in inis desinit.

Ides.

¶ Produc masculinū in ides ab eus, vt Pelides, Achillides, phoronides, p methides, Neoclides, dryanthides, coronides, thesides, Tytides &c. ab us vero pauca pducuntur vt Lycurgides, Belides & (vt Nestor vult) bacchides æ. sed testimoniū desydero. Bacchides is. vi ri ppriū corripit a Riga dicēte. Alcimus hoc spatio rediens cū Bacchide pugnat. Reliqua patronymica in ides nō ab eus corripuntur, pter forsā paucissima. corripe itaq; priamides, Iapetides &c. Oui. li. iij. fast. Nulla Coronide causa doloris erat, a coroneus. Indo ēte dicit Bebelius hoc no mē aliquādo corripit vt in. ij. met. Cum iuue ne Hæmonio vidisse Coronide narrat. vbi dupliciter fallit Bebelius homo alioqui doctissim^o, neq; em̄ Coronide legendū est a coronides vt sit cū coronide iuue ne hēmonio, quia nō solum penultima p systolen corripere sed etiā vltima, ideo recte legendū est coronida in accusatiua a coronis. Cū iuue ne hēmonio vidisse coronida narrat. hoc est, coruus dicit se vidisse coronida amicā Phœbi cū iuue ne quodā hēmonio, nominatiuū ante posuit. Pulchrior in tota q̄; Larissēa coronis Nō fuit hēmonia placuit tibi delphice certe Ait idem Bebelius qd̄ de pductione ides ab eus dicit̄ intelligi debet nisi fiat syneresis, aliter em̄ corripit, vt illud rauri Theseide codri. Tollit p̄terea Phoronides, ppter illud Ouidij. ij. met. Vendicet antiquā faciem, vultusq; ferinos Detrahat, argolica qd̄ in ante phoronide fecit. In vtroq; fuit indiligēs Bebelius quia hi ablatiui theseide & phoronide nō sunt a masculinis in des, sed a noiatiuis in is q̄ penultimā gtū semp corripit, siue syneresis sit siue nō, siue ab eus si

Coroni des. Bebelius

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

- at siue aliunde. vt phoronis idis. i. Io ide qua in versibus iam dictis meminit Ouid. ab phoroneus vnde masculinū penultima longa phoronides. Theseis idis. vt Aeneis idis. poema de theseo &c. Ouid. in Ibin. Vtq; lycurgidem iactauit ab æquore natum. Apud Verg. in. ix. Sit satis Oenide telis impūe Numanū Oppetisse tuis. œnides ab œneus est nō ab œneas, vt etiam memit Seruius. Verg. Belidē nomen palamedis &c. belides plurale corripitur quia est a belis idis.
- Abydos** ¶ Abydos vel abydus cū y græco Asię vrbs. Verg i. Gæor. Pontus & ostriferi fauces tentantur Abydi. hinc abydenus a. um. &c.
- Acidia.** ¶ Acidia. i. ignauia, inertia, tædiū, quod per e acedia rectius dici potuisset, vide a ante c.
- Acidal⁹.** ¶ Acidalus fons in Orchomeno Veneri sacer, vnde Venus Acidalia dicitur. hinc acidalius a. um. i. venerens.
- Alcides .** Mar. lib. ix. Nomen acidalia meruit quod arūidine pingi. ¶ Alcides. i. Hercules, vide e ante p. Tlepolemus, forsan ab alceus patro-
- Alybide.** nymicū est, vt adirmachides & acarnides. ¶ Alybides cum y græco in secūda syllaba populi quidā, vnde priapus dictus est alybida
- Calidon** Verg. in coppa. Huc Alybida veni, fessus iam sudat asellus. ¶ Calidon vel per e. potius caledon sylua Britānię vt docet Omibonus in illd⁹ Lucani. vi. Vnda Caledonios fallit turbata Britānos, penultimā genitui corripit quā pducit per y græcū calydon quod secundam corripit, & est ætolorū vrbs. Verg. Quod genus aut Lapithis tantū aut Calydone merente. ¶ Chelidon onis. penultima genitui correpta. i. hirundo, vnde dicta est hærba chelidonia quā oculis esse salubrē ostendere dum venenatis pullorū oculis illa medetur. Macer dum alterū recte ponit, alter maculat dicens, Indec; nomē habet chelidonia, nāq; chelidon Dicit hęc volucris græcor; more vocari. longe libētius sequar doctissimū Columellā lib. xi. dicentem. Purpureęq; chelidonię, pinguesq; marisq; Serenū quoq; dicentem. Sæpe chelidoniā cum succo lapathis addes. Est quoq; chelidonia lapillus p̄ciosus, & quedā regio eadē semp quantitate retenta. Priscianus in perihe. Partibus extremis p̄phylia clauditur Istro. Atq; chelidoniæ rupes cingūtur eodē. ¶ Crepida licet a græcis pducatur, tamē latini quos sequemur qui latine scribere volumus tantū corripunt. vt Persius &c. ¶ Dauides æ. i. dauid iudeor; rex fortunatus. De magno magn⁹ dauides scripta reliquit. ¶ Euclides Sido. in laudib⁹ Narbonis. Euclides spaciū sciēs olympi. phal. est. Mart. lib. v. Ducenta clamat coccinatus Euclides. Scazon est.
- Elegidiū.** ¶ Elegidium diminutiū ab elegia, vt epistoliū ab epistola. Persius Non hic est ilias acti Ebria veratro non siqua elegidia crudi Dicta runt proceres. ¶ Euripides vtrobic; cum i latino, teste Georgio
- euripides**

Placentino, Sidonius ad Fœlicem, Orchestram quatit ater Euripi-
dis, & in laudib⁹ Narbōis. Cessissent Sophocles & Euripides, phal-
sunt, sic idem semp. Petrarca tamē & Philelphus ausi sunt corripe-
re, sed hi vt ille interim a veteribus deficiunt. Sidoniū tamen nunc
imitādum credo. ¶ Fastidio fastidium vtrūq; est in secunda eclo-
ga Vergilij, apud quē (nisi codex mendosus sit vt esse suspicor) in **Fastidio**
Ciri, frigidulus cōtra primitiui naturā pducitur. Hinc magno ge-
nerata loui frigidula sacra, notat hoc Badius, ergo vt frigid⁹ ita fri-
gidulus tantū corripe. ¶ Formido as. verbū notum de nomie
dictum est. ¶ Godofridus aut Godofredus viri nomē. ¶ Isidi- **Godofri**
us ab isis, vide i ante o. Io. ¶ Laydes per y græcum viri nomen, **us.**
teste Calepino dicente heraclides corripī quod Bebelius vult pro- **Isidius**
duci quod placet. ¶ Meridies dictū est in regla cōpositionis dei.
¶ Nesidē populi in perihegesi. ¶ Posides spadonis nomē. lu. sat. **Nesidæ**
xiiij. Vt spado vincebat capitolia nostra posides. ¶ Pisidei po- **Posides**
puli apud Priscianū in Dionysio. ¶ Phasides viri nomen scio **Posidei**
produci licet testimo niū mihi exciderit. ¶ Pherecydes cū y græ- **Phasides**
co poeta græcus pthiriasi interijt. Serenus. Sed qs nō pauēat Phe- **Pherecy-**
recydis fata tragœdi, Qui nimio sudore fluens anialia tetra. Eduxit **des.**
turpi miserū quē morte tulerūt. ¶ Postridie vt pridie cōtra Sul- **Postridie**
pitium & plures qui aut nesciuerūt aut dubitauerūt harum dictio- **Pridie**
num mēsus. Ego itaq; primus hāc rem enucleabo ex oratore cele-
berrimo Quintiliano, cuius verba in li. ix. de cōpositione hęc sunt.
Creticus est in itijs optim⁹. Qd' p̄catus a dijs im mortalib⁹ Et clau-
sulis. In cōspectu poplī romani vomere postridie, hic stridie est cre-
ticus. i. amphimacrus pes ex breui inter duas lōgas. Quod autē cre-
ticus sit amphimacrus patet ex eodē lib. vbi dicit. Media inter lon-
gas breuis faciet amphimacrū, sed frequētius eius nomē est cretic⁹.
Et ex Apuleio prima apologiæ orōne vbi hic est iambicus trimē-
ter Cōuerrito rem pridianę reliquię. vbi reliquię singulare est.
¶ Thucydides cum th aspirato & y græco in scd'a syllaba. Catul. **Thucydi**
Thucydides tyrānus atticę febris. Scazon. nescio tamē eum v̄sum **des**
apud Catul. repire, historici nomē est. ¶ Vestidius viri nomen. **Vestidi⁹**
Persius. Quæsieris, nostim vestidī p̄dīa: cuius. p̄ vestidij p̄ apo-
copen. ¶ Iantef nō inueni nisi in cōpositis quę corripiunt. vt scę
nifactor licet Arator produxerit. **I ante F.**

Ante g corripitur, vt corrigia male productū **I añ G.**
ab Aratore. Vide a ante m. calciamentum. mitigo, leuigo
clarigo, litigo. porrigo verba quia videntur esse omia
ab ago, vt mite ago, clarū ago, litē ago, porro vel procul ago &c.
Aa uij

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

Notentur e lōgis composita, vt affligo, infligo. pfligo etiā prime verbū infrigido, refrigero, infigo, de pygis & ph ylopygista, videi ante g pyga. bene pfecto dixit Petrar. in. i. aphri. At captum primo pfligat. imq; secundo Est bellum, male autē dixit Macer Et sic sub dio prius infrigidata bibatur.

Exceptio.

- Igo.** ¶ Producent in igo noīa, vt porrigo morbus & minutus fufur. Iuue. sat. ij. grex totus in agris Vnius scabie cadit & porrigine pordi
- Siligo** Siligo inis. tantū fœminini generis, vt recte docuit Badi⁹ noster cōtra lintheniū, male dicit in Calepino corripit. Iu. sat. v. Sed tener & niueus mollicq; siligine factus. Idem. Tot medicamibus cocteq; sili ginis offas. Mar. lib. ix. Illa siligineis pinguescit adultera cunnis. Fal sus itaq; est y siculus. Si bona sit siligo veniet bonus ille siligo Sic origo, lolligo, vertigo, vligo, fuligo, caligo. ¶ Auriga α. & y bū aurig or aris. Oui ij. met. Hic situs est Phaeton curr⁹ auriga paterni
- Auriga** ¶ Caligo as. obscurus sum. Verg. ij. enei. Caligat, nubem eripiā & c. ideo Petrarca hallucinat in. vj. aphricę dicēs. Est mihi ppositum quoniā caligātia mūdo Lumia sunt ppius vestris accedere terris: Caliga autē & hinc y bum caligo corripit notissimū est. ¶ Diapi ganon ex ruta medicamentū apud Macrū de ruta. Ex hac antido tum nō paucis vtile causis. Conficit, medici dicūt diapiganō illud,
- Caligo** ¶ Erygin⁹ Piganō in græca ligua quia ruta vocat. ¶ Eryginus viri nomē, teste Goudano. ¶ Castigo y bum ptereundū nō est. Iu. Tristibus
- Diapiga non.** ¶ Castigo y bum ptereundū nō est. Iu. Tristibus
- Erygin⁹** ¶ Castigo y bum ptereundū nō est. Iu. Tristibus
- Castigo.** ¶ Castigo y bum ptereundū nō est. Iu. Tristibus
- Fastigiū.** ¶ Fastigiū rei summitas. Iu. sat. ij. Ex humili magna ad fastigia rerū Extollit, quoties voluit fortu na iocari. hic fastigiare verbū. ¶ Fatigo. Verg. Terga fatigamus hasta & c. in. ix. enei. ¶ Lestrygones Italię populi quōdam, quorū rex antiphates fuisse dicit, hinc lestrygonius a. um. Sil. li. vj. Littora Caietæ lestrygoniosq; recessus. Tibul. lib. iij. Incultos adijt lestrygo nes antiphatesq;. Sido. ad Fœlicē. Et lestrygonij famē tyrāni, sic cate ri. Ideo idem min⁹ docte dixit ad Maorianū. Lestrygones nos esse putat monstrūq; tributū. scribit autē p y græcū in secūda syllaba & æ diphthōgon in prima. In correptiōe ne Sidoniū imiteris. ¶ Origanū hærba, nam græce scribit p ei diphthongū, quæ in e lō gam vel in i longā vertitur. Itaq; origanū correptis prima & tertia secūda pducit, vt ex græcis poetis Nicādros & Atheno docet Gę orgius Merula cōtra Calderinū, qui teste etiā Nebrissen si male le git apud Mart. lib. iij. Deposui soleas: affertur ptinus ingens Inter lactucas origanūq; liber. quia recta lectio est oxygas; i. acutū garę

vt pote ex aceto & oleo, cum quo lactuce sumunt, & est periphra-
 sis principij coens. Macer igit male dicit, Origani vires &c. ¶ Qua **quadrige**
 drige pducit notū est vt bige. ¶ Salpiga serpentis nomē. Luca. li. ix. **Salpiga:**
 Quis calcare tuas metuat salpiga latebras. ¶ Vestigal. Hora. i. ser.
 lurgat verbis ego vestigalia magna. ¶ Vestigo as. & vestigiū, sic **Vestigat:**
 inuestigo, puestigo. Verg. in moreto. Vestigatq; focū &c. Sedulius
 in fine p syncopā vestigis p vestigijs dixit, nō ausim imitari.

Ante I corripitur, vt consilium, pestilens, herfi
i lia, inquilinus. Vergili, vigili, pōpili, & alijs a breuibus voca-
 tiui quos rōne accētus nunq; opinor nō corripī, contra

Sulpitium, donec ex fide digno contra me proferātur testimonia. **Ili in vo-**
 Qui. in priapēis. Si paup mihi sit vel inquilinus, phal. est. Mart. li. x. **catiuis,**
 Pro pudor herfilię ciuis & ægerię. Horat. lib. i. car. ode. xxiiij. Nulli
 flebilior q; tibi Vergili, & alibi. Adduxere sitim tēpora Vergili. ascle-
 piadę sunt, ideo teste etiam Nestore nō recte dixit Arator. Publica
 libertas sanctissime papa Vigili Aduenit. Nam vigilius a vigil dī-
 citur & proinde corripitur, sic Basilius corripitur vt opinor, velu-
 ti Basilius viri propriū apud Iuuenalē. Mātuanus tamē vocatiuū
 basili pduxit, forsan ppter dictum Verulani, ego tamē nō ausim
 imitari. ¶ Notetur e longis cōposita, vt primipilus dux quadrin-
 gentorū militum in prima acie, siue quibus cētutio primę cohortis
 hinc primipilaris. Herasmus, Primipilari duce quo triūphant, Ar-
 giletū locus romæ ab Argi morte dictus. Mart. lib. i. epig. Argi nē
 pe soles subire letū, phal. est. Cōpilo, suppilo, expilo, oppilo, a græ-
 co verbo pileo. i. cōplano & equo pro diripere & surripere, nā qui
 diripiunt domū vel quid aliud. videntur rem equare ac cōplanare
 nam quo pacto pulchrius domū complanaueris q; quicquid in **oppilare**
 ea est auferendo. Lucre. lib. vi. Fluctibus aduersis oppilare ostia cō-
 tra. i. occludere. Oui. xiiij. met. Expilatq; genis oculos. i. deripit, spo-
 liat, non autē est hic pilos extrahere, vnde expilare hæreditatē vel **Expilo,**
 suppellectilē, vnde est titulus de crimine expilate hæreditatis. Cice.
 Si focium spolias, ærarium expilas. Horat. sat. i. iam satis est ne me
 crispini scrinia lippi. Cōpilasse putes verbum nō amplius addam, **Cōpilo**
 indocti capiunt pro colligere. Quæ a verbo pilo. i. pilos extraho,
 fiunt corripuntur, vt depilo. Mart. Cui prestas culum quē labiene **Depilo**
 pilas. Idem lib. ix. Quū depilatos chreste culeos portes. Scazon est,
 notent geminata, cordilla, agilla, pōpillus, pōpilla, mnasillus &c.

Exceptio.

¶ Producent substantiua in ile & a nomibus formata in ilis, vt bo. lle.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorix.

uile, caprile, suile, equile, quintilis, sextilis, aprilis, testilis si a ersta vsq̄ legatur. at p̄ th aspiratū & y græcum in secunda syllaba Thestylis mulieris nomē corripit. Verg. Thestylis & rapido fessis messorib⁹ æstu & c. senilis, virilis, sic etiā cubile, sedile, ancyle quod y græcū habet mātile, subtilis, & vndecūq̄ est exilis, at corripit Quintilius viri nomē, licet e quintif̄ vide at̄ deduci. Corripe autē quę in atilis desinunt, fluuiatilis, aquatilis, & a verbis vel participijs in tilis, silis, vel xilis. vt solutilis, textilis, sessilis, nexilis, sutilis, fertilis, missilis, sic neutrum missile, docilis, vtilis, sic amicabile & c. cum parilis, humilis, dapilis. Lucre. li. i. Diuidere & noctes parileis agitare diebus. quidā inepte p̄duxerūt. Luca. li. vii. Spargit innumera diuersis missile votis.

Asylum.

¶ Asylum cū y græco locus cōfugij. scribit̄ teste Nestore vnico l a sylao. i. spolio, rapio, aufero, violo, & a priuatiua particula q̄ inde auferri neminē licet, asyla sunt oīa dei templa, & per principale priuilegiū quedā loca p̄phana. Tortellius vult etiā vnico l scribi & cū Seruio a syro. i. traho deducit r in l y so, qđ in plerisq̄ videmus. vt pellex, pellucidus, intelligo. lu. saty. vii. Nomen ab infamigentē deducis asylo. Luca. lib. i. Exiguū dños cōmisit asylū. hæc opinio placet, licet non ignorē Placentinū gemino ll asyllum scribere ab a priuatiua particula & syllo. i. rapio, vnde petrosyllum hæba deducit̄.

¶ Asylus vnico l & i n̄o vt Nestor ait, quo teste qdam gemio ll asillus scribūt, inter quos est Geor. vall. volatile est parū dictū Tabanus est œstrus vel œstrum, vide œ diphthōgon antef. œstrus.

¶ Asilas æ cū vnico l & i n̄o teste Nestore viri nomen. Verg. li. ix. Coryneū sternit asilas.

**Asilas
Asilus**

¶ Asilus viri nomē. lu. sat. vi. ad palū gemit vxor asili. Sunt quoq̄ asili populi Sil. lib. vii. Quis æsis regnator erat, fluuiioq̄ reliqt Nomen, & a sese populos tum dixit asilos.

**Asili
Achil⁹
Allophy
lus**

¶ Achilus qđ p̄ e quoq̄ recte diceret̄ achelus, dicit̄ sine labijs. nā χελιδον labiū est p̄ ei diphthōgon.

¶ Allophylus. i. alienigena, p̄ducit̄ teste Nestore, q̄a recte dicit̄ in hoc errauisse Rigā in aurora dicentē. Crine. q̄ allophy hostibus ille dat̄, Errauit quoq̄ ante hunc, vt in idolū paraclitus, & pluscul⁹, doctissim⁹ alioq̄ poeta Prudētius dicēs. Allophylos segetesq̄ cremat sic callida vulpes, sic Mātuan⁹. In qbus elato sternebat vulnere sanson. Allophylos malāq̄ manu vibrabat onagri. Cōpositio facit ne credā hos imitandos. Fitem ex allo. i. aliud. & phylon cū y græco. i. gens, genus, natio, vnde etiā Pāphylia regionis nomen q̄ multū populosa est. Stat. i. syl. Hunc quoq̄ p̄q̄ nouē tenuit Pāphilia messes, vide etiā i añ d. chelidonia. Allophyli in sacris sunt philistei, nec dicit̄ a philos id est amic⁹, vt indocti sōpniāt.

Abyla.

¶ Abyla cū y græco p̄ metathesim

quia græci alyba dicunt teste Calepino, variat. & est hispanicæ mons.
 ¶ Acilius viri nomē lu. sat. iij. Proxim⁹ eiusdē pperabat acilius qui **Acilius**
 Male vero Petrarca in li. iij. epist. velut appius alter Aciliusue fo-
 rem, vbi etiā prima male pducit. ¶ Ausilenus viri nomē. Ausi **Ausilen⁹**
 lena mulieris nomē. Catul. Ausilena bonæ semp laudantē amicæ, **Ausilena**
 prius est apud eūdem, Attilius viri nomē, scio in Martiale corripit.
 Calepinus dicit p pisce quodā pducit. ¶ Cobylyū p y græcū, vide
 o ante pinopus. ¶ Conchylīū vel conchyle is. cū y græco in scd'a
 syllaba. lu. sat. iij. Horꝝ ego nō fugiā cōchylia. ¶ Crocodil⁹ vnico **Crocodi**
 l, teste Nestore contra Gasparinū, belua Nili, scribit græce p æ diph-
 thongon. lu. saty. xv. Aegyptus portēta colat, crocodilon adoret.
 Est quoq; ægypti oppidū pēnultima sifr pducta. ¶ Cōdylo ma
 pducit apud Macrū cum y græco morb⁹ qdam. vide (si Celfo ca-
 reas) Calepinū, ait autē Macer, Vsum curat eas & cōdylo mata sol-
 uit. ¶ Duilius viri nomē. Sil. lib. vi. Exuuias Marti donūq; duilius **Duilius**
 alto. Ante oēs mersa Pœnoꝝ classe dicabat. ¶ Eriphyle, vide e añ
 r. heriphile. ¶ Fœnilia æ. sifr pducit. ¶ Galilēa variat a luuico. de
 pductiōe. Inde galilēa repetēs saluator Iesus. ¶ Lucilius vnico l vi-
 deo scribi & plures antē me exceperūt. Persius, Secuit Lucilius vr- **Lucilius**
 bem & c. sigs cōtendat gemiō ll. Lucillus debere scribi. nō multū re-
 pugno. ¶ Manilius & manilia, vide a ante n. ¶ Massylia cū y græ-
 co in scd'a syllaba vrbs Libyę, teste Seruio, hinc massyl⁹ a. um. Sil. **Massylia**
 lib. iij. Quin & massyli fulgentia signa tulere. Idem lib. ij. Hic mediū
 iuuenū Massylæ gentis in agmen. ¶ Masylianus cum y græco in **Masylia**
 scd'a viri ppriū. Mart. lib. iij. Quū sis improbiōr massyliane, phal- **nus**
 est. scribit hoc nomē vnico s, ga prima corripit vulgo tamē p er-
 rorē aliter scribit. At massilia gemiō ff & p i nostrū vtrobicq; vrbs
 Narbonēsis galliæ corripit, & vulgo inepte marsilia dicit. Luca. li.
 iij. Massiliā delere vacat. ¶ Oileus viri nomē, vñ est patronymi-
 cum Oilides. Verg. Furiās aiacis Oilei. Sene. in Medea. Fulmiē & pō **Oileus**
 to moriēs Oileus. sap. est. Prop. li. iij. Victor oilide rape nūc & dili-
 ge vatē. Odilia mulieris ppriū, apud Herasmū. ¶ Pāphylia, vide
 i antel allophylus. ¶ Pantilius viri nomē. Hora. lib. i. sat. vlt. Men-
 moueat cimex pantilius; aut crucier q; Vellicet absentē Demetrius
 ¶ Petilia vrbs nomē. Sil. li. xij. Fumabat y sis incēsa pectilia tectis.
 hinc petilian⁹ tā ppriū q; appellatiuū. Mar. li. xij. Petilianis delicat⁹
 in regnis. sczō ē. ¶ Phasif aut p e. poti⁹ phasēf nomē oppidi. Luca. **Phasilis**
 li. viij. Aus⁹ adhuc vlt te primū pua phasēf. ¶ Palilis, vide a añ l. pa-
 les notū ē vt virif, gētilis & c. sic subūf, exif. ¶ Rutili⁹ variat, vide u
 añ. ¶ Seruli⁹ viri nomē, vt Seruilia mulieris, variat, sed pductio **Seruilius**

Ioannis de Spauterij Niniuitæ Versificatorij

est frequentior. Sil. lib. v. Interea rapidis aderat seruilis armis. Seruilia est pductū in. x. sat. lu. Corripit seruilius ab Hora. in vlt. sat. Si memi varius cū Seruilio balatrone. ¶ Sexulus viri nomē Mar. lib. ij. Ex istis nihil es, fateor sextile, qd ergo es? ¶ Venilia Turni mater. Verg. lib. x. Cui Pilumnus auus cui diua Venilia mater. si alterius sceminæ nomen repiatur, adhuc pducetur. ¶ Addito lōgis qd Mart. lib. vi. dixit. Caluam triphylē segmentatus vnguento Scazon est. Triphylus cum y græco in secūda syllaba Domiti⁹ vt interpretat^r significat trium capillorū. hædile pducit vt ouile, & tñ (nisi vehemēter erro) Hora. corripuit lib. i. car. ode. xvij. dicēs. Nec Martia hædilia lupos. versus est alcaicus dactylicus, & in hædilia pducit vltia rōne cōsurre. ¶ Addes qd; pductis antiqua verba sed nō adeo refugiēda, in incilare, occilare. Lucre. li. iij. lurre vt opinor agati iure increpet inciletq; Trochilos quoq; regulus auis produci tur, teste Calepino.

I añ m. i Ante m corripitur Specimen, patrimus, matris
Patrim⁹. mus. Bebelius & quidā ali j volunt pducī. Ego v̄o corri
matrim⁹ pi donec ex veterib⁹ aliud constet qbus nō inuitus cede
poliuan⁹ re solet Politianus, q in primē centurię cap. lviij. hæc corripit dicēs
 Concelebrato choros verū hæc sit patrima proles. Matrimaq; at
 nuptæ genib⁹ iunonis ad aram. Oranto. hunc vnq; imitabor do
 nec aliter apud veteres inueniam.

Exceptio.

Theoti- ¶ Productio a time. i. honor cōposita vt theotimus, polytim⁹ vi
mus. rorum noia. Catulus (cuius carmīa puto nō extare præter paucos
 versus apd Gel. & crinitum) Aufugit mi animus credo vt solet ad
 theotimum. Mart. li. xij. Festinat polytimus ad puellas Theotim⁹
 & alterius viri nomen. Timotheus vt Theodorus & Dorotheus
 interpretatur dei honor. polytimus a poly. cum y græco interpre
 tatur vir magni honoris vel estimatōis. Estimo verbū vndecūq;
 est corripitur. Produc item verbalia in men. vel mentum a verbis
in mē & quartē, vt lenimē, rudimentū, pauimentū, experimentū cum discri
tum. men licet a verbo tertie discerno, & (vt nōnulli notauerūt) detrimē
 tum. Herasmus de fuga vitę hūanę. Detrimēta nocent age iam me
 liora sequamur. Verg. lib. xi. ænei. Dura rudimēta & nulli exaudita
 deorū. q̄ propter nō ausim imitari Mantuanū dicentē. Post igit̄ tātō
 rum operę experimenta laborę. lu. Verre pauimentū & c. Siqd extē
Oblimo siōe syllabę e barbaris fiat notē. vt Ioachim⁹. Cōsiderato e lōgis
 deducta, vt discriminio as. apprime obliō as, illimis, sublimis, elimi
 no as. Hora. sa. ij. Bonā de p̄dere famā, Rem pris oblimare malum

fic apud Claudianū in. iij. de raptu proserpinæ. Luxus & humanas
 oblimat copia mentes. Hora. ad Torquatū. Ne fidos inter amicos
 Sit qui dicta foras eliminet. Oui. iij. met. Fons erat illimis nitidis ar-
 genteus vndis. Idem in. i. met. Os homini sublime dedit celūq; vi-
 dere iussit &c. ¶ Alimenus viri nomē in. x. theb. Papi ¶ Archi-
 medes philosophus. Capel. lib. vi. Archimedeā astrificante manu.
 hic vocalis non interimit, quod sæpius apud Capellam reperio q̄
 velim imitari. ¶ Ariminū oppidi nomen. Luca. li. i. Vicinūq; mi-
 nax inuadit ariminū & ignes, errauit in hoc vt in alijs plurimis Pe-
 trarcha hinc ariminenſis, vide o ante l. folia. ¶ Alimon viri no-
 men, vide Cyce i ante c. Adimātus viri nomen apud Oui. in Ibin.
 ¶ Amimone es. fons & mulier. Propert. lib. ij. Testis amimone lati
 quū ferret in aruis Compressa &c. ¶ Enthymema argumētatio-
 nis species cū th aspirato & y græco. Iu. sat. vi. Torqueat enthyme-
 ma nec historias sciat oēs. ¶ Epithima teste Calepino. Epimeris
 vel p e potius in secūda syllaba ephemeris. i. diariū hoc est libellus
 in quo acta quotidiana cōtinent, nam ephimeros quotidianus est
 ab epi. i. de vel supra & himera dies, sic amphimeros, ephimerinos
 Propert. lib. iij. Et ponit duras inter ephimeridas. Iu. sat. vi. Cernis
 ephimeridas. ¶ Opimus a um. Verg. ænei. i. Genitor tunc belus
 opimā &c. ¶ Opimius viri nomē apud Horat. sat. iij. lib. ij. Opi-
 mianum vinū apud Martialē. ¶ Pentimemeris multi dicunt, sed
 in secūda syllaba rectius secūda vocalis ponit, & in tertia vocalis
 tertia sic pentemimeris vt in. i. li. dixim⁹. Auso. ad theonē. Istos cō-
 posuit phaleucus olim. Qui pētemimeri tenēt priorē. ¶ Quadri-
 mus. Mar. li. xij. Quadrima nigri nec corona pulei. Scazon est.

Ante n corripitur, vt itiner. Manilius lib. i. Fe-
 cit & ignotis inter cōmertia terris. Ergo quidā in plurali
 itinera imprudenter pduxit. Claud. in. iij. cōsulatu hono-
 rī. Inquinat egregios adiuncta supbia mores. Iu. Quorū cophin⁹
 foenūq; supellex. Luca. Par geminis Chirō & idem qd' carcinos ar-
 dens. i. cancer. Mar. lib. vij. Lusciniaq; tumulū si thelesina dedit. Nō se-
 quar igit Philel. i. ij. vij. dicentē. Nec culices elephas pia nec luscinia
 coruos, philomela est, corripe item pāpinus, lancino, circino, fasci-
 num, lenocinor. Tintino apd' Catullum licet tintinabulū necessita-
 te quadā a luuenale pducāt, succinum, dñs &c.

Exceptiones quattuor sunt.

Prima exceptio est. ¶ Producunt desinētia in ina vel
 ine vel inæ, vt rapina, nerine, heroine, adraſting. Sagina. Iu. saty. iij.

alimen⁹.
 archime-
 des.
 ariminū.
 Alimon
 Adiman-
 tus.
 Aminōe
 enthyme-
 ma.
 epithima
 Epheme-
 ris.
 vel ephi-
 meris.
 Opimi⁹.
 Pentime-
 meris.

I añ N
 Itiner.

Luscinia:

Ioannis de Spauterij Niniuitæ Versificatoriae.

Propera stomachum laxare saginis. Propertius lib. iiii. Qui dabit
immundæ vænalia farta saginæ. hos recte imitant Thobias. Ven-
tre saginato veneris suspirat ad vsum. Arator. Nam quid corpo-
reæ profunt alimenta saginæ. Propert. lib. iiii. Parua saginati lustra
bant cõpita porci. In hac re Calphur siculus a veteribus defectit, quæ
hic imitandū non credo, ait itaq; in. iiii. ecloga. Vt quoq; turba bo-
no plaudat saginata m̄ḡo. hic decepit diuinū poetam Faustū dicē-
tem in ecloga cõtra balbū. Sola resumebat pigui saginata popina.

Demuntur hinc,

Asina. ¶ Asina ę. vel asine es. oppidum. Luca. lib. viij. Quas asinę cautes,
& q̄s Chios aspirat vndas. ¶ **Apinæ.** apinæ arum. res vilissimę & apina
Catinaæ. oppidū, vide i ante c trica. ¶ **Buccina** notū est. ¶ **Catina** æ. vel
catine es. sed aliquando p a in secunda syllaba dicendū esse catanæ
volūt. siciliæ oppidū est. Sil. xiiij. Tum Atine nimīū ardenti vicina
typhœo. ¶ **Euphrosyne** vel euphrosyna sic elęmosyna, & vtrūq;
p y græcū scribitur, prius est mulieris & vnus gratiæ nomen.
Euphrosyne. ¶ **Fœmina** notum est. ¶ **Felsina** puto me legisse in lu. ¶ **Fiscina**
Elęmosyna. nassa ex iunco vimineo. Colum. lib. xi. Pressaq; flameola rumpat
fiscina calta. ¶ **Fuscina** tridens. Marti. Fuscina dente minax, nexu
Felsina. fuit anchora curuo. ¶ **Gausapina** vestis quedā. Mart. Mense vel
Fiscina. augusto sumere gausapinas. ¶ **Lamina** notū est machina, vide a
Gausapia antec. ¶ **Mnemosine** vide e ante m. ¶ **Mutina** æ. oppidū, vide a
ante l pharfalos ¶ **Nundinę** notum est. ¶ **Patina** in. ij. sat. Persij.
Mutina. ¶ **Pagina** in. v. eiusdē. ¶ **Proserpina**, vide o añ s. ¶ **Ruspina** vrbs
Ruspina. aphricę. Sil. lib. iij. Quæq; pcul cernit nō æquos Ruspina fluctus.
Sophrosyna. ¶ **Rhesina** variat vt hic rhesinatus vide e antes. ¶ **Sophrosyna** cū
y græco mulieris pprium. ¶ **Sarcina** per c lram vnde sarcino as.
Sarsina. verbū satis notum est. ¶ **Sarsina** p l. lram in secūda syllaba Vm-
bria oppidū, Plauti patria. Vnde Sarsinas atis, Sil. lib. viij. Vel ra-
stris laudande Camers his sarsina diues Lactis. ¶ **Statina** æ. vel
Statina. statinæ arum. insula in litore cāpano. Stat. circa finē li. iij. syl. Aena-
Sibina. riæq; lacus medicos, statinasq; renatas. ¶ **Sibina** telum quoddā.
Ennius apud Festum Illirici restant sicis sibirisq; fodantes. ¶ **Tru-
tina** æ. Trutino as. Persius, Castiges trutina &c. ¶ **Xerampelinæ**
natura mobile est vt gausapina. ¶ **Fœmininū** masculini regulam
seruat, vt domina, asina, fidicina.

Secunda exceptio.

¶ **Propria** fere pducuntur vt Leuinus, lupinus, altinū, arpinum, vir-
ginia mulieris nomē in. xiiij. li. Sil. sic virginius, Gabinus, Charinus,
cõtra quendā alioqui doctissimū, Mart. lib. iij. Quare non habeas

charine purum, phal. est. sic carphinia, cebrinia, matrinia, gabinia,
 & quę pisciũ sunt. Coracinus, echinus & hęrbe nomē staphilinus.
 Volscini, Leontini &c. gentilia. ¶ Tollunt hinc quędā ex prima
 exceptiōe nota vt ruspina &c. cum his Ariminũ, vide i ante m.
 ¶ Alemonius vt quidam notarũt. Arsinoe mulieris nomē apud
 Flaccũ lib. v. ¶ Alcinous apud Martialē, & alios. ¶ Albinoua Alemonius.
 nus apd Hora. ¶ Cælinus p æ diphthōgon aut vt aliȝ habent p i
 Clin⁹ viri nomē. Sil. li. vii. Celin⁹ arreti tyrihenis orit⁹ in oris. Cy Arsinoe:
 min⁹ cū y gręco in priā syllaba a cymęno mę. i. fluctuare & exęstua
 re. Est lac⁹ & mōs hetrurię. Ver. li. vii. çnei. His oractis hñt arces fla
 uiniacę arua. Et cymicij cū mōte lacũ lucosq; capenos. Sil. li. vii. Sta
 gna tenēt cyminię lacũ. ¶ Euxin⁹ pducit tñ licet in perihę. corri
 piat, vbi forsā axen⁹ nō euxin⁹ legendũ est, vide e añ n xeniũ. Eari
 nus vide pfationē toti⁹ opis vbi de ppis loqmur. Fucinis duplex
 italię lac⁹, vn⁹ Marforę, alē Volcorę. Sil. li. iiii. Viridi quę fucin⁹ an Fucinus
 tro nutrierat. ¶ Fulginia vrbis nomē in eo. li. ¶ Fuscin⁹ viri nomē Fulginia
 lu. sat. xiii. Pluria fuscine sũt & fama digna sinistra. ¶ Frusino, vide Fuscinus
 u añ s. ¶ Gallicin⁹ viri nomē. Sido. li. vii. Sancti & gallicini manu
 oscata, phal. ē. ¶ Gessomin⁹ viri nomē. vide e añ t. hyppetæon. He Gallicin⁹
 brin⁹ viri nomē. Sil. xiii. Troianusq; hebrin⁹ structis q noia mu
 ris. ¶ Herminius viri nomē in. xi. ænei. Licinus viri nomē cum y nus.
 gręco in. i. Hora. Tonsorilycino &c. sic Licinius viri nomē. Laui Hebrin⁹
 nium variat, vide ante u. Matinēssa loci nomē apud Mar. lib. iiii. hermini⁹
 Morinus vir & gens gallica q vulgo Morinēsis dicit. Sil. Et mori Licinus
 num pugnas eris stridore cientē. Verg. ænei. vii. Extremiq; hoim Matinē
 morini rhenusq; bicornis. Myrinus cū y gręco in prima syllaba
 ba viri nomē. Mart. in xenijs. Nuper quũ Myrino peteref missio Morin⁹:
 laso. Pachynus (licet Priscianus corripiat) solũ pducet, vide a Myrinus
 ante c. Stertineus viri nomē apud Hora. sic statineus corripi qui Stertine⁹
 dā notauit. Scatinia rectius pducit, vide a ante t. Sardinia regio
 Mart. lib. iiii. Nullo fata loco possis excludere quũ mors Venerit Sardinia
 in medio tybure. sardinia est. Petrarca in. vi. aphri cę. Sardinieq; la
 tus medijs discrimiat vndis. Idem errore grāmaticorę circa ppria
 imbut⁹, male idē nomē pduxit in. ij. aphricę dicēs. Trinacrię & cras
 so diues sardinia celo. Tarquini⁹ viri nomē. Oui. ij. fast. Hoc cupi
 unt frēs Targniusq; pater, aliqñ est trissyllabũ Targnus & tũ p Targni⁹
 ducit. Manil. li. v. Aut Brutũ atq; parē Tarquinũ & Horatia facta. Titinius.
 Titinius cuiusdā medici nomē, vt vult Bebel. Taurominũ mons Tauro
 asprim⁹ in sicilia sup quē & oppidũ taurominũ est, hic tauromini
 ta et tauromitan⁹. Lu. li. iiii. Tauromitanā vicũt feruore carybdin.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij

Torini. Errauit igitur teste etiam Baptista Pio, Apollinaris, & id quidem in
Ticinus. eo dem noīe bis, dicēs. Vel taurominitana quod carybdis, phal. est.
 ¶ Torini quidā populi. Vale. flac. lib. vi. Mellis honor torinis dicit
 sua mulctra satarchen. ¶ Ticinus a doctis pducitur tantū, vide i
 ante c. ¶ Vtinum oppidi nomen, teste Nestore. Vatinessa. vide a
 ante t. ¶ Asinius viri, ppriū etiam corripit, sic sine dubio plura vī
 deriuatiua vel primitiua, at nō capit oēs pisces sup q̄s funda cōijcit.

Tertia exceptio.

In^o in de ¶ Producunt deriuatiua ininus a. um. vt bouinus, perusinus, ve
riuatiuis. nusinus, fesceninus a Fescenio vrbe cāpaniæ, vnde versus fesceni
 ni qui in nuptijs canebant quos alij a fascino dici putant, quia incā
 tamenta arcere putātur, & sic contra primitiui naturā pduceretur.
 Sene in Medea. Exute solēnes digitis marcentibus ignē, Festa dicax
 fundat cōiuiua fesceninus, versus est spōdaicus. Matuta. i. aurora,
 vnde matutin^o, vesper vesptinus, iustus iustinus, vnde iustinian^o
 quod cū Philelpho nollē corripere, vt vulgus ineptū dicēs. Dar Ga
 lienus opes & sanctio iustiniana. Augustus, Augustinus, elephan
Clande tinus, mustelinus, formicinus, ouinus, mediastinus, clandestinus, q̄
stinus. duo ab astu vrbe deducūtur, in qbus Alexāder, Sulpitius, Tortel
Mediasti lius cū multis alijs hallucinant. Est itaq; clandestinus occult^o quasi
nus. clam de astu, hoc est vrbe, hinc verbū clandestinare. Lucil. Clande
 stino tibi qd̄ cōmissum fuerat, mediastini vident dici a medio vr
 bis, famuli vilissimi qui in medio sunt nutus oīm obseruantes, vt
 oīmibus pareant, quos hodie lignarios & bacularios dicim^o, vide
 Calepinū, qui multa bene de hoc dicit. Lucre. lib. i. Oportet naturā
 clandestinā cecamq; adhibere. Idem lib. ij. Significat clandestinos
 cecosq; subesse. Manil. li. i. Et clandestinis surgentia fraudib^o arma,
 sic cū cæteris, Sil. Hora. ad Villicū. Tu mediastin^o tacita p̄ce rura pe
 tebas. Lucil. li. xvij. Villicū Aristocratē mediastinū atq; bubulcum.

Demuntur hinc.

¶ Crastinus, diutinus, serotinus, perendinus, pristinus, hornotinus
 protinus, quatinus, sed hæc duo aduerbia sunt, & q̄ fiūt a nomib^o
 materiaꝝ, lapilloꝝ, vel gēmaꝝ, vnguentorū, odorū, colorūq;
 vt gausapinus, faginus, oleaginus, cedrinus, adamātiuus, ianthin^o
 hiacynthinus, amethysthin^o, cristallinus, amaracin^o, amygdalin^o
 bōbycinus, byssinus, carbasinus, myrrhinus, murrha, gēma, vnde
 fiunt vasa murrhea vel murrhina, teste Beroaldo, crocinus, glau
 cinus, prasinus, smaragdinus, sandicinus, spadiginus, onychinus,
 tyrianthinus, xerāpelinus. corripere itē hiccine cū chimerinos, ope
 rinos, therinos, carinos, vide i ante m. chimerinos. Martia. lib. ix:

Et turbata breui questus cristallina vitro myrrhina signavit, sepo
 fuitq; decē sic idē cum cæteris frequēter. Ideo male dixit Riga. Cry
 stallina fuit facta fenestra decens, male quoq; hunc imitatus est Pe
 trarcha dicens in. iij. aphricę, hanc gorgonis ora Cristallinus habēs
 clypeus tegit inq; tenebris. Lucre. lib. ij. Sicut amaracini blandū sta
 ctęq; liquorē. Idē alibi Deniq; amaracinū fugitat sus, & timet omē
 vnguentū. sic in adagio, nihil cū amaricino sui, ab amaraco her
 ba vnguētaria. Idem in. ij. lib. In quo iam genere in primis adamā
 tina saxa. Prima acie cōstant ictus contēnere sueta. Proper. li. iij. Col
 chis flagranteis adamātina sub iuga tauros. Horati⁹. i. car. ode. vi.
 Quis martē tunica tectū adamātina. Asclep. est. Ergo indocte dix
 it Petrarcha lib. ij. epist. ad Bernardū Rutenēsem, Vox adamantina
 est, calamus quoq; ferreus, omīs prōptus ad insulsus, dicere potuiss
 set vox adamantęa est &c. vt Oui. vij. met. Ecce adamāteis Vulcanū
 naribus efflant, & sic pēultima p æ diphthōgon scribit. Prudētius
 in psycomachia. Has inter species smaragdina gramie verno, ma
 le autē Riga in li. Hester. Seq; smaragdinus miscet vtriq; color. ma
 le quoq; Gualterus in arte poetica dicens. Luce smaragdina vel sy
 deris instar ocelli. Catul. Fulgebat crocina cādīdus in tunica. Mart.
 lib. ix. Pallia donauit glaucina Cosme tibi. Idem lib. x. Quū potes
 amethystinos trientos, phal. est. Sidonius in propentico. Narcissos
 hiacynthinosq; flores, phal. est. Oui. x met. Annua prælata redeūt
 hiacynthina pompa. Persius. Hic aliquis cui circa humeros hiacin
 thina lena est, aliqui legunt & ianthina lena est, vt Britānicus, qui si
 eo cōmento voluerit hiacynthinus p̄duci ei nō credimus sine vete
 rum testimonio, neq; em̄ Alexandrū nequā dignū puto imitatio
 ne in cōplusculis, veluti vti dicit. Pelle hiacynthina cęli color emi
 net alti. Iacobus goudanus vt diceret tantū p̄duci testatus est apud
 poetas qui vident corripere, legi debere hiacynth⁹ a. um. Mar. li. viij.
 Fœmineū lucet sic p̄ bōbycina corpus. Idem lib. i. Vilis cōtaminat
 vnco Vibica lingonicus tyriantina bardocucullus. Idem Coc
 cina famosæ donas & ianthina mœche. Verg. Qm̄ tibi pocula po
 nam. Fagina &c. Idē. ij. gęor. Trudit e sicco radix oleagina ligno.
 Serenus. Fertur amygdalinæ succus micis esse bibendus.

Amara
 cinus.
 Adamā
 tinus.

Smaraga
 dinus.

Crocina

Quarta exceptio,

¶ Aginor, teste Calepino verbū primæ deponens. i. vilia negoci
 or. Aginator qui paruo precio seu lucro mouet ¶ Acynacis cū
 y græco in scđa syllaba gladius p̄sicus. Val. flac. lib. vi. Insignis ma
 nicis insignis acynace dextra. ¶ Architriclinus magister triclinij
 qui cœnationi p̄est omīa curādo, & dicit a cline. i. lectus sup quem

Aginor
 Acyna
 cis.
 Architri
 dinus,

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

discumbitur. vnde hexaclinos & quicquid hinc est pducit. Mani-
 Tricliniū li. v. Nunc iam luxurię pars & triclinia tēplis Concertant. Ideo mē
 Hexacli- dum est apud Vergiliū in coppa. Triclinia vmbrosis frigida ha-
 nos. rundibus. aut p syncopā triclinia legendū est. ¶ Camin⁹ fornax
 Camin⁹ non infumabulū vt indocti tradūt, nota est pductio. ¶ Catinū,
 Cyminū vide a ante g. laganū. Cyminū vel y græco in v yso cuminū. Per
 Couinus sius. Et pallentis grana cymini. ¶ Couinus currus britannicus
 apud Mart. lib. xij. ¶ Destinat⁹ pducit necessitate quadā a luue-
 nale in sat. iij. dicēte. Et domini gladijs iam destinata sed olim. Pro
 digio par est in nobilitate senectus. alij corripunt vt destino & ob-
 stinat⁹ semp. Ver. ij. ænei. Et me destinat aris. Hora. ij. car. ode ante
 penultima. Rapacis horchi sine destinata. y sus est iambicus trime-
 ter catalectic⁹. Catul. Sed obstinata mente pfer obdura. Scazō est.
 ¶ Echinus vtcūq; capias, vide e ante c. ¶ Festinus festino. ¶ Ge-
 lasinus catagelascinus, Inquilinus, morticinū. ¶ Opinor, inopi-
 nus, opinio, omīno. ¶ Pastinaca. Propino, Popino. Puluinar,
 puluinus. Supinare supinus, sagino, salinū. ¶ Telchines. tintina-
 bulum ex dictis nota sunt.

I añP. i Ante p corripit, vt Antiphus viri nomē, sic An-
 tiphō adolescentis nomen apud Terentiū. Sunt qui dicāt
 antiphos pduci. Ego testimoniū desydero. Sta. ix. theb.
 Sternit hyona chromis, chromin Antiphus, antiphon Hypseus.

Exceptio.

¶ Aliphæ hinc aliphanus, vide a ante l. ¶ Caiphas variat. Iuue-
 Caiphas cus. Pulchra caiphę collucent atria sedis. Sedul. li. v. Protinus ad tri-
 stes Caiphę deducit edes. ¶ Coliphū, vide o añ l. ¶ Enipeus vel
 Euripus. enipeus, vide e añ n. ¶ Euripus interpretat irrequiet⁹, mare est int
 Bœotiā & Eubœam qd fluit refluitq; fuit hoc noie philosophus
 quidā eadē qntitate seruata. Luca. li. v. Euripusq; trahit cursum mu-
 tantibus vndis. Sil. lib. xiiij. Euripi magis vnda fluit pontūq; sonā-
 tem Eijcit angusto violentius ore ppontis. Sido. in laudibus Nar-
 Manipl⁹ bonis. Euripus sibi machinā tetendit, phal. est. ¶ Manipulus pducit
 tantū, teste Martiano Capella, quē Ferettus imitat qbus credo do-
 nec correptio liqueat, licet Seruius author sit variari in ill d. xi. gnei.
 Tu Voluse armari Volscorū edice manipulis, Edice p edic.
 ¶ Obstipus a. um. obstipo as. cōstipo & cætera a stipo as. vide in
 primis i ante p. Hora Stes capite obstipo multū similis metuenti.
 ¶ Quidam geminant p vt notat Nebrissensis. ¶ Racipalis, vide a
 ante c. ¶ Seriphos vna cycladū. Seriphum oppidum est. Papi. in
 Seriphos i, syl. Cyclades hinc spretæ myconosq; humilisq; seriphos.

I Ante q corripit, vt antiquus, obliquus, q̄a ab equus est. excipitur siliqua, vnde verbum siliquare vide e ante n, ganeo, aliquis, aliquādo, vtiq̄, reliquus, reliquie, vndiq̄, deniq̄, & liquid ab his fit corripimus.

I añ Q.

Siliqua.

Ante r corripitur, vt anticyra. Horat. Nauiget

I añ R.

i anticyrā .almyrotes. i. marinus. Mar. li. x. Cidestare puta bis almyrotē, phal. est. Ephyre es. i. corinthus. scribit cū y græco teste Nestore. Oui. in epist. Medes. Hic Ephyren Bimarem, scythia tenus ille niuosa Omne tenet ponti qua plaga læua iacet. In his nōnullos errasse comperies quisquis grāmaticorū volumina diligenter discuties. Notent cōposita. suspiro nimirū &c.

Exceptio.

¶ Apyrinū cum y græco in secūda syllaba vide u ante b tuber. Sūt autē apyrina poma quædā. **¶** Archimagirus coquorū princeps archos princeps est, & magirus cocus. Iu. sat. ix. Finxerūt pariter librarius achimagirus, nec dicit a machera vt Vgutuo sompniat.

Apyrinū
archima-
girus.
Busiris

¶ Busiris deus quidā gentiliū. vide a añ s thrasius. vbi Oui. pdux it vt cæteri. Calepin⁹ putat variari p correptione citans Papi. in xij. theb. Non trucib⁹ mōstris Busirim infandūq̄ dedisti. diligēter ple gi Papiniū. nec istud vsq̄ notauī, nō dubito esse mendā q̄a etiā pri ma variat. Tu itaq̄ ne corripas nisi exploratio fuerit tibi hic loc⁹ Papini.

¶ Butyrum cū y græco interpretat bouis caseus. nā tyros caseus est, a græcis pducit teste Nestore, latini variant. Valgius lac niueū butyrūq̄ nouum cum melle comedit, hunc secuti sunt Mar cer & Serenus. Egnatius, Mollicq̄ subacta butyro. Sido. ad Catulli num. Infundens acido comā butyro, phal. est. **¶** Bechyres in peri.

Butyrū.

¶ Collyriū cum y græco in secūda syllaba, medicamentū oculoꝝ, & apud Columel. etiam ventris. Hora. sat. v. Hic oculis ego nigra meis collyria lippus Illinere. **¶** Cosira vide o añ s. **¶** Camyros

Collyriū

camyros

vrbs, græce habet ei diphthōgon, pductionem ostēdit Nestor ex Homero. **¶** Cypirus, vide i ante p. **¶** Corcyra cū y græco in sula Dalmatiæ adiacens. Luca. lib. ij. In portus corcyra tuos seu læua parat. Cercyra cū e secunda vocali in prima & y græco in secūda. i. corinthus, pducit t. ste Nestore. **¶** Deianira mulieris nomē.

Corcyra

Cercyra.

Deianira

Oui. ix. met. Nomine siqua suo tandē puenit ad aures. Deianira tu as quondā pulcherrima virgo. **¶** Deliro, delirus, pdelirus, pdu cuntur tantū, vide i ante r lira & lyra.

¶ Epirus epirota, vide e ante r. **¶** Equiria, Oui. ij. fast. Altera gra mineo spectabilis equiria campo.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

- Ilaira.** ¶ Ilaira Leucippi filia quā pollux deperijt, soror eius Phœbe dicebatur quā Castor amauit. Proper. lib. i. Non sic Leucippus succendit Castora phœbe Pollucē cultu non Ilaira soror. ita legit Beroaldus, qdam tñ libri habent thelaira p th aspiratū. ¶ Magirus, vide archimagirus. ¶ Lairus viri nomen, a lair ideo recte dixit Riga teste Nestore Mente leui splendet curata nata lairi. Notauit hoc Nestor. Ithyrei populi dicunt etiā y græco in u y so Ithurei, vide u añ r.
- Lairus.** ¶ Papyrus cum y græco hinc papyrius & papyrianus. Iu. Crescit multa dānosa papyro, Mar. lib. viij. Heu q̄ bene nunc papyriane Annæi faceret manus sereni, phal. sunt. Manil. lib. i. Conditor vt pyrrihi per bella papyrius vltor. ¶ Petosiris astrologi nomen. Iu. sat. vi. Nulla videt aptior hora cibo nisi quā dederit Petosiris.
- Podalirus.** ¶ Podalirius medici nomē apud Ouid. in fine. ij. de ar. aman. ¶ Phillirius, vide i antel. ¶ Rabirius viri nomen. Mart. lib. viij. Astrapolumq; tua cepisti mente Rabiri. ¶ Sapphirus lapillus, vide e ante r. beryllus. ¶ Semiramis idis Nini vxor. Oui. iij. meta. vbi dicit altā Coctilibus muris cinxisse Semiramis urbem. ¶ Stantyracum y græco orum. pluraletantū vrbs. Oui. i. trist. Sal. tus ab hac terra breuis est stantyrac petēti. sic habēt plurimi libri, sed Nestor legit tenthyrac cū aspiratione in secūda syllaba, qd nomen dicit variari pductio iam patet, de correptione. Iu. sat. p̄nultia. Qui vicina colunt vmbrosę tenthyrac palmę. ppter d̄ibiā lectionē mallem cū Iuuenale corripere. ¶ Tenthyrac iam dictum est in stantyrac. ¶ Thelaira in Ilaira. ¶ Vechires cū ch aspiratō populi. Priscian⁹ in perihe. Byzeres primi iuxta quos terra vechirum.

I añ s. i iij. met. Ante s corripitur, vt Acrisius viri nomē. Oui. iij. met. An satis acrisio est, notant̄ gemiata vt pharissęus, teste Georgio valla. Iuuēc⁹. Ecce pharissęi sadduceiq; docti. Idem alibi, Inde saducei tali cinxere latratu, Riga, Seduli⁹ & plures male corripunt pharissęus.

Exceptio.

- Amphisa.** ¶ Amethysus, vide e ante t. amethystus. ¶ Amphisa vrbs Phocidis. Luca. lib. iij. Phocicas Amphisa manus scopulosaq; cyrrha. ¶ Amphrysos vel us. fluuij nomē, vide i ante u sperchius. ¶ Amphrysus Dryopes filius apud Nasonē in. ix. met. ¶ Anchises nomen ex Vergilio notissimū. ¶ Aruisium Chij p montoriū, vñ aruisius. a. um. Verg. in Daphnide. Vina nouū fundam calathis aruisia nectar. ¶ Amison vrbs ponti, teste Calep. ¶ Cambyses pater Darij dictus Nabucodonosor. Luca. li. x. Cambyses longi po

pulos puenit ad æui. ¶ Carisianus viri nomen, ergo etiã carisiu⁹
 vt ego opinor, quia se habent vt Iulius iulianus, quintilius quinti⁹
 lian⁹, vbi possessiua transierūt in ppria. Mar. lib. vi. Nil lasciui⁹ est
 carisiano, phal. est. ¶ Crinifus fluuij nomen. Verg. v. Ænei. Troia
 Criniso conceptū flumie mat̄ quē genuit. ¶ Cæphifus, vide e añ
 p. Cogisantra sed multi per e cogefantra dicūt, vide o ante g.
 ¶ Donyfa, vide o ante n. ¶ Dionysius bacchus & vir, vide i añ
 r syrus, hinc dionysæus a. um. cuius secundā contra aliorū morem
 videt̄ mihi pduxisse. Sil. lib. iij. Ac nebriffa dionysæis conceita thyr⁹
 sis, habet y græcū in tertiã syllaba. ¶ Diuisi diuifum diuifio.
 ¶ Elifa dido, vnico s, teste Nestore. Oui. in epist. Nec cōsumpta ro
 gis inscribar elifa sichæ. Claudian⁹ cōtra oīm morē corripuit, ideo
 ipsum nō imitabor dicentē in. i. lib. contra Rufinū, Inuadit muros
 elifæ notiffima dudum Tecta petit, sed forsan locus est mendosus.
 ¶ Elifæus pphetæ nomē. Sidonius in eucharistico pduxit dicens.
 Quicq̄ duplex quōdam venisti in pectus elifæi, hic synæresi vsus ē.
 ¶ Gaiifus vt notū est. ¶ Helifos p quo m̄sti legūt iliffos fluuius
 atticę regionis. Papi. iij. theb. Quos pigra vado langia tacēti Lam
 bit & anfractu riparū incuruus helifos. Idem. xij. theb. Celauit geti
 cos crispis helifeos amores. ¶ Larifa vnico s teste Nestore, vrbs
 ætolie. Sta. ij. theb. Posthabita est larifa iugis. lariffa autē gemino ff
 est Thessalie oppidū, hinc lariffæus a. um. Luca. lib. vi. Atq̄ olim La
 riffa potens. ¶ Lalifio onager adhuc paruus. Mart. in xenijs. Dū
 tener est onager solaq̄ Lalifio matre Palsci hoc infans, sed breue
 nomen habet. ¶ Moyses. Sedulius. Clarum videre Moysen.
 ¶ Ocrifia mulieris nomen. Oui. vi. fast. Nāq̄ pater Tulli Vulcan⁹
 Ocrifia mater. ¶ Paradifus etiã vrbs nomē. Sido. lib. vij. Iam te
 circūstant paradisi milia sacri, hic masculinū est ¶ Paralyfis cū y
 græco in tertia a paralyo. i. dissoluo, nec fit a læsio vt inepte dixit
 Alexander. Præcedente para breuiat̄ læsio longa.

Carisia
nus.

Carifius.
Crinifus

Dionysæ
us.

Elifæ

Elifæus

Helifos

Larifa

Lalifio.

Moyses;

Ocrifia.

Paradis⁹

Paralyfis

Ante t corripitur, vt conditio Mar. lib. ix. Acci I añ C.
 i pe & hoc munus cōditiōe mala. Natalitius, saturnaliti
 us, prætoritius &c. Idem lib. vij. Ad natalitias dapes vo
 tabar, phal. est. prochyta insula. Ammodites serpentis nomē, nauif
 ra, orbita &c. Adytū cum y græco licet græci pducant. si Calepino
 credimus. Verg. ij. Ænei. Isq̄ adytis hæc tristia dicta reportat. sic cæ
 teri. Polymitus a. um. oēs syllabas corripit teste Nestore cōtra Ri
 gam dicentē in genesi. Quæ polymita fuit osc̄a dādo patri, sic Mo
 nomita, dimita, trimita. Est autē vestis polymita varioꝝ colorū,

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorix.

Polymitaris qui polymitas facit. hexamita sex color &c. Idē dicitur. **Calpinus**. Mitos cum i nostro sine aspiratō filum est qd' licitū dicitur. poly cum y græco multū, mithos autē cum th aspirato & similit. **Mitos**. liter cum i nō fabula dicit. & priorē pducit. **Capella** lib. ij. Nūc er. **Mithos** go mithos terminat infiunt. **Iambic⁹** est trimeter archilochius, hoc **Lecythus** ut plurima alia meū est, nam ante me ceteri omīno in his & alijs v' errauerūt, vel dubitauerunt. **Alphita** viri, ppriū **Neophitus**, pselytus, blanditiæ licet ex blanditū deducat. **Lecythus** contra **Alexandrum Sulpitiū** q; quia corripit ab **Homero**. viij. **odysseæ** teste **Nestore Funditus** &c. **Notent** ex generalib⁹ nota ut **laccessitū** etiā, licet quidā dicant preteritū esse tam **laccessi** q; **laccessiui**.

Exceptio.

¶ **Producuntur** deriuatiue formę græca in itis & ites & ita, ut **leuites** **leuitis**, **samarites** **samaritis** **idis**, **moabita** **moabitis** **idis**. **anachorita**, **eremita**, **margarita**, licet quidā **chrīano** & corripuerint **palestrita**, **mēphitis**, **taurominita** & hinc **taurominitan⁹**, ut **samarita** **samaritanus**, **tomito** **tomitanus**, **sybarita** vnde **sybariticus**, **hasbita** **hasbytes** gentile nomē sic **Hasbyte** es. **mulieris** nomen. **Gadites** **gadita** **gaditis** **gaditan⁹**. **Oceanitis** **idis**. **Argitis** **andromitis** &c. ¶ **Producuntur** quoq; in itas, h mōi nomina e nomib⁹ formata, **auritus**, **auitus**, **patritus**, **mellitus**, **recutitus**, **maritus**, vnde **maritare**. **Cerrit⁹** **geminor**. teste **Nestore** quasi **cereritus**. i. **insanus** & **cereris** ira vexatus. **Hora**. sat. xij. **Cerritus** fuit an cōmotus crimine mētis. **Claudia** nus, cōcutit & glæbas fecundo rore maritat. **seruitus** ut **seruitium** corripit. Ex dictis liquet **Sedulitū** in lib. iij. **Præteriens** q; **vix** dñs **loca** **samaritanę**, nō recte **samaritanus** a. um. corripuisse, nec **Sidonitū** recte corripuisse **taurominitanus**, vide i ante n in secūda exceptione sic **providendū** ne corripiamus **abderites** **abderitanus** &c. ¶ **Producuntur** noīa a verbis in titius, veluti **supposititius**, **arreptitius**, **cōmentitius**, **fictitius**, **surreptitius** &c. a nomibus corripitur ut **patritius**. **Mar**. lib. v. **Hermes** **supposititius** sibi ipsi est, **phal**. est. sic in **argumento** **Menechmor**. Hic fuerat **auitus** ille **surreptitius**. **Iambic⁹** **tri**. **Archilo**. sic in **plogo** eius dē **fabulę**. **Adoptat** illum **puer** **subreptitium**. **similiter** est **iambicus** **trimeter** **archilochius**, hęc & similia **caute** cōsideranda sunt, ut **tanaitic⁹** a **tanaitis** **idis**, vel a **tanaites** & hoc a **tanais**. **Sido**. in. ij. **panægy**. **Caucasus** & **scythicę** **potor** **tanaiticus** vnde. ¶ **Produc** quoq; in itim. **aduerbia** a nomibus **viritim**. **Sil**. li. xvij. **Lux** **atrox** **micat** & **presens** **astare** **viritim**. **Creditur**. **Nomina** **lapidū** in ites quia **deriuatiua** sunt, ex dictis liquet **pduci**, veluti **pyrites**, **thonites**, **actites**, **selenites**, q; & **plura** apud **Priscianū** in **peri**

hegesi leguntur. Eadem ratione pducitur sorita vel sorites argumē
 tationis species, vide o ante r. ¶ Aquitania regio galliæ cuius po. **Aq̄tania**
 pulli aquitani sunt. Tibul. lib. i. Hunc fore aquitanas posset qui fun
 dere gentes. Bapt. mantuanus in exhortatiōe contra infideles hoc
 vt alia cōpluscula per indiligentiā corripuit, ideo eum nec in hoc
 nec in pluribus imitabor, licet alioqui fuerit doctissimus. ¶ Aco
 nitum hærba venenifera. Oui. i. met. Lurida terribiles miscent aco. **Aconitū**
 nita nouerç. ¶ Amphitrite es. Neptuni vxor, pro mari ponit **Amphi**
 vt in eodē libro. Margine terrarū porregerat amphitrite. ¶ Archi trite arch
 tas philosophus. Propert. lib. iij. Me creat archite soboles babylo. **itas vel a**
 nius orops, ideo teste Bapt. Pio indocte dixit Sidoni. in. i. panegy.
 Quicquid anaximenes, euclides, archita, zenon, Archesilas, chry
 sippus, anaxagorasq; dederūt. ¶ Amithone. Sappho Phaoni. Vi
 lis Amithone, vilis mihi candida cidno. ¶ Agapitus quia græce
 ρ η α γ α τ η τ ο σ scribitur ideo rectissime dicendū fuerat agapetus **Amitho**
 testis est Valla in Ioannē. ¶ Anitia mulieris nomē, ergo etiā ani **ne.**
 tius si vsq; sit. Auso. lib. i. epig. Ante quater plenū consumpsit ani. **Agapit**
 tia lustrum. ¶ Architectus corripit vt opinor veluti archimagi. **Anitia**
 rus. Arator tamē ausus est pducere lib. ij. dicens. Qui fundamentis
 manet architectus in illis. verū in plusculis mīme imitādus est.
 ¶ Aphrodite vel a. i. Venus, ab aphros. i. spuma ex qua nata puta
 batur pducit vt reliqua in ites itis, & ita a noibus formata. ¶ Ali
 thya nymphæ nomē a græcis pducit tm, licet Theodulus corripue **Aprodi**
 rit, inepte pfecto vt multa alia inter q̄ est ptoplastus, cui⁹ primā p. **te.**
 duci liq̄t ex elegātissimo hymno. Pāgæ ligua gloriosi preliū certa **Alithyia:**
 mis Alites q̄. populi nomē. vide ballonoti o añ n. ¶ Berytus, vi
 de e ante r. ¶ Corytus, vide o ante r. at corythus cū y græco si fr **Berytus.**
 sed cū th aspirato oppidi nomē corripit sic Nestor cōtra Tortelliū **Corytus**
 ga sine aliq̄ aspiratiōe cū i nostro coritus p oppido scribi voluit.
 Verg. ænei. vñ. Hic illū corythi tyrrhena a sede pfectū. ¶ Coritha
 æ. vel corithe es. equæ nomē. vide o añ r. ¶ Catamithus cū i nro **Catami**
 & th aspirato in vltia syllaba puer quo qs abutiū. a cata. i. pro & mi **thus.**
 fthon precū, quasi p p̄cio vel mercede, ideo puer meretorius dicit
 hęc Calepin⁹ volēs penultimā pducit. Ego testimoniū qd̄ ille omi
 sit afferā. Auso. in epig. Aut Iouis Elysiñ tu catamitius eris. ¶ Co
 cytus, vide o añ c. In papeis videt corripi, sed suspicor esse mendā. **Cocytus**
 ¶ Castritius viri nomē Petrarcha pduxit dicēs. Si dulcis ager Liber **Castriti**
 tas aim Marcus Castritius armet. ¶ Corbite teste Calepio naues **Corbitæ**
 sunt onerarię, quę in summo malo p signo Corbes hñe solebant;
 Plautus, Tardiores q̄ corbite sunt etiā in tranquillo mari.

Ioannis de Spauterij Niniuitæ Verificatorij

- Damastho.** ¶ Damastho viri nomen apud Ouid. in Ibin. ¶ Ebofita mel ex arundinibus, vide e ante b. ¶ Eritus. Sidonius ad Fœlicem. Multas fat venerabiles eriti, phal. est. viri nomē est. ¶ Fortuitus a. um. variatur. Papi. xij. theb. Aequa & fortuito ducte quater aggerē pinne. Hora. li. ij. car. ode. xv. Nec fortuitū cernere cespitem, versus est
- Ebofita.** ¶ Gallita mulieris nomen apud Lu. sat. xij. Galerita. i. alauda, vide colō o ante l nec mirum, fit em a galerus. ¶ Hermaphroditus Mercurij ex Venere filius. Hermes Mercurius, aphroditus Venus. Mar. lib. x. Odit amathrices hermaphroditus aquas. ¶ Hyarbita viri nomen. ¶ Hyarbyta. mulieris nomē apud Silliū legunt, prius habet y græcū in priā & posterius in secūda syllaba. ¶ Heraclitus philosophi nomen, quæ græce scribitur ei diphthogon Ἡρακλειτος testibus Hermolao Barbaro & cū Ioāne Baptista Pio cæteris doctis vt Calepino &c. nec autoritate carent, Lucretius syllabarię structurę obseruantissimus vt ait Bapt. Pius, is inq̄ in. i. lib. ait. Heraclitus in quo & dux agmina primus. adducit Pius apud Sidoniū vbi huius nomis meminit. carmen græcū. in quo heraclitus p̄ducit. Sidoni⁹ in. i. pang. Quicq̄ Pythagoras Democritus Heraclitus. Desleuit, risit, tacuit, ita legit Pius quia cōiunctio quę (quā Hermolaus barbarus hic p̄perā offendit) est tollēda, qupe quū nō legat̄ in bonis exēplarib⁹, & sensui supuacanea sit a syntheto venusti⁹ & modificati⁹ decurrēte. Fefellerūt igit̄ Hermolaū Barbarę (quę sequut⁹ est Aelius Nebrisensis) bonarę l̄farę columē. praua exēplaria. ¶ Illithyia, vide i añ a.
- Idolothytus.** ¶ Idolothytus cū th aspirato sequēte y græco dici potest idolo immolatus vel sacrificat⁹. & melius ponit̄ in neutro genere idolothytum, p̄ducit̄ teste Nestore. ¶ Inuitus a. um. sic inuitare nota sunt.
- Irrito.** ¶ Irrito prorito as. Verg. li. x. Irritatq; vir; telis. i. lacessit & puocat sed irritus. i. nō ratus corripit̄. vt verbū, hinc factū irritō as. de quo vulgat̄ hic ὄsiculus. Irritat euacuat sed puocat irritat iras.
- Lusitania.** ¶ Lusitania hispanię regio. Sil. lib. ij. Hos variatus agit, lusitanūq; remotis Extractum lustris &c. ¶ Mephitis terre putor est ex aqs sulphuratis & corruptis. hinc adiectiuū mephiticus a. um. Verg. li. vij. Sæuāq; exhalat opaca mephitim. ¶ Misitius viri nomen. Mar. lib. ij. Quū peteret patrie Misitius arua rauēnæ. ¶ Nouitius vide i ante c. quia per c aliqui scribunt quū rectius p̄ t exaretur.
- Misitius.** ¶ Niciterium, vide i ante c. ¶ Nutritius, quia a lōgo supino deriuatur ideo recte dixit architrenius. Languida segnities Veneris nutritia tractat. ¶ Odites viri nomen vt onytes, sed exciderūt testimonia. ¶ Ophites, quia deriuatiuū est in ites. ¶ Oritę vide o añ r.

¶ Orithya, vide i ante a. ¶ Paraclitus, vide e antet paraclētus.
 ¶ Pampitius viri nomē in Eucharistico. Sido. ¶ Polites viri no- P āpitius
 men apud Papi. vij. theb. ¶ Pituita, vide in primis i antet. ¶ Po- Polites
 titius viri nomē. Verg. ænei. viij. Lætīq; minores Seruauere diē pri Potitus
 musq; Potitius author. ¶ Polygiton viri nomē. Auso. Therna Polygitō
 um in folio siquis Polygitona vidit. ¶ Parasitus parasitaster, & Parasitus
 verbū parasitor aris. lu. Ad cōnā quoties parasitus venerit infans Paralyti-
 dicitur a para. i. ad vel iuxta, & siton. i. cibus vel frumentū. siteia. i. sa- cus,
 gina, nam parafiti sunt adulatores qui diuitū mensas vētris gratia
 sequūtur. ¶ Paralyticus cum y græco in tertia syllaba solutis ner-
 uis homo est, & ab Aratore pducitur. Surgens paralytice dixit Ve-
 ctorem cōpone tuum. ¶ Sciblitā, vide i ante b. ¶ Therfites Therfites
 æ. viri nomen apud lu. & alios. ¶ Valitudo quidā hic excipiunt
 sed p e rectius scribit̄ valetudo a valeo vt dicit Geor. valla. lib. xij.
 cap. xij de denomiatiuis. Hora. Gratia. phama, valetudo cōtingat
 abunde. M. Manil. lib. i. Quæq; valetudo veniat. concordia quan-
 ta Bella facit.

Ante u producitur, vt saliuā, cōniueo, Persius I añ u.
 i Veh nificōniues. Male aut̄ Nebriffensis p̄ indiligentiā in Niniue.
 p̄teritis dicit. In. xi. prætereunt hæc. frigeo cōniueo. Sic de Niniue.
 riuo. ¶ Duo corripit̄ vt niniue vrbis nomen, & symbriuiū Symbri-
 y græcū in prima habens, flumē apud æquicolos qui sunt supra ty- uium.
 bur, & adhuc retinent nomen vt Marfus ait in illud. Sillij lib. viij.
 Symbriuiō rastrisq; domant æquicola rura. Rediuiuus secundam
 syllabam corripit.

O Ante b corripitur, vt taprobane in perihegesi, O añ b
 licet Bapt. Mantuanus in quodam loco pduxit.
 Exceptio.

¶ Iacobus lobus. October, virrobon, vtrobiq; & canobus vnde
 canobita, nūc canopus & canopita dicimus, teste Quintil. in. i. de in-
 stitut. ora. Catul. Grata canobitis incola littoribus. Petrarca in. iij.
 aphrice. Vnus vtrobiq; est, eadē mens pmanet & frons. de Virro- Canob⁹
 bon testis est Goudanus longobardi pducitur a Mantuano in ex-
 hortatione contra infideles. lobus quia fit ex iob vt iacobus ex la-
 cob, ambobus, duobus satis patet.

Ante c corripitur, vt apocope, quia græce per
 o micron scribit̄, ideo errauit in figuris Alexander dicēs O añ c
 Quod fini tollit apocopa dat paragoge, sed excusat̄ in fi-
 guris. Notēt e lōgis negocyū, p̄foco, suffoco &c. qñqdem qñcūq;
 Cc

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

Ocus in proprijs. Ociniũ. Ocinos. Latrociniũ.

variant vt quando, at qñq; tantũ pducã vt vbiq;. Produc quoq; ppria in ocus e barbaris, qualia sunt lodocus, Guinnocus &c. at q; græca sunt corripuntur, veluti Laodocus, demodocus &c.

Iannocius

¶ Produc quoq; deriuatiua in ociniũ, qualia sunt latrociniũ, patrociniũ, tyrociniũ, lenociniũ & siqua sunt similia, cũ verbis hinc deriuatis, aut cõtra. veluti patrocinos, latrocinos, lenocinos &c. Hora. sat. iij. lib. i. Quũ dicas esse pares res Furta latrocinijs & magnis parua mineris. Falce recisurũ simili te. Oui. ij. de arte. Siue latociniũ sub imagine calculus ibit. Manil. lib. v. Et lenociniũ vite p̄sensc; voluptas. Oui. i. trist. Causa patrociniũ non bona maior erat. Manil. lib. i. Nec tyrociniũ peccet circũq; feratur. ¶ Iannocius viri nomen pducit a Philelpho. ¶ Macrobius puto corripit p̄ regulam de id cõpositione græca. Petrarca tamẽ dixit in. ij. lib. epist. ad conuiciatorẽ. Parma æuo collapsa sui monumẽta Macrobi Ostẽtat. ¶ Triochala pducitur in. xiiij. lib. Sillij.

Triochala.

Ante d corripitur, vt exodus.

O añ d

Exceptio.

Melodes hilarodius. Palindia.

¶ Produc deriuatiua græca ab ode. i. cantus facta, veluti godes. i. terrenus. capnodes fumosus, thiodes sulphureus, melodes & rectius forsan p̄ æ diphthõgon melœdes veluti melœdia & melodia. Et est melœdes dulcia carmiã canens poeta. Sido. lib. ix. Proculus melœdes insonare pulsibus. Iambicus trimeter. Hilarodus hilaris cãtor, sic palindia, sic psodia sed p̄ æ diphthõgon psœdia recti d̄r, vt recti psalmœdia d̄r q̄ psalmodia. Philel. ix. v. Liber eris satyra, tres palindia, meme Stesichorũ facies. Est cõtrari cantus a palin. i. rursus, hinc est adagiũ. Palindiam canere. Epodus cõtra Sulpitiũ, nam tritũ abusum nõ vsus sequit, nam (vt recte ait Nestor) græce p̄w mega scribit. Authoritatẽ a Nestore omiffam ego sufficiam. Sidonius ad Foelicẽ. Sermonũq; sales nouũq; epodon, phal. est. Terentianus. Prẽmissio hexametro dulcẽ subnectit epodõ Auso. in epig. Dactylicos, elegos choriambũ carmẽ. epodos socci & cothurni musicã carpentis impone tuis, nã tota supellex. Vati pio; chartea est. dicit ab epi & de carmĩs genus est, de quo videbis apud Horatij interptes. Exodiũ hinc nõ est sed ab exo. i. extra & hodos. i. via, extrita aspiratione vt in periodus, syneresis, argyrippus, aristippus &c. Est em̄ exodium ab exodus imminutũ, & significat exitũ actionis. i. cantũ vel ridiculũ aliqd, vel gestum quẽ histriões in fine comœdię vel tragœdię, vel etiã scẽne cuiuscũq; exhibent, vt populo risum moueãt, id qd̄ q̄tidie fieri videmus a barbaris, nec aliud videt mihi voluisse, lu. in vi. sat. dicẽs. Urbic⁹ exodio risum

Epodos.

Exodiũ.

mouet atellane Gestibus autonomes &c multi crediderunt ab ode de
 duci, nonnulli quibus ipse suffragor ab exodos. Exodijs precipue in atel
 lanis utebantur. Nestor vult etiam erogationem significare, ab exodra
 zo. i. erogo, infra dicit Nestor vide si libet. nos quantitate rite docui
 mus. ¶ Botrodum celtiberie oppidum. Mar. lib. i. epi. Et delicati dulce
 botrodi nemus. Iambicus trimeter est ex quo quantitas mimes liquet. Idem li. xij
 botrodum plateamque celtiberis, phal. est. ¶ Custodio is. ut custos
 odis. custodia. ¶ Erodius vel erodius avis, per omega scribitur, teste
 Nestore. ¶ Emoda est oppidi nomen. Val. flac. li. vi. ligit opes Emo
 das suas, sua signa secuti Axamatæ. ¶ Emodus motis nomen, vide
 colis o ante l. ¶ Glycerodes. i. melodes. patet. ¶ Herodes. Persius.
 Herodis venere dies. ¶ Hierodes sacri cantores, patet, ut melodes.
 At herodotus corripit. ¶ Herodion & herodianus ut herodes.
 ¶ Laodocus, vide a ante o. ¶ Nebrodes moticuli nomen ex quo nascitur
 hymera. Sil. xiiij. Nebrodes gemini nutrit diuortia fontis. ¶ Oro
 des viri nomen. Verg. x. ænei. lacet altus Orodes. ¶ Thermodon
 est th aspirato fluuii nomen est. Verg. ænei. ix. Quales threicie quum
 flumina Thermodontis, hic Seruius ait thermodoon & per syncopam
 thermodon. Ego vero nondum inueni et sum in quo necessario sit tetra
 syllabum, nam predictus et sus est spodaicus, ideo nunquam dixero scdam
 corripit. Priscianus in perithe. In Amazonidas thermodon marti amnis
 eodem modo Oui. ut videre potes in halys a ante l. Sil. li. ij. Thermodon
 tiaca munita in plia pelta. Idem li. viij. Per strepit & tellus & Amazoni
 us thermodon. ¶ O ante f non inueni si inueniat voluit corripit.

Botrodum

Erodius.

Emoda.

Emodus

Nebrodes.

Orodes.

Thermo

don.

Ante g corripit, ut syllogismus a Sidonio in

o docte productum dicente in. i. paneg. Quæ vel Aristoteles
 partitus membra loquendi Argumentosis dat retia syllo
 mus.

gismis, Author huius rei est Hermolaus Barbarus ut in præfatione
 vidimus. Technologus de artibus loquens, hinc ineptum vulgus artificum

Exceptio. (vocat.

¶ Produca goge. i. ductio, unde isagoge, synagoga, pagoga, pedago
 gus &c. quibus adde Bagogus viri nomen teste Goudano. Octoginta fa
 cile occurret. Tolostobogi teste Hermolao in quantum Plinius ca. xxxij.

Bagogus.

Ante l corripitur, ut Neapolis, & quicquid est

o a polis. i. urbs. consulor autem producit ut simplex solor.

O ante L

Exceptio.

¶ Producent deducta a poleo. i. vendo qualia sunt bybliopola, li
 brorum venditor, byblios cum y greco in prius. i. liber. Pharmacopola,
 myropola medicamentorum vnguentorumque venditor. sic ychthyopola

Cc ij

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij,

Byblion.
pola.
Pharmacopola.
Actolia:

Aeschatocolicon

Cymolus

Deolis.
Geolophus.
Idolum

Bebelius.

Iachanopola &c. Mart. in apophoretis de Lucano. Sunt quidam qui me dicunt non esse poetam. Sed quod me vidit bybliopola puta t. Horat. Ambubaiarum collegia pharmacopole. Produc similiter monocolon. dicolon. tricolon & cætera a colo n. i. membrum. vide in primis o ante lerrauit in his Nebriffensis. ¶ Aetolia ætolus & quicquid hinc est Oui. in. iij. amor. Nec tanti Calidon nec tota ætolia tanti. Ver. ænei xi. Non erit auxilio nobis ætolus & arpi. Hora. epist. xix. Aetolis onerata plagis, mendose legit ætolis. Sil. lib. xij. Aetolos interfuit haud ignobile nomen, mendose vulgo habet ætolidas, licet ita Marfus legat p appulis quibus Diomedes impauit. ætolus. Stat. vi. theb. Ergo vbi luctandi iuuenes aniosa citauit Gloria terrificos humeris ætolus amictus. Exuit de Tydeo loquit Diomedis patre. ¶ Aeschatocolicon vltimam paginam & libri finem dicimus, teste Domitio. Mart. li. ij. Spectas aeschatocolicon seuerè, phala est. scribitur cum æ diphthongo & ch aspirato in secunda syllaba. fit proculdubio a colō, id est membrum. ¶ Capitolium vnde capitolinus tam proprium quam appellatum. Oui. xv. me. Frustraque erit illa minata. Seruitura suo capitolia nostra canopo. ¶ Cymolus cum y graeco vrbis nomen, vnde cymolius a. u. m. Oui. vij. me. Hinc humile myconō cretosaque rura cymoli. Florentem cythron. scyros. planamque seriphon. hic non in cythron liquefit. ¶ Deolis nymphæ nomen, teste Goudano. ¶ Geolophus dictum est in regula de o in compositione. producit teste Nestore apud Theocritum in. i. edyllio, & interpretat terræ tumulus. gea est terra, lophos vero tumulus. ¶ Idolum quia graece pro ω scribitur ut doctissimi quique testantur, & (ut Nestor ait) producit ab Homero. x. iij. iliados, & (ut Bebelius notauit apud Lactantium) in y su syllabae producit, id rectissime custodit diuinus poeta Bapt. Mantuanus in pænegy. Roberti dicens. Veruetiam qui vana sacris idola prophanis Et fragiles coluere deos. graece habet ei diphthogon in prima syllaba ideo cum Alexandro male concessit Verulanus primam idolatra corrigi, nam pro syllabas quinque idololatra dicendum est, multi christianorum in his defecerunt a lingua graeca. Sedulius vir doctissimus recte dixit. lib. v. Nec mirum si iura dei gens impia vitet. Imperiumque neget semper quæ idola adamauit, Lucos dilexit, simili nam more furentes. Tunc coluere Baal nunc elegere Barrabam. Ita est in Sedulio quem ego vidi, non (ut Nebriffensis offendit) Idola dilexit &c. non recte autem Prudentius in psychomachia. Quosque viros non ira fremens non idola bello. Cedere compulerant saltatrix ebria flectit, & Alexander. Idola dicta dei. Et Riga in libris Numerorum. In terram sanctam deus impat idola tolli. Et Arator li. i. Idola tot Romæ mundo collecta subacta,

¶ Iollas viri nomē opinor ll geminare. At Iole es. mulieris nomē corripit, vt hierosolyma. licet Petrarcha ausus sit pducere, nā corripitur vt simplex solēmi. ¶ Mausolus vir cuius sepulchrū mauso leum dicit. vide cares a ante r. ¶ Mediolanū. Ausonius. Et mediolani mira omnia copia rerū. ¶ Neobole mulieris nomē, dicit autē a neos. i. nouus, & bolos p̄ mega. i. glæba vel fundus. dicit hoc Mācinellus in illud Hora. li. iij. ode. xij. Studiū au fert neobole liparē nitor hebrei, versus est Ionicus a minori, habens. iij. ionicos a minori. ¶ Pactolus fluuius, vide durius u ante r. ¶ Phicolus viri nomē a phicoli teste Nebrissenli. ¶ Præstolor (vt Bebelius Goudanusq; cū alijs multis volūt) author est nō satis idoneus Rīga quē sequar dum doctiorē inuenero dicētem in vīta Crispini & Crispiniani. Non præstolat habitū priuatio per quē. sic Sulpitius in quē ait Badius. Et subsolanus præstolor clausaq; pola, ideo non imitabor eū qui dicit. Præstolor interdū meditorq; exordior atq; Ordior. Calepinus nisi liber mēdosus sit voluit corripit, tu pducito tantum. ¶ Subsolanus ventus pducitur quia dicit sic nam sole oriente subnasci videtur. ¶ Timolus, vide regulā positionis.

Mausolus

neobole

Pactolus

Subsolanus.

Ante m corripitur, vt Ptolomeus, a Petrarcha male productū. Hebdomas, Rīga in Daniele. Septem sic annos hebdomas vna facit. Idē alibi male dicit Septimalux celebris, hebdomada septima festis.

o añ m

Exceptio.

¶ Produc noia neutri generis veluti amomū, cinamomū. vt patet ex græco versu quē ex Dionysio citat Nestor apud Mart. li. vi. vbi quidā male habēt. Qd̄ semp casia cinamomoq; legi debet. Quod semp casiaq; cinnamoq; phal. est. Abdomē. Axioma. i. enunciatio scribit̄ em̄ græce p̄ mega. ideo nec in hoc nec in plusculis imitabor Capellā dicentē lib. iij. Aduenit & scholicū prestruit axioma. Tolle hippomanes, sodomū, epitoma vt sodoma, epitome, pto- tomus & qcqd̄ est a tome. i. incisio. Notent̄ cōposita e longis agnomē, ignomis, ignomina, & e barbaris deducta Abesalomus, Esromus &c. ¶ Cenomani apud iuniores tantū inuenio qui variant Gaginus. Ah frustra obloq̄ris cenomani principis aulā Ibis &c. Bapt. cōtra infideles. Cenomani acres, & nō ignobile semen, Euganei veteris, & gens antiqua Liburni. Carni & Medoaci q̄ cognomina seruat Flumē &c. ¶ Ithome es. cū th aspirato arx Messeniæ vrbis teste Nestore, licet nōnulli libri p̄ n. ithone habeāt nō ithome Papi. iij. theb. Planacq; Messenæ mōtanacq; nutritithome. ¶ Ithomus cū th aspirato mōtis nomē, quē alij ithonū alij ithymū cum y

Axioma

Ceno-
mani

Ithome

Ithomus

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

græco in sc̄da vocāt, sed optimi & correctissimi codices hñt ithomū, apud Catul. in Argonaut. Qđ tibi si sc̄ti cōfesserit incola ithomi. Ibidem. Vnigenāq; simul cultricem montis ithomi. ¶ Geometra, vide æ diphthongon ante o.

O añn

Ante n producit̄, vt Hieronymus, contractis duabus breuib⁹ in vnā longā vt fit in monychus, siqdē interpretat̄ sacri nomē. Politianus, Tertius aonij satur ille

Hieronymus vñdis. Coucionor qa fit a cōcio onis, noie. Persona licet p̄sono verbū corripiať. Obsoniū & p̄inde verbū obsono vel or. cōtra Sulpi. pluresq; Hora. in. ij. sat. lib. i. Omnia cōductis coemēs obsonia nūmis. sic Iuue. Mart. &c

Anti-
phona

¶ Antiphona cōtra indoctos qđ patet ex s̄isr cōpositis, euphonia, symphonia, qa phone. i. vox scribit̄ gr̄ce p̄ ω mega. Hora. in arte poetica, Vt gratas inter mēsas symphonia discors. Est aut̄ antiphona vox reciproca duob⁹ choris alternatim canētib⁹. Ergo vt recte notauit vir doctissim⁹ An-

Phona-
scus.

tonius Nebris, nō doctē satis Sidonius corripuit phonascus dicens in morte Claud. lib. iij. epist. Psalmoꝝ hic moderator & phona-

Tetrago-
nus.
Trigon⁹

scus, phal. est. Phonascus autē is dicit̄ qđ p̄nunciatiōis est magister & vocis moderator a phoneo. i. loquor. Trigonus, tetragonus, agonus, & quicqd est a gonia. i. angulus, nā gr̄ce p̄ ω mega scribūtur. Itaq; recte dixit diuin⁹ poeta Faustus de sc̄da victoria Neapolita-

na. Corpora seu steterint tetragonis ducta figuris. M. Manil. lib. ii. Lanigeriq; notat fines clarūq; trigonū. Idem li. ij. Est quēcūq; tamē dicunt̄ signa trigona. sic alibi sepe, hic fuit tpe Ouidij, Propertij &c.

qa scripsit ad Octauij Augustū, ideo nō imitabor Aufoniū gallū a latinis interī deficientē. Vt in his libris manifeste declaro, vt quū de nūero ternario diē. Per trinas species trigonoꝝ linea currit. Nec

seq̄r Capellā in. ij. lib. dicentē. Trigon⁹ recuruet, circulusq; torq̄at. Est iābic⁹ trimeter. Iu. Antoni gladios &c. apocope est, Inepte autē Petrar. in. ij. epist. li. de ortu Marci iunioris. Cui se lux tertia Marc⁹

Hippo-
nax

Aggregat Antoni⁹. Ibidē. Antonius Marcusq; piūm &c. Heu qñ tos errores semiauit vn⁹ de p̄prij error. ¶ Hipponax poetę no-

men, vñ carmē hipponactiū dicit̄. Rufin⁹ vtiť hipponax hoc metro sepi⁹ author. Notent̄ oblig, nā alij p̄ducunt̄, alij corripit̄. Pro-

ducunt̄ qđē, croton onis. trigon onis. & cetera in cremētis declarata. Mar. li. iij. Seu teutū cæro ma teris trepidū ve trigona. Variant̄

Ex obli-
qs corre-
ptis deri-
uata.

orion, egeonq; añ enucleata. Corripunt̄ ꝑo pluria vt dixi veluti theutō onis. vñ theutonici. Calepin⁹ principiū aspirat, biston-

onis, vñ bistonía, & adiectiū bistonius. ia. iij. Agmō onis. vñ agmonides patronymicū & viri nomen apud Oui. in. iij. fast. Cion-

onis. thraciæ populus. Mygdon onis, cum y græco vñ Mygdo-

nia regio, macedon onis. vñ Macedonia regio. Aufon onis. vnde Aufonia & aufonius ppriū & appellatiuū. ¶ Chelidon onis. vñ Chelidonia. Paphagon onis. vñ paphagonia. Thelegon onis. Mæon onis. vñ Mæonia. Pæon onis. vnde Pæonia regio & herba Aemō vel Hæmō vñ hæmonia, vel æmonia recti⁹ sine aspiratiōe. Aragō onis. vñ Aragonia. Lingō onis. vñ Lingonia, lingonicus, talia sunt innūera, nō reg⁹ sed autoritate ver⁹ noscēda. Pepon Pepones onis. etiā corripit⁹ a Philel. in. iij. ix. Spirit⁹ ac crepit⁹ peponū ficof.

Exceptio,

(q̄ recentes,

¶ Corripiunt⁹ a phone v⁹ phonos qñ significat cædē, vt Tisiphōe Phonos vna furia; ab vltiōe mortis dicta, nā tisis est vltio vel pœna. Oui. in cōpositi iij. me. Tisiphōe canos vt erat turbata capillos Mouit, Nebropho tis. nos canis nomē, interpretat⁹ ceruor⁹ occisor, Nebris ceru⁹ ē. vide æ Tisiphōe añ l. Lælaps. Persephone. i. pserpina &c. Corripe q̄q; cōposita a go Nebro- ny. i. genu vel gen⁹, & filius vel foet⁹. vt chryfogon⁹ aureus filius. phonos. Antigone⁹ aduersus & cōtrarius fili⁹, sic Antigone, Erigone, Calli Gony in gone &c. lu. sat. vi. Sunt q̄ Chryfogonū cātare vetēt. viri nomē est cōpositis ¶ Aponus Venetię vicus iuxta Pataviū Liuñ patria. Mar. li. i. Cēsef Aponus apona Liuio suo tellus, Scazō est. adiectiuū est aponus a. um. Luca. li. vij. Colle sedēs aponus terris vbi fumiger exit. ¶ Autonoe es. autonoe. Cadmi filia. Oui. iij. met. Saucius ille tamē fer opem matertera dix- Aphro- it Autonoe. ¶ Aphronitrū p regulā generalē de o incōpositis vt nitrum. pēdonom⁹. Sardo myx licet hic breues duę in vnā coeāt, chirono- mos dionysius mazonom⁹ & plura. Mar. in apop. Spuma vocor Apollo- nitrū dicor & aphronitrū. ¶ Apolloni⁹ rhetoris nomē apd⁹ Mar. li. v. Ante salutabat rhetor Apollonius. ita hñt libri q̄s vidi, licet cū nius. Calderino Nestor Apollodorus legat, qd⁹ mihi nō sit verisifile, q̄ hoc nomē a Martiale pducit li. i. Apollodoro plaudit imbifer Ni- lus. Scazon est, q̄re inepte dixit Macer dicit Apollodorus qd⁹ pelle re posset abortū. Itaq; apd⁹ Mart. diuersi sunt rhetores Apollodo- rus & Apollonius. Apollodoro⁹ rhetorē vel poetā Martial⁹ laudat Atronus Atronus. Apolloniū deridet &c. Ali⁹ dixit Bapt. Tu q̄q; celestes imitās Apol- Alcyone. Alcyone. lonia nymphā. ¶ Atroni⁹ viri nomē in. x. enei. vide e añ a nealces. ¶ Arsiōne mulieris nomē apd⁹ Luca. li. x. ¶ Aconitū, vide i ante t. ¶ Alcyone sine aspiratiōe teste cū Merula Nestore, & si cū aspiratio ne principij Tortellius scribi rectius putet, mulier est & auis, q̄ etiā hæc alcion onis. dicit⁹ & alcedo. mpta dicit Nestor. Oui. xi. met. Incu- Ballono- bat aleyone pendētibus e q̄re nidis. Idē. Ceycis in ore nulla nisi Al- cyone est. ¶ Ballonoti vel bellonoti ppli. Sido. in. ij. paneg. Ballo- ti. notus, rugus, burgūdię vesus, alites. sic apd⁹ Vale. flac. lib. vi.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

- Coctonum.** ¶ Coctonum sed pluraliter magis dicitur coctona orum. & sunt fidi quidam. Mart. Paruaque cum canis venerunt coctona prunis.
- Chione.** ¶ Chione meretricis nomen apud Mart. frequens. ¶ Eurygone mulieris nomen cum y greco. iij. met. ¶ Epimone figuræ nomen teste Calepino. ¶ Erichthonius interpretatur lis terræ. eris lis est, chthonos cum ch & th. aspiratis in vna syllaba terra dicitur, hinc Chthonius viri nomen apud Ouid. xij. met. qui in met. ij. ait. Pallas Erichthonium prolem sine matre creatam. Clauferat Acteo texta de vimine cista. ¶ Edonis ut sidonis in cremetis patet. ¶ Hesione mulieris nomen. viij. ænei. ¶ Hermione mulieris nomen. Mar. lib. iij. Dic mihi quid simile est Thais & Hermione. Hermonia vno vrbs in mari egeio ut dicit Calderinus, sine dubio producit. Verg. in cirii. hinc sinus hinc statio contra patet Hermiona. ¶ Halcyone vide alcyone. ¶ Hipona, vide in. ij. li. regulam de re in compositis. ¶ Hicounus. ¶ Hylonome es. proprium mulieris apud Ouid. xij. met. Abstulit Hylonome &c. cum y greco. ¶ Harmonia vide i ante a. ¶ Harmonicus commune & proprium. ¶ Ilioneus viri nomen apud Verg. frequens ut Ilione mulieris nomen. ¶ Ionium, vide i ante o. ¶ Leuconia quia aleucon ut Macedonia a macedon. ¶ Mandonius viri nomen cuius socius ceso fuit. Sil. li. iij. Mandonius populis, domitorque insignis equorum. Imperitat ceso. Meriones, vide e ante r.
- Mandonius.** ¶ Mycone es. vel myconos i. cum y greco vna cycladum, vide i ante p feriphos. ¶ Matrona fluuij nomen, vide e ante q. sequana. pro muliere maritata notum est produci. ¶ Mamonna. ¶ Manonyx Mycone. vtrumque ponit Verulanus. ¶ Pleione Atlantis vxor, vide i ante a matrona plades. ¶ Paretonium oppidum & portus ægypti, hinc paretonia a. um. i. egyptius. Sil. li. iij. Quasque paretonio glomerant littore tur-
- Paretonium.** ¶ Peletonium oppidum, vnde peletonius cōe & proprium. vide i ante p. Erygdopus. ¶ Pannonia regio, forsitan a viri nomine Pannononius. hinc pannonus pannonicus pannonis idis. Stat. v. syl. An iuga pannonie, mutatoresque domorum. Sauro matas quates. Idem Pannonia pri. syl. Pannoniusque ferox. ¶ Phæmonoe, vide e ante m.

O ante p ○ Ante p corripitur, ut atropos parce nomen. Me rope es. insule nomen, licet in Calepino dicatur produci. Iope puelle nomen, at Ioppe portus & vrbs positum producit, teste Tortellio:

Exceptio.

Antropos. ¶ Antropos. i. homo, græce p omega mega in secunda syllaba scribitur, hinc utimur antropophagi cum th aspirato in secunda syllaba. homines sunt humana carne victitantes. Apantropos inhumanus, apantropia inhumanitas, anthropophormite, heretici qui deum in sua essentia

membra habere putant, vnde anthropophormitica hæresis. ¶ Misanthropus hoim osor qui hoim congressionē fugit, misus odiū est. Misogynia mulierū odium. ¶ Aesopus aesopiū, vide a añ s. ¶ Aesopus. Hora. Filius Aesopi. ridendus est versiculus. Aesopus vel Isopus est hæba sed esopus dat bona verba. ¶ Aeropes sine diphthongo tetrasyllabū non pducit contra quendā, vide & diphthongon anter. ¶ Cleophas viri apostolici nomē qa teste Goudano græce p̄ ω mega scribit̄. ¶ Canopus astrū & ægypti vrbs, vnde canopita. Proper. lib. iij. Scilicet incesti meretrix regina canopi Vna Philippæo sanguine adusta nota. Capella lib. viij. cōtra veterū authoritatē solus ausus est corripere, mīme in hoc & in plusculis imitandus dicens. Ignoto canopes sese infert fulgidus astro, nec potest accētus græcus iuuare, rōne cuius Sulpitius cū nōnullis alijs inepte credit syllabā natura breuē posse interdū p̄duci, vt in Verg. & c. an audebūt epiros corripere, audebūt opinor, sed rem sine veterum authoritate edunt, ideo eiusmodi grāmaticis minime credo. ¶ Conopseum a conops vt in clementis dictū est, sed hoc addendum est conopiū p̄nultima breui etiā dici, vt dēdalēū & dēdaliū Proper. li. iij. Fœdæq; tarpeio conopia tradere saxo, hic Beroaldus ait conopseū gen⁹ retis siue tentorij ad culices arcendos, q̄bus plurimū vtunt̄ ægyptij. Aliqui libri male habent canopsea. Canopus aut̄ Menelai classis gubernator si p̄pducit̄, qa inde prius dictū volunt. ¶ Crotopus argiuor̄ rex. Papi. theb. i. Pergrens nri tecta haud opulēta Crotopi. ¶ Europa mulier & terræ ps, vide a añ e. Pasiphae. Epopeus nauta in delphinū x̄sus a Baccho. Oui. iij. met. Anior̄ hortator epopeus. ¶ Hysopus velum. vide in primis. ¶ Hydropisis hydropicus, vide cremēta hydrops is. ¶ Inopus fluuij nomē. Val. flac. Tū fugit oē Cobyli lat⁹ & fatis tibi Tiphynegatum. Partheniū ante alios, triuie q̄ credit̄ amnis Fid⁹ & inopis materna gratior vnda. vbi mēdose legit̄ inopie teste Hermolao in primū caput sextilibri Plinij de naturali historia. ¶ Iopas cytharædi nomē, Verg. i. Ænei. Cythara crinit⁹ Iopas Personat aurata, scribit̄ vnico p̄ teste Tortellio. ¶ Leucopetra. Prif. in perihe. Ad leucopetram lōgissima rura tenētes. loci nomē interpretat̄ alba petra. ¶ Metropon rupis nomē interpretat̄ frōs. In eo. lib. Pro merito grañ criu dixere metopō. ¶ Rhodopis nymphę nomē teste Bebelio. At rhodope mōtis nomē corripit̄. ¶ Prosopos. i. p̄sona. Prosopopæia p̄sonę fictio. Mar. li. vi. Comœdi tres sūt, sed amat tua Paula lupce Quatuor & cophō paula p̄sopō amat. i. occultā p̄sonā, multa dicit Merula. ¶ Pyropus lapis. Oui. li. ij. me. Clara micat̄ auro flāmasq;

cleophas
canopus

conopseū

crotop⁹.

Europa.
Epopeus

Inopus

Iopas.
Leucopetra.

Metopō.

Prosopos.
Pyrop⁹.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verſificatoriæ.

imitante pyropo. ¶ Sinope es. cum i nostro vrbs cappadociæ
Sinope. hinc ſinopis idis. terra quædam rubea & ſinopica rubica apud Vi
Sinopis. æruuium lib. viij. Hierony. in Hieremïa facit laquearia cedrina pin
 gitq; ſinopide. interpretes quid ſit nõ explicant vt in annotationi
 bus docuit Beroaldus. Vale. ſlac. lib. v. Aſſyrios complexa ſinus
Sinope⁹. ſtat opima ſinope Nympha prius. Sinopeus viri nomẽ. Oui. in. i.
 de ponto. Non doluit patria cy nicus procul eſſe ſynopeus. Legit
Siöpe. em ſedes attica terra tuas. ¶ Siöpe es. ſilentium. hinc apoſiopiſis
 vide maria in vocali ante vocalem. ¶ Theophilus theophila.
 theophorus naturaliter corripuntur, vt theodorus &c. aliquãdo
 tamẽ pducuntur, quia h cõſonantis vim interim putat obtinere.
 Mart. lib. viij. Hęc eſt illa tibi pmiſſa theophili cani. vocatiuus eſt a
 canius. Idem lib. x. Inter ſplendophorũ theophorũq; phal. eſt.

O añ q O ante q corripitur, ſi inueniat, producitur vero ſi alio
 qui. Lucre. lib. iij. Incolumis q̄uis alioqui candidus orbis. ſic Hora.
 ſat. iij. lib. i. Siquis erat dignus deſcribi q̄ malus aut fur. Q. mœch
 uſ foret aut ſicarius aut alioqui Famoſus multa cum libertate nota
 bant, vtroq; pducitur quia abltũs eſt, vel ex hoc aduerbiũ. Preco
 quus autẽ corripitur vt coquo. Mart. in xenijs. Vilia maternis fura
 mus præcoqua ramis, ſic alloquor vt loquor &c.

O añ r. Ante r corripitur, vt roboro as. promõtorium
 Ouid. xv. met. Inde legit capreas pmõtoriũq; Mineræ.
 Exceptio.

¶ Producentur deriuata a lōgis vt Maioranus viri pprium apd
Doron Sidoniũ. adoreus, olorinus & deriuatiua in orus a. um. & orius a.
 um, vt ſonorus cõſiſtoriũ apud Sidoniũ in laude Narbonis, præ
 torius, ſenatorius quia a prætoris ſenatoris gũs fiunt. ¶ Produ
ſidorus. cuntur cõpoſita a doron. i. palmus vel donũ cõtra indoctos, inter
 quos eſt Macer veluti Apollodorus, iſidorus, caſſidorus, heliodo
 rus, ideo male dicit pantheõ. Corpus Heliodori fodiunt abeuntq;
 latenter, vbi in gto heliodori ter peccat ineptiſſime. Iuue. ſat. vi. Tô
 ſoris damno tantũ rapit Heliodorus, ſic eudora, pandora, metro
 dorus, tetradorõ, pentadorõ &c. Iuue. ſat. viij. Artem ſcindẽs theo
 dori. Clau. Nil iam theodore relictũ eſt. Sido. in. iij. paneg. Tu theo
 dore venis quoniã pietate ppinqui. Idem corripuit licẽter theodo
Dio: ride in quo eum nõ imitabor, qa in multis a veteribus defecit. Au
 ſonius in epig. Languenti Marco dixit Diodorus aruſpex. Ad vt
 tam nõ plus ſex ſuper eſſe dies. Verg. iij. ænei. Nam polidorus ego
 Mart. Artemidorus amat calliodorus arat &c.

¶ Achoreus cum eu diphthongo post ch aspiratum viri nomē
 Luca. lib. viij. Pellææ coiere domus quos inter Achoreus. ¶ An Achore⁹
 thores per n cōsonantem ante th aspiratum viri nomen. Verg. x. Antho⁹
 ænei. Herculis authorem comitē qui missus ab argis. Hæserat Euan res.
 dro. ¶ Aurora notū est. Ouid Euris ad auroram & c. ¶ Cy Cyterus;
 terus cum y græco sine aspiratiōe, mons asiæ minoris teste Solino
 nō Macedoniae europeæ, vt cōtra Seruium docet Beroaldus. Est
 etiam Phryxi filius, vnde Cytorū oppidum nomē accepit. Verg.
 ij. geor. Et iuuat vndantem buxo spectare Cytorū. ¶ Croriorus
 viri nomen in. v. Vale. flacci prima syllaba correpta. ¶ Chry; Crotior⁹
 soloras apud Philel. in quinta primę correptis prima & secūda nō
 recte si a chrysos. i. aurum deriuetur. ¶ Cyboriū cum y græco in Cyboriū
 prima vt cybus teste Nestore, a cybisis. i. pera, quia cybū pera feri
 mus, nō a capio vt indocti putant. Hora. lib. ij. car. ode. vij. Cybo
 ria exple Funde capacibus. versus est alcaicus dactylicus. Quidam
 volunt ipsos cibos esse, alij poma quedā alexandrina. ¶ Diotes
 viri nomē. Verg. ænei. v. Regius egregia Priami de stirpe Diotes. Diotes;
 ¶ Helorus fluuius e Pachyno fluēs inter saxa, ideo clamosus dicit. Helorus.
 Sil. li. xiiij. Clamosus helorus. Finis est hexametri, Helorus etiā vr
 bis nomē est teste Ptolomeo. ¶ Lycoras viri nomen. Calphur. Lycoras;
 ecloga vij. O piger o duro iam durior axe lycora, cum y græco. Lycoris;
 ¶ Lycoris idis. nomē mulieris cū y græco in prima. Mart. li. viij. In Lycore⁹
 genium galli pulchra Lycoris erat. ¶ Lycoreus cū y græco & eu Lycorias
 diphthōgo, vnde lycorides actūs lycorea pducit apud Papi. in vij.
 theb. ¶ Lycorias etiā cum y græco in pria gtō adis. pducit apud
 Verg. iij. geor. nymphę nomē est. ¶ Meteorus a. u. m. i. sublimis, Meteor⁹
 suspensus, subleuatus. vnde meteora orum. libri quidā Aristotelis
 vbi de rebus in aere suspēsis & accēsis agit. Meteorologus q̄ de hu
 iusmodi rebus tractat, scribit p̄ ω mega teste Calepino. ¶ Opori
 nos, vide i ante m chimerinos. ¶ Pelorus mōs, vide a ante c pa
 chynus. ¶ Pelorus viri nomē apud Sil. lib. xvi. ¶ Pelorisidis. Peloris
 piscis. Mart. lib. x. Et fatuā summa cœnare pelorida mēsa. ¶ Risa
 mori celtiberiæ populi vt ait Domitius in hūc, phaleuciū Mar. lib.
 iij. Tutelāq; chorosq; risamorę. Ergo syncopa est p risamororū
 nisi ntūs sit risami. ¶ Sertorius viri nomē. Luca. lib. ij. Quicq; feros Sertorius
 mouit Sertorius exul iberos. ¶ Sycomorus cum y græco arbor Sycomo
 interpretā ficus facua, sycos cū y græco ficus est, moros fatu⁹, vnde
 morio. sycos aut primā pducit, ergo etiā sycomorus & sycophan
 ta. Mart. Quadringenta secat qui dicit sycamerice. i. ficos, diuide.
 ¶ Trichora orum. sunt ædificia tribus pinnis surgētia, teste Domi
 tio in primū syl. Papinij vbi pducitur. trichora;

Ioannis de Spauterij Niniuitæ Verificatorij

O añ s

Ante s producitur, vt metamorphosis, quia teste Nebrissenſi per ω mega ſcribitur, vt antiptosis, teſte Mancinel. Ioseph apud Iuencū a Riga male correptū.

Exceptio.

Ambrosius.

¶ Ambrosia & Ambrosius interpretat̃ immortalitas vel immortalis quod dei propriū est, a. i. sine brotos mortalis, in euphonię causa interponit̃. Mart. Iuppiter ambrosia satur est & nectare viuit. Lu. sat. vi. Accipis vxorē de qua cytharædus Echion, Aut glaphyrus fiat pater Ambrosiusue choraules. sic apud Vale. flac. li. iij.

Ambrosius.

¶ Ambrosius viri nomē aut cognomen apud Faustum. ¶ Cynosura huc non pertinet, quia s in secūda syllaba seruat cum y græco, interpretatur canis cauda, cynos canis est, vra cauda. Est autē vrsa minor. Luca. lib. viij. Arctophylax. ppiorq; mari cynosura ferretur.

Cynosura.

¶ Eboſita vide e ante b. Eleemosyna. ¶ Ennosigeus Neptunus quia terram concutit. enno. i. quatio, gęa est terra. Lu. saty. x. Ipsū cōpedibus qui vinxerat Ennosigeū.

Genosus.

¶ Genosus eperi fluxuius. Luca. lib. v. Aut genosum nunc sole niues Nunc imbres solutæ precipitant. ¶ Leucosia insulę nomē corripitur a Sillio li. viij. Oui. xv. met. Leucosiamq; petit.

Leucosia.

¶ Mnemosyne, vide e ante m. ¶ Pandrosos puellæ nomē secundę declinatiōis apud Ouid. in. ij. met. Pãdrosos atq; herse & c.

Pandrosos.

¶ Petosiris, vide i ante r. ¶ Symposium, vide o antet sympotes. ¶ Sophrosyne & euphrosyne quia græce per o micron scribuntur. ¶ Syracosius, vide e ante c. ¶ Theodosius Mantuanus quodam in loco pduxit Claudianus corripit duabus primis syllabis per synæresin in vnā longam contractis vt lib. i. in Rufinū. Quas celo Iuppiter arcet Theodosius terris en aurea nascitur ætas, sic idem alibi semper, Sic quoq; Sidoni⁹ in. ij. panę. Ex quo theodosius cōmunia iura fugato reddit atherisfratri ergo variatur, nisi Claudianū preferas Baptisę.

O añ t.

Ante t producitur, vt aptotum, diptotum, monoptoton, homœoptoton & cetera aptosis. i. casus, contra Verulanū Nebrissensem & Tubingensem, quia scribuntur græce per ω mega, teste doctissimo viro Antonio Mancinello cui mecum astipulantur doctissimi grammatice Calepinus, Badiasq;.

Deltotō.

¶ Deltoton signum celeste triangulū a littera delta sic dictum. M. Manil. lib. i. Cōspicitur paribus deltoton nomine sidus, Cæsar in Arato. Hunc aries iuxta medium deltoton habebit. Male itaque Bartholomæus Coloniensis ad Theodoricum Vlseniū ita scribens. Et puer anguitenens & deltoton atque sagitta.

Errauit idem pluribus veluti philosophia, pulices philosophus rudimenta prestat. Intra procyon argo geometria Aratrū. Nimuma forem lōgus si oīm neotericorū vitia vellem psequi, quisq; p se facile deprehēdet, si cognouerit hos nostros libellos. ¶ Lithostrotos vel lithostrothon cū i latino in prima syllaba & th aspirato in se cunda syllaba, a lithos. i. lapis, & strotos sine aspiratiōe vlla. i. strat⁹ per ω mega teste Nestore, dicitur pauimentū lapideum, nec fit ex grēco lithos & latino stratū contra Tortelliū, nec dicitur lycostratos vt inepti legūt in euāgelio. quia hoc si vsq; repiret significaret luporū exercitū, nam lycos p y grēcū lupus est. stratos exercitus. Scriptura itaq; recta est. Et sedit pro tribunali in loco qui dicitur lithostrotos contra Vgutionē Mamotrectū &c. Varro. Citrū aurū, miniū, emblema aut lithostroton aspicietur.

Exceptio:

¶ Corripe cōposita a dotos. i. datus, vt herodotus, eudotus, zenodotus, que sunt viroꝝ ppria. Antidotū cōtra venena medicamētum. Auso. in epi. Antidotū sumet qui sociata bibet. Sido. in laude Narbonis. Torrēs Herodotus tonans Homerus, phal. est. Teudo Herodotus apud Oui. i. lbide, sic theodotus. ¶ Corripe a grēco potes. i. potus. Antidotū vt sympotes, cōpotor, cenopotes, hydropotes. Archipotes & quicqd est tale aliud. Mart. lib. i. Misomnemoma sympoten p cille. phal. est. i. odi memorē compotorem o p cille Philel. in. ij. ij. Me Archipotes. nis extollis, nimiū me laudibus ornas, sic similis deriuatiōis noīa habētia o añ s vt symposiū, contriuuiū, symposiarcha princeps vel dñs cōuiuū. Archiposia idem. symposiastes cōuiuator. ¶ Notetur p regulā generalē de o in cōpositis nota, veluti ptotomus, leucothoē, zelotypus, dorotheus, timotheus, tymothoe, idothee &c. ¶ Acrota viri nomē. Oui. xiiij. met. de quo remulusq; ferox Acrota sunt geniti. ¶ Abrotanū hærba. Luca. lib. ix. Abrotanū & lōgenascētis cornua cerui. Ballonoti, vide o ante n. ¶ Coprotinus Acrota Abrotanum Ballo. id est stercorarius teste Goudano. ¶ Deiotarus, vide racipalis ante c. euronotus, quia fit a notus, vt ostrogothus & vesogothus agothus. ¶ Gulgata apud diuum Cyprianū in carmie de cruce Hippotas viri nomē teste Goudano. ¶ Oenotria, cenotri, cenotri, cenotrius. Verg. Oenotri coluere viri. ¶ Onocrotalus auis quedā. Mar. li. xi. Turpe rauēnatis guttur onocrotali. ¶ Sibotes Oenotria. viri nomē. Vale. flac. li. vi. Sustulit & gladio sibotes ferit vltia teli. Onocrotalus.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorix.

Clodoveus in epigramate quodam in historia francorū quā Ga-
guinus cōposuit vltimā solum corripuit.

V añ b

Añ b corripit, vt lugubris. Hora. li. ij. car. ode. i
v Qui gurgēs aut q̄ flumina lugubris. alcaicus dactylicus
est. Delubrū vt quidam volunt. Sed Aldus vult tantū p̄-
duci. qđ tutius est donec correptio inueniatur.

Exceptio.

Ambu-
baie.

¶ Ambubaie tibicinæ lingua syrorū. alij dici volunt ab an. i. circū
quasi circum baias locum amœnissimū versari solite. Hora. sat. ij.
Ambubaiarū collegia pharmacopolæ. ¶ Anubis is. vel idis.

Anubis.
Insuber.

interpretat canis. fuit ægyptiorū deus. & (vt volunt) Mercurij co-
gnomen. Neq; a nubes dicit vt sompniat Vgutio. Verg. Omnige-
numq; deum mōstra & latrator Anubis. ¶ Insuber teste Bebelio
Badioq; amnis est. ¶ Connubiū variat vt dictū est Corruba. vi
de o ante corābla. ¶ Saluber cōtra ineptos. Alexander. Sylue-
ster celebr acerq; celerq; saluber. Oui. in. ij. li. de arte aman. Vt faue-
as ceptis Phœbe saluber ades. Solubilis & volubilis etiā pducunt
p regulam quā posuimus in medijs in i ante b. Oui. Passibus am-
biguis fortuna volubilis errat.

V añ c

v Ante c producit, vt pann utius, sambacus &
sabucus. Nanferenus ait. Cōueniet tenerē radix decocta
sabuci. Patucius. i. Ianus a patēdo apud Ouid. in. i. fast.

Exceptio.

¶ Volucer volucris tam fixū q̄ mobile & apud Philel. viri nomē.
Volucris Petrucius. Sed marullus pducit & credo p̄t petrutius citius scribi.
Enucleo, bardo cuculus. educare. corripim⁹ qa e breuib⁹ sunt.

V añ d

v Ante d producit, vt testudo notent e breuib⁹
bus. Dispudet. repudiū. i. ob rem pudendā recusatio. See-
neca in Medea Repudia thalamis q̄ virē linques modo.
Est lābicus trimeter. Erudo. erudio. eadē de causa corripitūtur cōu-
di alibi dictū est. V ante f in simplici nō reperio, si vsq; est dicunt
corripit, vt carnufex vetuste pro carnifex.

V añ g

v Ante g producit, vt lanugo, sanguisuga a nll'o
docto corripit, qa ē a sugo, notent e breuib⁹, vt cōiugiū

V añ L

v Ante l corripit, vt singulus a. um. vnde singu-
lati & singillati. i. p̄ singla. prius hexametru non ingredi-
ideo apđ Lucretiū, mēdose legiē singulati p̄ singillati, ve-
luti li. ij. Nec singillati corpusca queq; vapores. Idē li. iij. Nec singil-
latim pnt secreta videri. at sine n sigillatim a sigillū est, vt rem prin-

reps sigillati mādauit ingrere. Notent gemiata vt Catullus, Lucul-
lus, autullus, pactullus, culullus vas, cucullus vestis & auis quæ cu- **Cuculus**
culus sæpius dicit. Mart. Quis p plures cuculus cantauerit annos, **Cucullus**

Exceptio

¶ Produc noia deriuatiua in vlis. q̄lia sunt tribulis, cōtribulis,edul-
curus, sic eduliū. Hora. sat. iij. li. ij. Vineasū mittit capreas nec semp
edulos & c. ¶ Producunt a dulos. i. seru^o, q̄a gr̄ce p̄ ou diphthōgō **Dulos;**
scribit, vt hieroduli, philodul^o, theodul^o, pseudodulus, nā pseudu-
lus iminutū est nō cōpositū, hieroduli sunt sacror; mistri & c. Pro-
duc q̄q; cōposita a bule. i. consiliū, vt hęc p̄pa cherobul^o, archibul^o
pasibul^o, pasia. i. oīs, thrasylbul^o, cleobul^o. Auso. in epig. Arma sup **Bule i cō**
ueheris qd̄ thrasylbfe tua. Sido. in. i. paneg. Lindiē q̄ cleobule canis **positis.**
modus optim^o esto. Baptist. Pius affert hexametruū gr̄cū vbi pdu-
citur, Metron men cleobulos olindios eipen ariston, id sic transfert.
Optima mēsurā est Cleobulus Lindius infit. ¶ Apulia, vide a añ
p, sed appulus corripit. ¶ Amulius viri nomē, Ouid. iij. fast. Hoc
vbi cognouit cōtemptor Amulius æqui. ¶ Adulor qd̄ veteres **Amuli^o;**
adulo as. dixere. Auienus in Arato vetuste locut^o est dicēs. Cæru-
lus accedēs diti loca flumie adulat. ¶ Adulescens p̄ adolescens, sed
libentius p̄ u dixero, licet forsan ita dicat vt vpilio p̄ opilio. Nota **Adule-**
uitid ante me Politian^o, licet putauerā me primū locum vbi pdu- **scens.**
cit notauisse. Ver. i. ciri, At leuis ille de^o cui semp̄ adulescētū. Querit
ex oī v̄bor; iurria dicto, v̄sus p̄or ē spōdaic^o. At. ij. geor. Ac dū p̄
ma nouis adolescit frōdib^o etas. ¶ Getulia getul^o, vide æ diphthō-
gon añ t. ¶ Iulus, vide finē li. i. ¶ Peculiū vñ peculiaris. Ver. nec cu-
ra pecki. ¶ Portula, vide a añ c. ¶ Torcular. Riga in Luca. Erexit tur-
rim torcular fodit in illa, p̄pter hūc mīme authoritatis vir; Nestor **Torclar**
vult p̄duci. Sulpiti^o v̄o q̄a a torculū fit vult corripī, sic Ferret^o ve-
luti a speculū specular, his libētū credo q̄ Petro Rigē, q̄q̄d vsq̄ di-
cant Priscianus, Tortellis & Antonius Nebrissen.

Ante m̄ producitur, vt legumen, argumentum

Exceptio.

¶ Corripiunt noia in mentū a v̄bis sc̄de documētū, no-
tumentū, monumentū, & antiq̄ in qb^o u p̄ i locat, veluti optum^o
maxum^o, decum^o, & māifesto e breuib^o deducta, vt a nūmeo cōtu-
max cōtumelia. Oui. i. met. Et documēta dam^o q̄ sum^o origie nati.
Verg. vi. ænei. Illa hęc monumēta reliquit. Mart. lib. ix. Sed tu syl-
laba cōntumax repugnas, phal. est. Hora. in epodo ode. xi. Nec cō-
tumeliæ graues. lāb. di. ¶ Autumo vñdecūq; sit. Autumat hęc po-
pulos hęc magnos formula reges, hoc dicit Hora. saty. iij. lib. ij. autumo;

Ioannis de Spauterij Niniuitæ Versificatorij

Nigidius figulus voluit esse a p̄positione ab & verbo estimo. Au-
 tomedō nō autumedon dicit, licet ita nōnulli dicāt. author Tortel.
**Colu-
 mella.** ¶ Columella viri nomē, & apud veteres appellatiuū p̄ seruo maio-
 ris dñi, vt docet Merula apud Martialē li. xi. Afferentē illud Lucillij
 Lucilli Columella hic situs metrophanes. p̄tēmeter vsus est, & elis-
 ditur s̄ in situs. ¶ Columē p̄ columen hinc incolumis. i. sanus. Sil.
Columē. lib. xv. Aufonij columen regni. Iu. Incolumi troia Priamus venif-
 set ad vmbas. ¶ Cucuma, vide a ante c. otacilius. ¶ Cucumis;
**Crustu-
 mium.** Verg. in coppa. Et pendet iūco cæruleus cucumis. ¶ Crustumiu
 oppidi nomen apud Sil. lib. viij. & fluuij nomē apud Luca. lib. ij.
 vide metaurus. e ante t ab oppido dicuntur crustumia poma. Verg.
 lib. ij. Geor. Crustumij syrijsq; p̄iris grauibusq; volemis.
 ¶ Crustumē & pluraliter tantū crustumeriorum, teste Seruio, op-
 pidi nomen, vide atina a ante t. ¶ Emolumentū. i. fructus & vt
**Emolu-
 mētum.** lu. sat. iij. Honestis nullus in vrbe locus, nulla emolumenta la-
Irrumo. borū. ¶ Irrumo as. inhoneſte rei verbū. ab in & rima, teste Me-
 rula vel in & ruma vt vult Calderinus Mart. lib. ij. Quę faciat duo
 sunt irrumat aut futuit. Incolumis vide columen. ¶ Lucumo vi-
Lucumo ri nomē, vnde Lucumedi & lucumones Thufci sunt, Etā est fluuij
 nomen. Auso. ad theonē. Anticyrāq; bibas Samij Lucumonis ad
 amnē. Ibidem p̄duxit priores in notiuitale & secundā in bellicani
 & trihorra orum. ¶ Pactumeius pueri nomē. Hora. in epodo.
**Pactu-
 meius.** ode. xvij. Tuus venter Pactumeius & tuo cruore rubros obstetrix
 pannos lauit. Sunt iābici trimetri. ¶ Posthumus p̄p̄riū & appel-
 latiuū, sic posthumus, posthumian⁹. Mar. Dic mihi cras ist⁹ Post
 hume quando venit. (vide e ante a.

V añ N. V ante n producitur, vt lacuna, sed corripitur albunea
 V añ p V ante p corripit, vt Centuripe oppidum Sici-
 liæ. Sil. li. xij. Nec non e vertice largo Centuripe.

Exceptio.

Arupin⁹ ¶ Arupinus. Tibul. lib. iij. Testis arupinus & paup natus in armis
**Erigdu-
 pus.** populi nomē. ¶ Erigdupus viri nomē. Oui xij. met. Veste pe-
 tronius macareus in pectus adacta Strauit Erigdupum memini et
**Marsupi-
 um.** venabula condi. ¶ Marsupiu. Prudētius in psyco. Tineis etiam
 marsupia crebris. Exesa & virides obducta ærugine nummos.

V añ r

Anter pducit, vt Iturji populi Syriae malefici
 V Verg. ij. geor. bona bello Cornus Iturjos taxi torquent
 in arcus. Goudanus male credidit iturji primā pducere.
 Hetruria vide e ante t. ergo indocte dixit Petrarca in vi. a phricæ

Hetruriaꝝ; latus spatioꝝ breuissima gorgon. Pœnuria cōtra quēdam, vide & diphthōgon ante n.

Exceptio.

¶ Corripe verba meditatiuæ formę, & in vrio similia, veluti dictu Vrio
rio, luxurio & quicquid simile est, vnde luxuria, luxuries & c. esuries
esuritus & c. Sed produc ligurio is. abligurio, scaturio. Hora. sat. iij.
li. ij. Puer vnctis Tractauit calicē manibus dum furta ligurit. Auso.
in epig. Eunus Syrius niguinū liguritor. Scazō est. Ligurire pprie
teste Donato in Eunuchū Terenti, est eleganter & more senū mul
to fastidio suauiora quæq; degustare, a ligy. i. suaue apud græcos, Ligurio.
hinc abligurire, & abliguritare. Author priapœ. Cuni vermicfo
scaturientes, phal. est. Recte itaq; Prudētius ait. Petra dei iussu potū
largita scaturit. Alanus & Matthæus cum pluribus inepte corripi
unt. ¶ Anxurus Iuppiter apud Cāpanos, quia illic imberbis iu
uenis colebat. quasi sine rasura, a sine est, pyreno rado, n littera eu
phonię causa interponit. Ibidem colebatur Feronia. i. Iuno adhuc
virguncula. Potest q; dici ab aneu. i. sine & pyros nouacula. Ver.
vij. ænei. Quis Iuppiter anxurus aruis, Præsides & viridi gaudens.
Feronia ludo. hinc anxur oppidum, anxuro Ioui dicatū. ¶ Bitu
riges vel bituri populi gallię, vide in cremētis saxo. onis. ¶ Camu
rus. i. curuus. Anienus in Arato. Sic camuris ardet ptractib; haud
ubi signis Perquirēda alijs, sic Vergilius cæteriꝝ. ¶ Centuripe
exemplū fuit in u ante p. ¶ Centuria, centurio onis. sic vt ego pu
to Decurio. ideo nō docte ait vir alioqui peritissimus Sedulius in
hymno. Orat salutē seruulo Flexus genu centurio, Iambici dimetri
sunt. Mart. Encolpus domini cēturionis amor. Persius. hic aliq; de
gente hircosa centurionū. Sido. in. iij. pang. Non tibi cēturias auge
populare parauit. ¶ Lemures, vide e ante p. Aesep; sed lemuria
pduces. Oui. fast. v. Ritus erat veteris nocturna lemuria sacri, dice
bant primo Remurra a Remo Romuli fratre vt Oui. ait inde r m l.
verso lemuria. Erant autē quędam quiritiū visiones. ¶ Luxuria
iam dictū est. ¶ Liguria vt ligus vel ligur uris. sic viri ppriū ligu
rinus. Mart. lib. iij. Circa te ligurine solitudo, phal. est. ¶ Mamuri
us viri nomen variat, correptionē vide in a ante m. Proper. li. viij.
Attibi Mamuri formę celator athenę. hinc mamurianus cōmune
& ppriū. ¶ Masurius iuriscōsulti nomen. Persius. Excepto siqd
masuri rubrica vetauit. Bebelius testat gręce dici μαυροβίος. māsu
rius per oy diphthōgon, ideo secundā syllabam apud Athenęum
pducit, q; circa nōnulli legunt. Excepto qd mansuri rubrica vetauit
Est autē apocope masurij vel māsurij. ¶ Myuron apd Terentianū.

Anxur.
Bituriges
Camur.

Lemuria:

Ligurin.
Mamuri
us.

Masuri.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

- Palphurius.** ¶ Palphurius viri nomen. Iu. sat. iij. Si quid Palphurio si credimus armillato. ¶ Purpura. Idem. purpura vendit Causidici. ¶ Sabura viri nomē, vide a ante b. ¶ Satura oppidū apud Sil. li. viij. ¶ Saturea hærba est singulare primæ, vel plurale secundæ quidā putāt esse thymbrā, sed fallunt, vt liquet ex xi. lib. Colu. dic. Et saturea thymi referens thymbręq; saporē. Mar. lib. iij. Sed nihil erucæ faciunt bulliq; salaces. Improba nec p̄sunt iam saturea tibi nomē. sumptū est a petulcis satyris vt canit Macer. ¶ Saturo as. vt satur vri. ¶ Saturio, vide a ante t. ¶ Sciurus contra primitiui naturā, quia est animal cauda totū corpus tegens. scia. i. vmbra, & vra cauda, q̄ hac sibi vmbra faciat. Mart. lib. v. Inamabilis sciurus & infrequens phoenix. Scazon est, sed forte absumit s veterę more. ¶ Tuguriū. Verg. Pauperis & tuguri congestū cespite culmen. ¶ Vulturius et vulturis is. i. vultur. Catul. Suscitāt & cano vulturū capiti. Ennius Vulturis in syluis miserum mandebat hominem.
- Vañ s. Blādusia. Brundusium. Canusiū** **Ante s. pducit vt Medusa, Creusa. Exceptio.** ¶ Blandusia ē tegiūcula Sabinoꝝ, vbi erat Horati agellus. Hora. li. iij. car. ode. xij. O fons blandusiæ splēdidior vitro. asclep. est. ¶ Brundusiū Italiæ oppidū. Hora. sat. v. Brundusium longe finis chartęq; vięq;. ¶ Canusiū italię oppidū, hinc canusinus & canusinatus. Hora. sat. v. lib. i. Nam canusi lapidosus aquę non ditior vrna, apocope p. canusij. Iuue. sat. vi. Pastores & ouem canusinā vltimosq; salernas. Mart. lib. ix. vt canusinatus nostro syrus assere sudet. ¶ Cadusij, vide a ante d. ¶ Ebusus viri nomen. Vergi. xij. enei. Venienti Ebuso plagamq; ferēti Occupat, os flāmis. ¶ Ebusus insula variatur, sed rectius pducitur, quia in perihagesi vbi dicit. Hinc frāgitur æquore ebusos, plura sunt cōtra veterum autoritatē nimis licēter vsurpata, vt sæpe indicauī. Itaq; rectius imitabimur Silliū italicū dicentē in li. iij. lamq; ebusus phœnissa mouet, mouet artabrus arma. ¶ Perusinus cōtra primitiui naturam, nam Perugia Hetrurię oppidū pducitur. Propert. lib. i. Si Perusina tibi patriæ sint nota sepulchra, Italiæ duris funera tēporibus. Mart. lib. iij. Turgentisq; lacus Perusięq; phal. est. ¶ Syracusius non corripit, sed syracosius vide a ante c. ¶ Venusinus a venusia Dauniorū colonia variat. Iuue. sat. i. Hæc ego nō credam venusina digna lucerna. Hora. sat. i. lib. ij. Nam venusinus arat finem sub vtrūq; colonus. Iu. sat. vi. Malo Venusinā q̄ te Cornelia mater Gracchorū. ¶ Volusius viri nomē. Iu. sat. xv. Quis nescit Volusi bithynice qualia demens Aegyptus portenta colat, vtūs est. ¶ Volusus viri nomē, vide i ante p. miplus.

Ante t producitur, vt actutum præputium, lu.

v sat. vi. Impatensq; morę pauet & preputia ducit. A rator
lib. ij. Præputia ferro Circumcide libens & foedera nocte
supna. Male autē Riga. Nato p̄putium mox aufert sephora dicēs.
¶ Confuto, refuto cōtra imperitos. Verg. lib. xij. Quid cetera dicet
Italia, ad mortē si te (fors dicta refutet) Prodiderim, natam & cō-
nubia nra petentē. Sidoni⁹ ad Fœlicē. Nostrę Terpsichores iocū re-
futās, phal. est. Lucre. lib. ij. Ne fingere motus Obliq̄s videamur &
id res vera refutet. Idē li. iij. An cōfutabunt nares oculi q̄q; vincēt.
notent e breuib⁹ cōposita, vt cōcutio, p̄cutio, recutit⁹, obrutus & c.

V añ t:

Exceptio.

¶ Arbutus arbor, vnde arbuteus a. um. Oui. i. met. Arbuteos foet⁹
montanaq; fraga legebāt. ¶ Defrutū. Papi. iij. syl. Dulci defruta
vel lutosa cœno, phal. est. ¶ Diuturnus a. um; Oui. in lbin. Cor-
pore lustrauit nō diuturna suo. At cōparatiuus diutius p̄ducitur a
Vergilio nisi mendosus est liber in Diris, vbi dicit. Istius atq; vtinā
facti mea culpa magistra Prima foret, letho mihi vita diutius esset.
Quā mea non vllō moreret tēpore phama. ¶ Minutius viri no-
men. Sil. lib. vij. Si factis nondū minutio te tanta p̄bare. Erudiet.
fortuna meis.

Arbutus

Diutius

Minuti⁹.

Ante v corripit, vt Pacuius viri nomē, Mart.

v li. xi. Attonitusq; legis terrai frugiferai, Actius & quicq̄d
Pacuiusq; vomunt. Persius. Sunt quos Pacuiosq; &
verrucosa moret Antiopa. Petrarca nullā ppriorū rationē hñs
indocte dixit in ortu Marci Iunioris li. epist. ij. Sin ardua rura vide-
re Pieridūq; audire modos, pacuius almū Sinet iter Marc⁹. ¶ La-
nuuiū oppidum Latij, vide a ante n. hinc lanuuius a. um. p̄quib⁹
in Catullo & Propertio ineptissime legit lauiniū & lauinus. author
est Philip. Beroaldus in Proptiū. Et tantū de primis medijsq; sylla-
bis p̄ dei nostri Iesu christi gratiā dixisse sufficiat. Nūc eodem duce
de vltimis, vt poterimus, acutissime & breuissime dicemus.

V añ u

Vltimarum syllabarum quantitas.

A in vltimis.

A Declinatum breuia, sed protrahe sextū
Et quintum cuius rectus producitur, & mna
Producunt nostri quædam muliebría græca
In recto, vt tegea, sine teste nihil volo tale.
Non declinatum produc, ita cum quia demptis

Dd ij